

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 314

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

1 grudnia 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1158/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1159/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 grudnia 2009 r. 3
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1160/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 877/2009 na rok gospodarczy 2009/10 6
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1161/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do informacji dotyczących łańcucha żywnościowego, które mają być przekazywane przedsiębiorstwom sektora spożywczego prowadzącym ubojnie ⁽¹⁾ 8
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1162/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające środki przejściowe do celów wykonania rozporządzeń (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004 oraz (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ 10
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1163/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 417/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przyspieszonego wprowadzania konstrukcji podwójnokadłubowej lub równoważnego rozwiązania w odniesieniu do tankowców pojedynczokadłubowych ⁽¹⁾ 13

Cena: 7 EUR

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1164/2009 z dnia 27 listopada 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Interpretacji 18 Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (IFRIC) ⁽¹⁾	15
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1165/2009 z dnia 27 listopada 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 4 i MSSF 7 ⁽¹⁾	21
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1166/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 606/2009 ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do kategorii produktów winiarskich, praktyk enologicznych i obowiązujących ograniczeń	27
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1167/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie odmowy udzielenia zezwoleń na niektóre oświadczenia zdrowotne dotyczące żywności i odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz do rozwoju i zdrowia dzieci ⁽¹⁾	29
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1168/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie odmowy udzielenia zezwolenia na oświadczenie zdrowotne dotyczące żywności inne niż odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz do rozwoju i zdrowia dzieci ⁽¹⁾	32
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1169/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 353/2008 ustanawiające przepisy wykonawcze w odniesieniu do wniosków o wydanie zezwolenia na stosowanie oświadczeń zdrowotnych zgodnie z art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾	34
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1170/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. zmieniające dyrektywę 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 1925/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wykazów witamin i składników mineralnych oraz ich form chemicznych, które można dodawać do żywności, w tym do suplementów żywnościowych ⁽¹⁾	36
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1171/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Interpretacji Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (KIMSF) 9 oraz Międzynarodowego Standardu Rachunkowości (MSR) 39 ⁽¹⁾	43
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1172/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. rozdzielające na rok gospodarczy 2009/2010 pomiędzy Danię, Grecję, Irlandię, Włochy i Luksemburg 5 000 ton krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego jako krajowe ilości gwarantowane	47

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1158/2009

z dnia 30 listopada 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	LA	36,8
	MA	36,7
	MK	52,7
	TR	63,0
	ZZ	47,3
0707 00 05	MA	59,4
	TR	80,0
	ZZ	69,7
0709 90 70	MA	34,1
	TR	128,4
	ZZ	81,3
0805 20 10	MA	72,6
	ZZ	72,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	49,3
	HR	39,1
	MA	63,0
	TR	78,0
	ZZ	57,4
0805 50 10	AR	64,7
	MA	61,1
	TR	70,7
	ZZ	65,5
0808 10 80	AU	142,2
	CA	70,1
	CN	108,9
	MK	22,6
	US	100,5
	ZA	125,2
0808 20 50	ZZ	94,9
	CN	39,2
	TR	91,0
	US	258,9
	ZZ	129,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1159/2009**z dnia 30 listopada 2009 r.****ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 grudnia 2009 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należność celna przywozowa na produkty oznaczone kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002, ex 1005 inne niż ziarna hybrydowe oraz ex 1007 inne niż hybrydy do siewu, jest równa cenie interwencyjnej obowiązującej na takie produkty w przywozie, powiększonej o 55 %, minus cena importowa cif stosowana wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć konwencyjnej stawki celnej określonej na podstawie Nomenklatury Scalonej.

- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywozowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywozowe cif ustanawiane są regularnie dla produktów określonych w tym ustępie.

- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, ceną do obliczania należności przywozowej produktów oznaczonych kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 i 1007 00 90 jest dzienna reprezentatywna cena cif w przywozie ustalona w sposób określony w art. 4 wspomnianego rozporządzenia.

- (4) Należy ustalić należności celne przywozowe na okres od dnia 1 grudnia 2009 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 1 grudnia 2009 r. należności celne przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustala się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia na podstawie czynników określonych w załączniku II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, s. 125.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywózowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 1 grudnia 2009 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywózowa ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	14,17
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	37,85
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	17,53
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	17,53
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	37,85

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

13.11.2009-27.11.2009

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Pszenica zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenica twarda wysokiej jakości	Pszenica twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenica twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Giełda	Minneapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	152,42	103,68	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	128,00	118,00	98,00	75,75
Premia za Zatokę	—	14,49	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	13,89	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 22,76 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 44,86 EUR/t

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1160/2009**z dnia 30 listopada 2009 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 877/2009 na rok gospodarczy 2009/10**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2009/10 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 877/2009 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1146/2009 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2009/10 rozporządzeniem (WE) nr 877/2009, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 25.9.2009, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 312 z 27.11.2009, s. 40.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 1 grudnia 2009 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	35,70	0,58
1701 11 90 ⁽¹⁾	35,70	4,19
1701 12 10 ⁽¹⁾	35,70	0,44
1701 12 90 ⁽¹⁾	35,70	3,90
1701 91 00 ⁽²⁾	40,56	5,30
1701 99 10 ⁽²⁾	40,56	2,17
1701 99 90 ⁽²⁾	40,56	2,17
1702 90 95 ⁽³⁾	0,41	0,27

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1161/2009**z dnia 30 listopada 2009 r.****zmieniające załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do informacji dotyczących łańcucha żywnościowego, które mają być przekazywane przedsiębiorstwom sektora spożywczego prowadzącym ubojnię****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 ustanawia szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego. W szczególności sekcja III załącznika II do tego rozporządzenia nakłada na przedsiębiorstwa sektora spożywczego prowadzące ubojnię wymóg występowania o udzielenie, gromadzenia, sprawdzania i opracowywania informacji dotyczących łańcucha pokarmowego w odniesieniu do wszystkich zwierząt poza zwierzętami łownymi, wysyłanych lub przeznaczonych do wysyłki do ubojni.
- (2) W pkt 2 wspomnianej sekcji określono, że przedsiębiorstwom tym przekazuje się informacje dotyczące łańcucha pokarmowego najpóźniej 24 godziny przed przybyciem zwierząt do ubojni, z wyjątkiem okoliczności, o których mowa w pkt 7 tej sekcji. W pkt 7 określono, że jeżeli właściwy organ udzieli zezwolenia, informacje te mogą towarzyszyć niektórym zwierzętom określonym w tym punkcie do ubojni i nie muszą być dostarczane przynajmniej 24 godziny przed ich przybyciem.
- (3) W związku z tym, że dostarczanie informacji dotyczących łańcucha żywnościowego stanowi nowy wymóg nałożony na przedsiębiorstwa przemysłu spożywczego rozporządzeniem (WE) nr 853/2004, rozporządzenie Komisji (WE) nr 2076/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiające środki przejściowe do celów wdrożenia rozporządzeń (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004

oraz (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ ustanawia okres przejściowy dla pełnego wdrożenia tego wymogu.

- (4) Płynny przepływ informacji dotyczących łańcucha żywnościowego z gospodarstwa do ubojni ułatwia w szczególności art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2076/2005, który ustanawia odstępstwo od określonego w pkt 2 sekcji III załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 wymogu dostarczania takich informacji 24 godziny przed przybyciem zwierząt do ubojni, jeżeli właściwy organ udzieli zezwolenia i gdy nie naraża to na szwank celów tego rozporządzenia.
- (5) Doświadczenie pokazało, że umożliwienie właściwym organom poszerzenia w poszczególnych przypadkach zakresu sytuacji, w których informacje dotyczące łańcucha pokarmowego są przekazywane jednocześnie z przybyciem do ubojni zwierząt, których dotyczą, a nie z 24-godzinnym wyprzedzeniem, doprowadziło do gładkiego wdrożenia wymogów związanych z informacjami dotyczącymi łańcucha żywnościowego. Należy zatem przekształcić ten środek przejściowy w trwałe rozwiązanie.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji

Androulla VASSILIOU

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.⁽²⁾ Dz.U. L 338 z 22.12.2005, s. 83.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 sekcja III pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jeżeli właściwy organ udzieli zezwolenia i gdy nie naraża to na szwank celów tego rozporządzenia, informacje dotyczące łańcucha żywnościowego mogą zostać przekazane później niż 24 godziny przed przybyciem do ubojni zwierząt dowolnego gatunku, których dotyczą, lub zostać przekazane wraz z tymi zwierzętami do ubojni.

Jednak wszelkie istotne informacje dotyczące łańcucha żywnościowego, których znajomość mogłaby spowodować poważne zakłócenia działalności ubojni, powinny zostać udostępnione przedsiębiorstwu sektora spożywczego prowadzącemu ubojnię wystarczająco wcześniej przed przybyciem zwierząt do ubojni, tak aby umożliwić mu odpowiednie zaplanowanie działalności ubojni.

Przedsiębiorstwo sektora spożywczego prowadzące ubojnię musi dokonać oceny odnośnych informacji i przekazać otrzymane informacje dotyczące łańcucha żywnościowego urzędowemu lekarzowi weterynarii. Zwierzęta nie mogą zostać poddane ubojowi ani patroszeniu bez uprzedniej zgody urzędowego lekarza weterynarii.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1162/2009**z dnia 30 listopada 2009 r.****ustanawiające środki przejściowe do celów wykonania rozporządzeń (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004 oraz (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽²⁾, w szczególności jego art. 16 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt ⁽³⁾, w szczególności jego art. 63 ust. 1 akapit drugi lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 ⁽⁴⁾, (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004 oraz (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady przewidują znaczne zmiany zasad i procedur, zgodnie z którymi mają postępować przedsiębiorstwa przemysłu spożywczego oraz właściwe organy w państwach członkowskich. Rozporządzenie to stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r. Jednak stosowanie niektórych z tych środków ze skutkiem natychmiastowym począwszy od tej daty spowodowałoby w pewnych przypadkach trudności natury praktycznej.
- (2) W związku z tym rozporządzenie Komisji (WE) nr 2076/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiające środki przejściowe do celów wdrożenia rozporządzeń (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004 oraz (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾ przewiduje pewne środki przejściowe w okresie przejściowym kończącym się w dniu 31 grudnia 2009 r., aby pełne wprowadzenie w życie nowych zasad i procedur odbyło

się w łagodny sposób. Czas trwania okresu przejściowego został ustalony z uwzględnieniem przeglądu tych ram prawnych w sprawie higieny.

- (3) Rozporządzenia (WE) nr 852/2004, (WE) nr 853/2004 i (WE) nr 854/2004 zobowiązują Komisję do przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania zawierającego przegląd doświadczeń uzyskanych wskutek stosowania ram prawnych w sprawie higieny, przed dniem 20 maja 2009 r.
- (4) Sprawozdanie to przekazano w lipcu 2009 r. W sprawozdaniu tym nie proponuje się szczegółowych rozwiązań zgłoszonych problemów, dlatego nie zostały do niego dołączone wnioski. Na podstawie stwierdzonych trudności Komisja rozważy potrzebę nowych uregulowań w celu poprawy rozporządzeń UE w sprawie higieny żywności.
- (5) Tymczasem w oparciu o informacje otrzymane od Biura ds. Żywności i Weterynarii, właściwych organów w państwach członkowskich i przedstawicieli odpowiednich europejskich sektorów spożywczych, pewne przepisy przejściowe przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 2076/2005 powinny zostać utrzymane do czasu zakończenia procesu przeglądu.
- (6) Należy zatem wprowadzić przepisy dotyczące kolejnego okresu przejściowego, podczas którego można będzie nadal stosować niektóre środki przejściowe przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 2076/2005. Dla uzyskania zharmonizowanego podejścia okres przejściowy powinien z zasady trwać cztery lata, lecz w uzasadnionych przypadkach może być krótszy.
- (7) Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 wyklucza ze swojego zakresu bezpośrednie dostawy, dokonywane przez producenta, małych ilości mięsa z drobiu lub zajęczaków poddanych ubojowi w gospodarstwie rolnym, do konsumenta końcowego lub lokalnego zakładu detalicznego, bezpośrednio dostarczającego przedmiotowe mięso w formie mięsa świeżego konsumentowi końcowemu. Jednak ograniczenie zakresu zastosowania tego przepisu do mięsa świeżego przed zakończeniem przeglądu stanowiłoby dodatkowe obciążenie dla drobnych producentów. W związku z tym rozporządzenie (WE) nr 2076/2005 przewiduje odstępstwo od ogólnych wymagań rozporządzenia (WE) nr 853/2004 dotyczących bezpośrednich dostaw takich towarów pod pewnymi warunkami, nie ograniczając ich do świeżego mięsa. W dodatkowym okresie przejściowym przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu należy utrzymać taką możliwość.

⁽¹⁾ Dz.U. L 226 z 25.6.2004, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 226 z 25.6.2004, s. 83.

⁽³⁾ Dz.U. L 191 z 28.5.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 226 z 25.6.2004, s. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 338 z 22.12.2005, s. 83.

(8) W rozporządzeniach (WE) nr 853/2004 i (WE) nr 854/2004 ustanowiono pewne zasady dotyczące przywozu do Wspólnoty produktów pochodzenia zwierzęcego oraz żywności zawierającej zarówno produkty pochodzenia roślinnego jak i przetworzone produkty pochodzenia zwierzęcego. W rozporządzeniu (WE) nr 2076/2005 przewidziano środki przejściowe wprowadzające odstępstwo od niektórych z tych zasad w odniesieniu do przywozu niektórych towarów, dla których warunki zdrowia publicznego przy ich przywozie do Wspólnoty nie zostały jeszcze zharmonizowane na poziomie Wspólnoty. Warunki te nie będą w pełni zharmonizowane przed dniem 31 grudnia 2009 r. W związku z tym, do czasu harmonizacji prawodawstwa Wspólnoty, należy przewidzieć odstępstwa w dodatkowym okresie przejściowym przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu.

(9) W rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 ustanowiono pewne wymogi dotyczące surowca wykorzystywanego do przygotowania mielonego mięsa i zasad etykietowania. W rozporządzeniu (WE) nr 2076/2005 ustanowiono jednak środki przejściowe wprowadzające odstępstwo od niektórych z tych wymogów na okres przejściowy, w którym miano ocenić kryteria dotyczące składników mięsa mielonego, zwłaszcza pod względem zawartości tłuszczu oraz proporcji tkanki łącznej do białka mięsa. Na podstawie oceny kryteria te włączono do wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności⁽¹⁾. Komisja przyjęła ten wniosek w dniu 30 stycznia 2008 r. i przekazała go Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W oczekiwaniu na wyniki przedstawienia tego wniosku należy utrzymać odstępstwa od pewnych wymagań dotyczących mięsa mielonego w dodatkowym okresie przejściowym przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu.

(10) Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 wymaga, aby laboratoria przeprowadzające analizę próbek pobranych w trakcie kontroli urzędowych posiadały akredytację. W rozporządzeniu (WE) nr 2076/2005 przewidziano środki przejściowe stanowiące odstępstwo od tego wymogu w odniesieniu do niektórych laboratoriów, które zgodnie z wcześniejszym prawodawstwem wspólnotowym nie musiały posiadać akredytacji. Doświadczenie wykazało, że laboratoria przeprowadzające urzędowe badania na obecność włośnienia i znajdujące się w ubojniach lub zakładach przetwórstwa dziczyzny potrzebują dodatkowego czasu na uzyskanie pełnej akredytacji, ponieważ jej przyznawanie jest procesem złożonym i pracochłonnym. W niniejszym rozporządzeniu należy zatem ustanowić dalsze środki przejściowe dla tych laboratoriów z zastrzeżeniem spełnienia pewnych warunków.

(11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Okres przejściowy

Niniejsze rozporządzenie ustanawia środki przejściowe do celów wykonania rozporządzeń (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004 oraz (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady na okres przejściowy od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. („okres przejściowy”).

ROZDZIAŁ II

ŚRODKI PRZEJŚCIOWE DO CELÓW WYKONANIA ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 853/2004

Artykuł 2

Bezpośrednie dostawy małych ilości mięsa z drobiu i zajęczaków

W drodze odstępstwa od art. 1 ust. 3 lit. d) i bez uszczerbku dla art. 1 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 przepisy ustanowione w tym rozporządzeniu nie dotyczą bezpośrednich dostaw małych ilości mięsa z drobiu lub zajęczaków poddanych ubojowi w gospodarstwie, a następnie dostarczonych przez producenta konsumentom końcowym lub do lokalnego punktu sprzedaży detalicznej, w którym konsumenci końcowi bezpośrednio zaopatrują się w takie mięso.

Artykuł 3

Wymogi sanitarne przy przywozie

1. Art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 nie stosuje się do przywozu żywności pochodzenia zwierzęcego, w odniesieniu do której nie ustanowiono zharmonizowanych warunków zdrowia publicznego przy przywozie, obejmujących listę państw trzecich oraz części państw trzecich i zakładów, z których przywóz jest dozwolony.

Przywóz tych produktów powinien spełniać warunki zdrowia publicznego przy przywozie obowiązujące w danych państwach członkowskich.

2. W drodze odstępstwa od art. 6 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 przedsiębiorstwa sektora spożywczego importujące żywność zawierającą zarówno produkty pochodzenia roślinnego, jak i przetworzone produkty pochodzenia zwierzęcego, są zwolnione z obowiązku ustanowionego w tym artykule.

Przywóz takich produktów powinien być zgodny ze zharmonizowanymi zasadami wspólnotowymi, o ile mają one zastosowanie, a w pozostałych przypadkach z przepisami krajowymi wdrożonymi przez państwa członkowskie.

⁽¹⁾ COM(2008) 40 wersja ostateczna.

Artykuł 4

Kryteria dotyczące składników mięsa mielonego i zasad jego etykietowania

1. W drodze odstępstwa od wymogów ustanowionych w rozdziale II pkt 1 sekcji V załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004, przedsiębiorstwa sektora spożywczego muszą dokonywać inspekcji surowców wwożonych na teren zakładu, aby zapewnić zgodność wyrobu wymienionego w poniższej tabeli z nazwą produktu końcowego.

Tabela

Kryteria składu sprawdzane na podstawie średniej dobowej

	Zawartość tłuszczu	Stosunek tkanka łączna: białko mięsa
chude mięso mielone	≤ 7 %	≤ 12
mielona, czysta wołowina	≤ 20 %	≤ 15
mięso mielone zawierające wieprzowinę	≤ 30 %	≤ 18
mięso mielone innego gatunku	≤ 25 %	≤ 15

2. W drodze odstępstwa od wymogów ustanowionych w rozdziale IV sekcji V załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004, na etykiecie muszą się również pojawiać następujące słowa:

- „procentowa zawartość tłuszczu poniżej...”,
- „stosunek tkanka łączna: białko mięsa poniżej...”.

3. Państwa członkowskie mogą zezwolić na wprowadzanie na ich rynek krajowy mięsa mielonego, które nie spełnia wyżej wymienionych kryteriów, pod znakiem krajowym, który nie może być mylony ze znakami określonymi w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

ROZDZIAŁ III

ŚRODKI PRZEJŚCIOWE DO CELÓW WYKONANIA ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 854/2004

Artykuł 5

Wymogi sanitarne przy przywozie

Rozdziału III rozporządzenia (WE) nr 854/2004 nie stosuje się do przywozu żywności pochodzenia zwierzęcego,

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

w odniesieniu do której nie ustanowiono zharmonizowanych warunków zdrowia publicznego przy przywozie, obejmujących listę krajów trzecich oraz części krajów trzecich i zakładów, z których przywóz jest dozwolony.

Przywóz tych produktów spełnia warunki zdrowia publicznego przy przywozie obowiązujące w danych państwach członkowskich.

ROZDZIAŁ IV

ŚRODKI PRZEJŚCIOWE DO CELÓW WYKONANIA ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 882/2004

Artykuł 6

Akredytacja laboratoriów urzędowych przeprowadzających badania na obecność włośnienia

W drodze odstępstwa od art. 12 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 właściwy organ może wyznaczyć laboratorium przeprowadzające urzędowe badania na obecność włośnienia i znajdujące się w ubojni lub zakładzie przetwórstwa dziczyzny, pod warunkiem że laboratorium to, pomimo iż nie jest akredytowane:

- a) wykaże, że rozpoczęło i kontynuuje procedury niezbędne dla uzyskania akredytacji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 882/2004;
- b) przedstawi właściwemu organowi wystarczające gwarancje na to, że wprowadzono systemy kontroli jakości do celów analiz przeprowadzanych na potrzeby kontroli urzędowych.

Państwa członkowskie stosujące ten środek przejściowy na koniec każdego roku przedkładają Komisji sprawozdania z postępu w akredytacji takich wyznaczonych laboratoriów.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 7

Niniejszym uchyla się rozporządzenie (WE) nr 2076/2005.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji

Androulla VASSILIOU

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1163/2009**z dnia 30 listopada 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 417/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przyspieszonego wprowadzania konstrukcji podwójnokadłubowej lub równoważnego rozwiązania w odniesieniu do tankowców pojedynczokadłubowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

W rozporządzeniu (WE) nr 417/2002 wprowadza się następujące zmiany:

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 417/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 lutego 2002 r. w sprawie przyspieszonego wprowadzania konstrukcji podwójnokadłubowej lub równoważnego rozwiązania w odniesieniu do zbiornikowców pojedynczokadłubowych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11,

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3**Definicje**

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 417/2002 odwołuje się do definicji i norm określonych w załączniku I do Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (zwaną dalej „konwencją MARPOL”).

1) »MARPOL 73/78« oznacza Międzynarodową konwencję z 1973 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, zmienioną odnoszącym się do niej Protokołem z 1978 r., w ich zaktualizowanej wersji;

(2) Dnia 15 października 2004 r. Komitet Ochrony Środowiska Morskiego Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) dokonał całkowitego przeglądu, jednak bez zmiany zasadniczej treści, załącznika I do konwencji MARPOL. Zmieniony załącznik wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

2) »zbiornikowiec« oznacza zbiornikowiec zgodnie z definicją w regule 1.5 załącznika I do MARPOL 73/78;

(3) Dnia 24 marca 2006 r. Komitet Ochrony Środowiska Morskiego zmienił również definicję olejów ciężkich ujętych w regule 21.2 załącznika I do konwencji MARPOL. Zmiana ta weszła w życie z dniem 1 sierpnia 2007 r.

3) »nośność brutto« oznacza nośność brutto zgodnie z definicją w regule 1.23 załącznika I do MARPOL 73/78;

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 417/2002.

4) »zbiornikowiec kategorii 1« oznacza zbiornikowiec o nośności 20 000 ton DTW i powyżej, przewożący ropę naftową, olej napędowy, ciężki olej napędowy lub smar jako ładunek, lub zbiornikowiec o nośności 30 000 ton DTW i powyżej, przewożący oleje inne niż wymienione powyżej, który nie spełnia wymagań określonych w regułach 18.1–18.9, 18.12–18.15, 30.4, 33.1, 33.2, 33.3, 35.1, 35.2 i 35.3 załącznika I do MARPOL 73/78;

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniom Morza przez Statki,

5) »zbiornikowiec kategorii 2« oznacza zbiornikowiec o nośności 20 000 ton DTW i powyżej, przewożący ropę naftową, olej napędowy, ciężki olej napędowy lub smar jako ładunek, lub zbiornikowiec o nośności 30 000 ton DTW i powyżej, przewożący oleje inne niż wymienione powyżej, który spełnia wymagania określone w regułach 18.1–18.9, 18.12–18.15, 30.4, 33.1, 33.2, 33.3, 35.1, 35.2 i 35.3 załącznika I do MARPOL 73/78; wszelkie zbiornikowce kategorii 2 są wyposażone w oddzielne zbiorniki balastowe, tak aby chroniły cysterny (SBT/PL);

⁽¹⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 1.

- 6) »zbiornikowiec kategorii 3« oznacza zbiornikowiec o nośności 5 000 ton DTW i powyżej, ale mniejszej niż określona w definicjach w pkt 4 i 5;
- 7) »zbiornikowiec pojedynczokadłubowy« oznacza zbiornikowiec niespełniający wymogów w zakresie posiadania podwójnego kadłuba lub równoważnego rozwiązania konstrukcyjnego reguł 19 i 28.6 załącznika I do MARPOL 73/78;
- 8) »zbiornikowiec podwójnokadłubowy« oznacza:
- a) zbiornikowiec o nośności 5 000 ton DTW lub większej, spełniający wymagania dotyczące posiadania podwójnego kadłuba lub równoważnego rozwiązania konstrukcyjnego reguł 19 i 28.6 załącznika I do MARPOL 73/78 lub spełniający wymagania reguły 20.1.3 załącznika I do MARPOL 73/78; lub
 - b) zbiornikowiec o nośności 600 ton DTW lub większej, lecz mniejszej niż 5 000 ton DTW, wyposażony w zbiorniki lub przestrzenie o podwójnym dnie spełniające wymagania reguły 19.6.1 załącznika I do MARPOL 73/78 oraz zbiorniki lub przestrzenie burtowe umiejscowione zgodnie z regułą 19.3.1 spełniające wymagania w zakresie odległości, o której mowa w regule 19.6.2 załącznika I do MARPOL 73/78;
- 9) »wiek« oznacza wiek statku, wyrażony w liczbie lat od daty oddania do użytku;
- 10) »ciężki olej napędowy« oznacza olej napędowy zgodnie z definicją w regule 20 załącznika I do MARPOL 73/78;
- 11) »olej napędowy« oznacza ciężkie frakcje lub pozostałości ropy naftowej lub mieszanki takich surowców zgodnie z definicją w regule 20 załącznika I do MARPOL 73/78;
- 12) »oleje ciężkie« oznaczają:
- a) oleje surowe o gęstości ponad 900 kg/m^3 w temperaturze 15°C (*);
 - b) produkty ropopochodne inne niż oleje surowe o gęstości ponad 900 kg/m^3 w temperaturze 15°C lub o lepkości kinematycznej ponad $180 \text{ mm}^2/\text{s}$ w temperaturze 50°C (**);
 - c) bitumen i smołę oraz ich zawiesiny.
- (*) Odpowiadający poziomowi API mniejszemu niż 25,7.
- (**) Odpowiadający lepkości kinematycznej ponad 180 cSt.”;
- 2) w art. 4 ust. 2 odniesienie do „ust. 1 lit. c) zmienionej reguły 13G załącznika I do MARPOL 73/78” zastępuje się odniesieniem do „reguły 20.1.3 załącznika I do MARPOL 73/78”;
- 3) w art. 7 odniesienie do „ust. 5 zmienionej reguły 13G załącznika I do MARPOL 73/78” zastępuje się odniesieniem do „reguły 20.5 załącznika I do MARPOL 73/78”;
- 4) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 2:
 - (i) odniesienie do „ust. 5 zmienionej reguły 13G załącznika I do MARPOL 73/78” zastępuje się odniesieniem do „reguły 20.5 załącznika I do MARPOL 73/78”;
 - (ii) odniesienie do „ust. 8 lit. b) zmienionej reguły 13G załącznika I do MARPOL 73/78” zastępuje się odniesieniem do „reguły 20.8.2 załącznika I do MARPOL 73/78”;
 - b) w ust. 3 odniesienie do „ust. 8 lit. a) zmienionej reguły 13G załącznika I do MARPOL 73/78” zastępuje się odniesieniem do „reguły 20.8.1 załącznika I do MARPOL 73/78”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji

Antonio TAJANI

Wiceprzewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1164/2009**z dnia 27 listopada 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Interpretacji 18 Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (IFRIC)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1126/2008⁽²⁾ przyjęto określone międzynarodowe standardy rachunkowości oraz ich interpretacje istniejące w dniu 15 października 2008 r.
- (2) W dniu 29 stycznia 2009 r. Komitet ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (IFRIC) opublikował Interpretację KIMSF 18 *Przekazanie aktywów przez klientów*, zwaną dalej „KIMSF 18”. KIMSF 18 jest interpretacją, która zawiera wyjaśnienia i wytyczne dotyczące ujmowania przekazanych przez klientów składników rzeczowych aktywów trwałych, a także ujmowania środków pieniężnych przekazanych przez klientów w celu nabycia lub budowy składnika rzeczowych aktywów trwałych.
- (3) Konsultacje z Grupą Ekspertów Technicznych (TEG) z Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) potwierdziły, że KIMSF 18 spełnia techniczne kryteria przyjęcia określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002. Zgodnie z decyzją Komisji 2006/505/WE z dnia 14 lipca 2006 r. powołującą Grupę Kontrolującą Opinie Dotyczące Standardów Rachunkowości z zadaniem doradzania Komisji w kwestii obiektywizmu i neutralności opinii Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG)⁽³⁾, Grupa Kontrolująca Opinie Dotyczące Standardów Rachunkowości przeanalizowała opinię EFRAG

w sprawie przyjęcia zmian i poinformowała Komisję, że opinia ta ma wyważony charakter i jest obiektywna.

- (4) Przyjęcie KIMSF 18 pociąga za sobą wprowadzenie zmian do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 1 w celu ułatwienia zastosowania Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1126/2008.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Rachunkowości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1126/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Dodaje się interpretację 18 Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (IFRIC) *Przekazanie aktywów przez klientów* zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;
- 2) Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 1 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wszystkie przedsiębiorstwa stosują KIMSF 18 oraz zmiany do MSSF 1 zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia najpóźniej wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się po dniu 31 października 2009 r.

Artykuł 3Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji

Charlie MCCREEVY

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 199 z 21.7.2006, s. 33.

ZAŁĄCZNIK

MIĘDZYNARODOWE STANDARDY RACHUNKOWOŚCI

KIMSF 18	Interpretacja KIMSF 18 <i>Przekazanie aktywów przez klientów</i>
----------	--

INTERPRETACJA KIMSF 18***Przekazanie aktywów przez klientów*****ODWOŁANIA**

- *Założenia koncepcyjne sporządzania i prezentacji sprawozdań finansowych*
- *MSSF 1 Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy (zmieniony w 2008 r.)*
- *MSR 8 Zasady (polityka) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych i korygowanie błędów*
- *MSR 16 Rzeczowe aktywa trwałe*
- *MSR 18 Przychody*
- *MSR 20 Dotacje rządowe oraz ujawnianie informacji na temat pomocy rządowej*
- *KIMSF 12 Umowy na usługi koncesjonowane*

WPROWADZENIE

- 1 W sektorze użyteczności publicznej jednostka może otrzymywać od swoich klientów składniki rzeczowych aktywów trwałych, które muszą być zastosowane do przyłączenia tych klientów do infrastruktury i zapewnienia im stałego dostępu do dostaw towarów takich jak energia elektryczna, gaz lub woda. Alternatywnie jednostka może otrzymywać od swoich klientów środki pieniężne na nabycie lub wytworzenie takich składników rzeczowych aktywów trwałych. Zazwyczaj klienci są zobowiązani do uiszczania za otrzymane dobra lub usługi dodatkowych opłat ustalonych na podstawie ich wykorzystania.
- 2 Przekazywanie aktywów przez klientów może występować także w innych branżach aniżeli sektor użyteczności publicznej. Na przykład jednostka zlecająca na zewnątrz (poprzez outsourcing) funkcje związane z technologiami informacyjnymi może przekazywać swoje rzeczowe aktywa trwałe podmiotom zajmującym się outsourcingiem.
- 3 W niektórych przypadkach przekazującym składnik aktywów może nie być jednostka, która ostatecznie będzie miała stały dostęp do dostaw dóbr lub usług bądź będzie odbiorcą tych dóbr lub usług. Jednakże dla ułatwienia niniejsza interpretacja mówi o jednostce przekazującej składnik aktywów jako o jednostce będącej klientem.

ZAKRES

- 4 Niniejsza interpretacja odnosi się do ujęcia przekazywania rzeczowych aktywów trwałych przez jednostki, którym te aktywa przekazali ich klienci.
- 5 Umowy będące przedmiotem niniejszej interpretacji to umowy, na mocy których jednostka otrzymuje od swojego klienta składnik rzeczowych aktywów trwałych, który następnie musi zastosować w celu przyłączenia klienta do infrastruktury lub w celu zapewnienia mu stałego dostępu do dostaw towarów lub usług lub w obu tych celach.
- 6 Niniejsza interpretacja dotyczy także umów, na mocy których jednostka otrzymuje od swojego klienta kwotę środków pieniężnych, którą może przeznaczyć wyłącznie na zbudowanie lub nabycie składnika rzeczowych aktywów trwałych, który następnie musi zastosować w celu przyłączenia klienta do infrastruktury lub w celu zapewnienia mu stałego dostępu do dostaw towarów lub usług lub w obu tych celach.
- 7 Niniejsza interpretacja nie ma zastosowania do umów, w których przekazanie ma charakter dotacji państwowej w myśl tego, jak ją definiuje MSR 20, lub infrastruktura podlega wykorzystaniu na zasadach umów na usługi koncesjonowane, które wchodzą w zakres KIMSF 12.

PROBLEM

- 8 Niniejsza interpretacja odnosi się do następujących problemów:
 - (a) Czy spełniona jest definicja składnika aktywów?
 - (b) Jeżeli definicja składnika aktywów jest spełniona, jak należy wyceniać przekazany składnik rzeczowych aktywów trwałych w momencie jego początkowego ujęcia?

- (c) Jeżeli w momencie początkowego ujęcia składnik rzeczowych aktywów trwałych jest wyceniany w wartości godziwej, jak należy ująć go drugostronnie?
- (d) W jaki sposób jednostka powinna ujmować środki pieniężne przekazane jej przez klienta?

UZGODNIONE STANOWISKO

Czy spełniona jest definicja składnika aktywów?

- 9 Jeżeli jednostka otrzymuje od klienta składnik rzeczowych aktywów trwałych, jednostka ocenia, czy przekazany jej składnik spełnia definicję składnika aktywów zawartą w *Założeniach koncepcyjnych*. Paragraf 49(a) *Założeń koncepcyjnych* stwierdza, że „składnik aktywów to zasób kontrolowany przez jednostkę w wyniku zdarzeń z przeszłości, z którego, według przewidywań, jednostka osiągnie w przyszłości korzyści ekonomiczne”. W większości przypadków jednostka uzyskuje prawo własności do przekazanego jej składnika rzeczowych aktywów trwałych. Jednakże do ustalenia, czy składnik aktywów istnieje, prawo własności nie jest kluczowe. Dlatego jeżeli klient nadal sprawuje kontrolę nad przekazanym przez niego składnikiem aktywów, definicja składnika aktywów nie jest spełniona pomimo przeniesienia prawa własności.
- 10 Jednostka kontrolująca składnik aktywów może zasadniczo postępować z nim w dowolny sposób. Na przykład jednostka może wymienić ten składnik aktywów na inne aktywa, wykorzystać go do produkcji innych dóbr lub świadczenia usług, pobierać opłatę od innych z tytułu jego wykorzystywania, uregulować nim zobowiązanie, utrzymywać go lub podzielić między właścicieli. Jednostka, której klient przekazał składnik rzeczowych aktywów trwałych, rozważa wszystkie stosowne fakty i okoliczności oceniając kontrolę nad przekazanym składnikiem. Na przykład, mimo że jednostka musi wykorzystać przekazany jej składnik rzeczowych aktywów trwałych w celu świadczenia jednej lub większej ilości usług na rzecz klienta, może tym niemniej decydować o tym, w jaki sposób składnik ten ma być używany i utrzymywany i kiedy należy go wymienić. W takim przypadku jednostka może zasadniczo stwierdzić, że sprawuje kontrolę nad przekazanym jej składnikiem rzeczowych aktywów trwałych.

Jak należy wyceniać przekazany składnik rzeczowych aktywów trwałych w momencie początkowego ujęcia?

- 11 Jeżeli jednostka stwierdzi, że definicja składnika aktywów jest spełniona, ujmuje przekazany jej składnik rzeczowych aktywów trwałych zgodnie z paragrafem 7 MSR 16 i w momencie początkowego ujęcia tego składnika wycenia jego cenę nabycia w wysokości wartości godziwej zgodnie z paragrafem 24 tego standardu.

Jak ujmować drugostronnie?

- 12 W poniższych rozważaniach założono, że jednostka otrzymująca składnik rzeczowych aktywów trwałych stwierdziła, że przekazany jej składnik należy ujmować i wyceniać zgodnie z paragrafami 9-11.
- 13 Paragraf 12 MSR 18 stwierdza, że „jeżeli sprzedaje się towary lub świadczy usługi w zamian za odmiennie dobra lub usługi, taki rodzaj wymiany uznaje się za transakcję powodującą powstanie przychodów”. Zgodnie z warunkami umowy wchodzącej w zakres niniejszej interpretacji przekazanie składnika rzeczowych aktywów trwałych ma charakter wymiany na odmiennie dobra lub usługi. W związku z tym jednostka ujmuje przychody zgodnie z MSR 18.

Identyfikacja dających się wyodrębnić usług

- 14 W zmian za przekazanie składnika rzeczowych aktywów trwałych jednostka może zgodzić się na świadczenie jednej lub więcej usług, takich jak przyłączenie klienta do sieci, zapewnienie mu stałego dostępu do dostaw dóbr lub usług lub obydwu tych usług. Zgodnie z paragrafem 13 MSR 18 jednostka identyfikuje dające się wyodrębnić usługi objęte umową.
- 15 Cechy wskazujące na to, że przyłączenie klienta do sieci jest dającą się wyodrębnić usługą są następujące:
- (a) usługa przyłączenia jest dostarczona na rzecz klienta i stanowi dla tego klienta samoistną wartość.
- (b) wartość godziwą usługi przyłączenia można wiarygodnie ustalić.
- 16 Cechą wskazującą na to, że zapewnienie klientowi stałego dostępu do dostaw dóbr lub usług jest dającą się wyodrębnić usługą jest to, że w przyszłości klient przekazujący składnik rzeczowych aktywów trwałych uzyska stały dostęp, dobra lub usługi, lub jedno i drugie, po cenie niższej niż ta, która byłaby naliczona, gdyby przekazanie nie miało miejsca.
- 17 W sytuacji odwrotnej cechą wskazującą na to, że obowiązek zapewnienia klientowi stałego dostępu do dostaw dóbr lub usług wynika z warunków posiadanej przez jednostkę licencji operacyjnej lub z innej regulacji – a nie z umowy dotyczącej przekazania składnika rzeczowych aktywów trwałych – jest to, że klient przekazujący składnik rzeczowych aktywów trwałych uiszcza w zamian za stały dostęp lub za dobra lub usługi, lub za jedno i drugie, tę samą cenę co klient nie przekazujący tego składnika.

Ujmowanie przychodów

- 18 Jeżeli zidentyfikowano tylko jedną usługę, jednostka ujmuje przychody, jeżeli usługa została wykonana zgodnie z paragrafem 20 MSR 18.
- 19 Jeżeli zidentyfikowano więcej niż jedną dającą się wyodrębnić usługę, paragraf 13 MSR 18 wymaga, aby wartość godziwą łącznej zapłaty otrzymanej lub należnej z tytułu umowy przypisać do każdej z usług i stosować następnie kryteria ujmowania MSR 18 w odniesieniu do każdej z usług.
- 20 Jeżeli w ramach umowy zidentyfikowano stałą usługę, okres, przez który będą ujmowane przychody z tytułu tej usługi, ustala się generalnie na podstawie warunków umowy z klientem. Jeżeli umowa nie precyzuje tego okresu, przychody ujmuje się przez czas nie dłuższy niż okres użytkowania przekazanego składnika aktywów, który jest wykorzystywany do świadczenia stałej usługi.

W jaki sposób jednostka powinna ujmować środki pieniężne przekazane jej przez klienta?

- 21 Jeżeli jednostka otrzymuje kwotę środków pieniężnych od klienta, wówczas zgodnie z paragrafem 6 ocenia, czy umowa jest objęta zakresem niniejszej interpretacji. Jeżeli tak, jednostka ocenia, czy zbudowany lub nabyty przez nią składnik rzeczowych aktywów trwałych spełnia definicję składnika aktywów zgodnie z paragrafem 9 i 10. Jeżeli definicja składnika aktywów jest spełniona, jednostka ujmuje składnik rzeczowych aktywów trwałych według ceny nabycia zgodnie z MSR 16 i ujmuje przychody zgodnie z paragrafami 13-20 w kwocie środków pieniężnych otrzymanych od klienta.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I OKRES PRZEJŚCIOWY

- 22 Jednostka stosuje niniejszą interpretację prospektywnie do przypadków przekazania aktywów przez klientów, które mają miejsce dnia 1 lipca 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie interpretacji jest dozwolone pod warunkiem, że wyceny i inne informacje niezbędne, aby ją zastosować do przekazania aktywów w przeszłości, zostały uzyskane w czasie, w którym przekazanie aktywów miało miejsce. Jednostka ujawnia datę, od której zastosowała niniejszą interpretację.
-

Załącznik

Zmiany do MSSF 1

Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy (zmieniony w 2008 r.)

A1 W Załączniku D paragraf D1 zmieniono w następujący sposób:

„D1 Jednostka może zdecydować się na zastosowanie jednego lub kilku z poniżej wymienionych zwolnień:

- (a) transakcje płatności w formie akcji (paragrafy D2 i D3),
- (m) aktywa finansowe lub wartości niematerialne ujmowane zgodnie z KIMSF 12 *Umowy na usługi koncesjonowane* (paragraf D22),
- (n) koszty finansowania zewnętrznego (paragraf D23) oraz
- (o) przekazanie aktywów przez klientów (paragraf D24).”

A2 Po paragrafie D23 dodano nagłówek i paragraf D24.

„Przekazanie aktywów przez klientów

D24 Jednostka stosująca MSSF po raz pierwszy może stosować przepisy przejściowe zawarte w paragrafie 22 KIMSF 18 *Przekazanie aktywów przez klientów*. W paragrafie tym za datę wejścia w życie uznaje się dzień 1 lipca 2009 r. lub datę przejścia na MSSF, w zależności od tego, która z nich jest późniejsza. Ponadto jednostka stosująca MSSF po raz pierwszy może wyznaczyć jakąkolwiek inną datę sprzed przejścia na MSSF i począwszy od tej daty stosować KIMSF 18 do wszystkich przypadków przekazania aktywów przez klientów mających miejsce w tej dacie i później.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1165/2009**z dnia 27 listopada 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 4 i MSSF 7****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1126/2008 ⁽²⁾ przyjęto określone międzynarodowe standardy rachunkowości oraz ich interpretacje istniejące w dniu 15 października 2008 r.
- (2) W dniu 5 marca 2009 r. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) opublikowała zmiany do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 4 *Umowy ubezpieczeniowe* oraz zmiany do MSSF 7 *Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji*, zwane dalej „zmianami do MSSF 4 i MSSF 7”. Zmiany do MSSF 4 i MSSF 7 mają na celu podniesienie wymogów w zakresie ujawniania informacji dotyczących wycen wartości godziwej oraz ryzyka płynności związanego z instrumentami finansowymi.
- (3) Konsultacje z Grupą Ekspertów Technicznych (TEG) z Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) potwierdziły, że zmiany do MSSF 4 i MSSF 7 spełniają techniczne kryteria przyjęcia określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002. Zgodnie z decyzją Komisji 2006/505/WE z dnia 14 lipca 2006 r. powołującą Grupę Kontrolującą Opinie Dotyczące Standardów Rachunkowości z zadaniem doradzania Komisji w kwestii obiektywizmu i neutralności

opinii Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) ⁽³⁾, Grupa Kontrolująca Opinie Dotyczące Standardów Rachunkowości przeanalizowała opinię EFRAG w sprawie przyjęcia zmian i poinformowała Komisję, że opinia ta ma wyważony charakter i jest obiektywna.

- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1126/2008.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Rachunkowości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1126/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- (1) Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 4 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;
- (2) MSSF 7 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wszystkie przedsiębiorstwa stosują zmiany do MSSF 4 i MSSF 7 zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia najpóźniej wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2008 r.

Artykuł 3Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji
Charlie MCCREEVY
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 199 z 21.7.2006, s. 33.

ZAŁĄCZNIK

MIĘDZYNARODOWE STANDARDY RACHUNKOWOŚCI

MSSF 4	Zmiana do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej 4 <i>Umowy ubezpieczeniowe</i>
MSSF 7	Zmiany do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej 7 <i>Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji</i>

Zmiany do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej 7**Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji**

Paragraf 27 został zmieniony. Paragrafy 27A i 27B zostały dodane.

ISTOTNOŚĆ WPŁYWU INSTRUMENTÓW FINANSOWYCH NA SYTUACJĘ FINANSOWĄ I WYNIK DZIAŁALNOŚCI**Pozostałe ujawnienia***Wartość godziwa*

27 Jednostka ujawnia dla każdej klasy instrumentów finansowych metody oraz – w przypadku wykorzystania technik wyceny – założenia przyjęte do ustalenia wartości godziwych dla poszczególnych klas aktywów finansowych lub zobowiązań finansowych. Przykładowo, jeśli ma to zastosowanie, jednostka ujawnia informacje o założeniach dotyczących wysokości współczynnika wcześniejszych spłat, szacunkowych strat kredytowych, stóp procentowych oraz stóp dyskontowych. Jeżeli nastąpiła zmiana techniki wyceny, jednostka ujawnia zmianę i przyczynę jej wprowadzenia.

27A Aby ujawnić informacje zgodnie z wymogami paragrafu 27B, jednostka klasyfikuje wyceny wartości godziwej posługując się hierarchią wartości godziwej, która uwzględnia istotność danych wejściowych do wyceny. Hierarchię wartości godziwej tworzą następujące poziomy:

- (a) ceny notowane (nieskorygowane) z aktywnych rynków dla identycznych aktywów lub zobowiązań (Poziom 1),
- (b) dane wejściowe inne niż ceny notowane zaliczane do Poziomu 1, które są obserwowalne dla składnika aktywów lub zobowiązań w sposób bezpośredni (tj. jako ceny) lub pośrednio (tj. bazujące na cenach) (Poziom 2) oraz
- (c) dane wejściowe do wyceny składnika aktywów lub zobowiązań, które nie są oparte na możliwych do zaobserwowania danych rynkowych (dane wejściowe nieobserwowalne) (Poziom 3).

Poziom hierarchii wartości godziwej, do którego następuje klasyfikacja wyceny wartości godziwej, ustala się na podstawie danych wejściowych najniższego poziomu, które są istotne dla całości pomiaru wartości godziwej. W tym celu istotność danych wejściowych do wyceny ocenia się poprzez odniesienie do całości wyceny wartości godziwej. Jeżeli przy wycenie wartości godziwej wykorzystuje się obserwowalne dane wejściowe, które wymagają istotnych korekt na podstawie danych nieobserwowalnych, wycena taka ma charakter wyceny zaliczanej do Poziomu 3. Ocena tego, czy określone dane wejściowe przyjęte do wyceny mają istotne znaczenie dla całości wyceny wartości godziwej wymaga osądu uwzględniającego czynniki specyficzne dla danego składnika aktywów lub zobowiązań.

27B W sprawozdaniu z sytuacji finansowej dla każdej klasy instrumentów finansowych wycenianych według wartości godziwej jednostka ujawnia:

- (a) poziom w hierarchii wartości godziwej, do którego zaklasyfikowano poszczególne wyceny wartości godziwej, dokonując podziału wycen wartości godziwej zgodnie z poziomami zdefiniowanymi w paragrafie 27A,
- (b) wszelkie istotne przesunięcia między Poziomem 1 i Poziomem 2 hierarchii wartości godziwej oraz przyczyny tych przesunięć. Przesunięcia do każdego z poziomów ujawnia się i omawia oddzielnie od przesunięć z każdego z poziomów. Dla tych potrzeb istotność [przesunięcia] ocenia się poprzez pryzmat rachunku zysków i strat oraz aktywów lub zobowiązań ogółem,
- (c) dla wycen wartości godziwej zaliczanych do Poziomu 3 hierarchii wartości godziwej, uzgodnienie pomiędzy bilansem otwarcia a bilansem zamknięcia, ujawniając odrębnie zmiany w ciągu okresu, które można przypisać do:
 - (i) łącznych zysków lub strat za okres ujętych w rachunku zysków lub strat wraz ze wskazaniem, w której pozycji sprawozdania z całkowitych dochodów lub jednostkowego rachunku zysków i strat zostały one zaprezentowane (o ile zostały zaprezentowane);
 - (ii) łącznych zysków lub strat ujętych w pozostałych całkowitych dochodach,
 - (iii) zakupów, sprzedaży, emisji i rozliczeń (każdy typ przesunięć ujawniony osobno) oraz
 - (iv) przesunięć z oraz do Poziomu 3 (np. przesunięć wynikających ze zmian w obserwowalności danych rynkowych), wraz z przyczynami tych przesunięć. W przypadku istotnych przesunięć, przesunięcia do Poziomu 3 ujawnia się i omawia oddzielnie od przesunięć z Poziomu 3.

- (d) kwotę łącznych zysków lub strat za okres, o których mowa w punkcie (c)(i) powyżej, ujętych w zysku lub stracie, które można przypisać do zysków lub strat odnoszących się do tych aktywów lub zobowiązań występujących na koniec okresu sprawozdawczego wraz ze wskazaniem, w której pozycji sprawozdania z całkowitych dochodów lub jednostkowego rachunku zysków i strat zostały one zaprezentowane (o ile zostały zaprezentowane)
- (e) jeżeli w przypadku wyceny wartości godziwej zaliczanej do Poziomu 3 zmiana jednej lub więcej danych wejściowych do wyceny na racjonalnie możliwe alternatywne założenia zmieniałyby znacząco wartość godziwą, jednostka ujawnia ten fakt oraz skutki tej zmiany. Jednostka ujawnia, w jaki sposób obliczono wpływ zmiany na racjonalnie możliwe alternatywne założenia. W tym celu istotność ocenia się poprzez pryzmat rachunku zysków i strat oraz aktywów lub zobowiązań ogółem lub, jeżeli zmiany wartości godziwej są ujmowane w innych całkowitych dochodach, poprzez pryzmat kapitału własnego ogółem.

Jednostka prezentuje ujawnienia o charakterze ilościowym wymagane przez niniejszy paragraf w formie tabelarycznej, chyba że inna forma prezentacji jest bardziej odpowiednia.

Paragraf 39 został zmieniony. Paragraf 44G został dodany.

Ryzyko płynności

39 Jednostka ujawnia:

- (a) analizę wymagalności zobowiązań finansowych niebędących instrumentami pochodnymi (w tym udzielonych gwarancji finansowych) prezentującą pozostałe umowne terminy wymagalności.
- (b) analizę wymagalności pochodnych zobowiązań finansowych. Analiza wymagalności obejmuje pozostałe umowne terminy wymagalności dla tych pochodnych zobowiązań finansowych, w przypadku których umowne terminy wymagalności są kluczowe dla zrozumienia momentu wystąpienia przepływów pieniężnych (zob. paragraf B11B).
- (c) opis sposobu zarządzania ryzykiem płynności właściwym dla (a) i (b).

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE

- 44G Dokument *Udoskonalenie wymogów dotyczących ujawnień dotyczących instrumentów finansowych* (Zmiany do MSSF 7) opublikowany w marcu 2009 r. zmienił paragrafy 27, 39 i B11 oraz dodał paragrafy 27A, 27B, B10A oraz B11A–B11F. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. lub później. W pierwszym roku stosowania jednostka nie musi przedstawiać danych porównywalnych w ramach ujawnień wymaganych przez te zmiany. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka zastosuje te zmiany w odniesieniu do wcześniejszych okresów, fakt ten ujawnia.

Załącznik A

Definicje terminów

Następujący termin został zmieniony:

liquidity risk

Ryzyko wystąpienia trudności w wypełnieniu przez jednostkę obowiązków wynikających z zobowiązań finansowych, których rozliczenie następuje poprzez dostarczenie środków pieniężnych lub innego rodzaju aktywów finansowych.

Załącznik B

Objaśnienie stosowania

Nagłówek i paragraf B11 zostały zmienione. Paragrafy B10A i B11A–B11F zostały dodane, a paragrafy B12–B16 zostały usunięte. Paragrafy B12 i B13 zostały zastąpione przez paragraf B11C(a) i (b). Paragrafy B14 i B16 zostały zastąpione przez paragraf B11D.

Charakter i zakres ryzyka związanego z instrumentami finansowymi (paragrafy 31–42)

Ilościowe ujawnienia na temat ryzyka płynności (paragrafy 34(a) oraz 39(a) i (b))

- B10A Zgodnie z paragrafem 34(a) jednostka ujawnia sumaryczne dane ilościowe dotyczące ekspozycji na ryzyko płynności na podstawie informacji przekazywanych wewnętrznie kluczowemu personelowi kierowniczemu. Jednostka wyjaśnia, w jaki sposób dane te zostały ustalone. Jeżeli wpływ środków pieniężnych (lub innego rodzaju aktywów finansowych) uwzględnionych w tych danych mógłby:

- (a) mieć miejsce znacznie wcześniej niż wykazano to w danych lub
- (b) być znacząco różny od kwot wykazanych w tych danych (na przykład instrument pochodny, który został zaprezentowany w danych przy założeniu rozliczenia netto, w przypadku gdy kontrahent ma możliwość wyboru opcji rozliczenia brutto),

jednostka stwierdza ten fakt oraz przedstawia informacje ilościowe, które umożliwiają użytkownikom sprawozdań finansowych ocenę zakresu ryzyka, o ile informacje te nie są zawarte w analizie umownych terminów wymagalności, sporządzonej zgodnie z wymogami paragrafu 39(a) lub (b).

B11 Sporządzając analizę terminów wymagalności zgodnie z wymogami paragrafu 39(a) i (b) jednostka kieruje się osądem, aby ustalić odpowiednią ilość przedziałów czasowych. Na przykład jednostka może ustalić, że odpowiednie są następujące przedziały czasowe:

- (a) do miesiąca,
- (b) od miesiąca do trzech miesięcy,
- (c) od trzech miesięcy do jednego roku oraz
- (d) od roku do pięciu lat.

B11A Spełniając wymogi paragrafu 39(a) i (b) jednostka nie wydziela wbudowanego instrumentu finansowego od hybrydowego (złożonego) instrumentu finansowego. W odniesieniu do takiego instrumentu jednostka stosuje paragraf 39(a).

B11B Paragraf 39(b) wymaga od jednostki ujawnienia ilościowej analizy terminów wymagalności dla zobowiązań finansowych stanowiących pochodne instrumenty finansowe, która prezentuje pozostałe umowne terminy wymagalności, jeżeli są one kluczowe dla zrozumienia terminu wystąpienia przepływów pieniężnych. Tak może być na przykład w przypadku:

- (a) swapów stóp procentowych o pozostałym terminie zapadalności wynoszącym pięć lat, stanowiących zabezpieczenie przepływów pieniężnych ze składnika aktywów lub zobowiązań finansowych opartych na zmiennej stopie procentowej,
- (b) wszystkich zobowiązań do udzielenia pożyczek.

B11C Paragraf 39 (a) i (b) wymaga od jednostki ujawnienia analizy terminów wymagalności dla zobowiązań finansowych prezentujących pozostałe umowne terminy wymagalności dla niektórych zobowiązań finansowych. W tym ujawnieniu:

- (a) w przypadku, gdy kontrahent ma wybór co do terminu zapłaty, zobowiązanie przyporządkowuje się do najwcześniejszego terminu, w którym jednostka może być zobowiązana do zapłaty kwoty umownej. Na przykład zobowiązania finansowe, w odniesieniu do których jednostka może być wezwana do spłaty na żądanie (np. depozyty płatne na żądanie), ujmują się w najwcześniejszym przedziale czasowym.
- (b) w przypadku, gdy jednostka zobowiązana jest do przekazywania kwot w ratach, każda rata przypisywana jest do najwcześniejszego okresu, w którym jednostka może być zobowiązana do jej zapłaty. Na przykład zobowiązanie do udzielenia pożyczki ujmowane jest w przedziale czasowym, w którym przypada najwcześniejszy z terminów ewentualnej wypłaty tej pożyczki.
- (c) w przypadku udzielonych gwarancji finansowych maksymalna kwota gwarancji przypisywana jest do najwcześniejszego terminu, w którym gwarancja może być wymagalna.

B11D Kwotami umownymi ujawnianymi w analizie terminów wymagalności zgodnie z wymogami paragrafu 39(a) i (b) są umowne niezdyktowane przepływy pieniężne, na przykład:

- (a) zobowiązania z tytułu leasingu finansowego brutto (przed odliczeniem kosztów finansowych),
- (b) określone w kontraktach forward ceny zakupu aktywów finansowych w zamian za środki pieniężne,
- (c) kwoty netto dla transakcji wymiany (swapów) zmiennej stopy procentowej na stałą, w przypadku których następuje wymiana przepływów środków pieniężnych netto,
- (d) kwoty umowne podlegające wymianie w ramach pochodnego instrumentu finansowego (np. swapa walutowego), w przypadku którego wymianie podlegają przepływy środków pieniężnych brutto oraz
- (e) zobowiązania do udzielenia pożyczki brutto.

Te niezdykontowane przepływy pieniężne różnią się od kwot ujętych w sprawozdaniu z sytuacji finansowej, ponieważ kwoty wykazane w tym sprawozdaniu są oparte na zdyskontowanych przepływach pieniężnych. W przypadku, gdy kwota do zapłaty nie jest stała, ujawnianą kwotę ustala się poprzez odniesienie do warunków istniejących na koniec okresu sprawozdawczego. Na przykład, gdy kwota do zapłaty zmienia się w zależności od zmian indeksu, ujawnianą kwotę można ustalić w oparciu o poziom indeksu na koniec okresu sprawozdawczego.

- B11E Paragraf 39(c) wymaga od jednostki opisanie, w jaki sposób zarządza ona nieodłącznym ryzykiem płynności dotyczącym pozycji ujawnianych w ramach ujawnień ilościowych zaprezentowanych zgodnie z wymaganiami paragrafu 39(a) i (b). Jednostka ujawnia analizę terminów zapadalności aktywów finansowych utrzymywanych dla celów zarządzania ryzykiem płynności (np. aktywów finansowych charakteryzujących się dużą płynnością lub w odniesieniu do których oczekuje się generowania wpływu środków pieniężnych równoważących wypływy środków pieniężnych z tytułu zobowiązań finansowych), jeżeli informacje te są niezbędne, aby umożliwić użytkownikom sprawozdań finansowych ocenę charakteru i zakresu ryzyka płynności.
- B11F Inne czynniki, które jednostka może wziąć pod uwagę dokonując ujawnień wymaganych przez paragraf 39(c), obejmują między innymi stwierdzenie, czy jednostka:
- (a) posiada przyrządzone źródła finansowania (np. w formie obligacji korporacyjnych) lub inne środki finansowania (np. dostępne linie kredytowe), z których może skorzystać w celu zaspokojenia potrzeb wynikających z braku płynności,
 - (b) posiada depozyty w bankach centralnych w celu zaspokojenia potrzeb wynikających z braku płynności,
 - (c) posiada bardzo zdywersyfikowane źródła finansowania,
 - (d) jest narażona na znaczącą koncentrację ryzyka płynności związaną z jej aktywami lub źródłami finansowania,
 - (e) posiada procesy kontroli wewnętrznej oraz awaryjne plany zarządzania ryzykiem płynności,
 - (f) posiada instrumenty zawierające warunkowe zapisy o przyspieszonych spłatach (np. na wypadek pogorszenia się ratingu kredytowego jednostki),
 - (g) posiada instrumenty, które mogłyby wymagać ustanowienia zabezpieczeń (np. wezwania do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego w przypadku instrumentów pochodnych),
 - (h) posiada instrumenty z opcją wyboru sposobu uregulowania zobowiązania finansowego poprzez dostawę gotówki (lub innego składnika aktywów finansowych) lub poprzez dostarczenie własnych akcji lub
 - (i) posiada instrumenty przewidujące rozliczenia w drodze kompensaty.

B12-B16 [Usunięte]

Zmiany do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej 4

Umowy ubezpieczeniowe

Paragraf 39(d) został zmieniony.

UJAWNIANIE INFORMACJI

Charakter i zakres ryzyka związanego z umowami ubezpieczeniowymi

- 39 (d) informacje o ryzyku kredytowym, ryzyku płynności oraz ryzyku rynkowym, które byłyby wymagane przez paragrafy 31–42 MSSF 7, gdyby umowy ubezpieczeniowe wchodziły w zakres MSSF 7. Jednakże:
- (i) ubezpieczyciel nie musi przedstawić analizy terminów wymagalności wymaganej przez paragraf 39(a) i (b) MSSF 7, jeżeli w zamian ujawnia informacje o szacowanym terminie wypływu środków pieniężnych netto wynikającym z ujętych zobowiązań ubezpieczeniowych. Informacje te mogą mieć formę analizy kwot ujętych w sprawozdaniu z sytuacji finansowej według prognozowanego terminu.
 - (ii) ...

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1166/2009**z dnia 30 listopada 2009 r.****w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 606/2009 ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do kategorii produktów winiarskich, praktyk enologicznych i obowiązujących ograniczeń**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 113d ust. 2 oraz jego art. 121 akapity trzeci i czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 606/2009 ⁽²⁾ wymienia się chronione nazwy pochodzenia „Prosecco di Conegliano Valdobbiadene” i „Montello e Colli Asolani”. Nazwy te zostały zastąpione chronionymi nazwami pochodzenia „Prosecco”, „Conegliano Valdobbiadene – Prosecco”, „Colli Asolani – Prosecco” i „Asolo – Prosecco” na mocy włoskiego dekretu z dnia 17 lipca 2009 r., opublikowanego we włoskim dzienniku urzędowym *Gazzetta Ufficiale della Repubblica italiana* nr 173 z dnia 28 lipca 2009 r.

(2) W tym samym dekrete nazwę odmiany winorośli „Prosecco” zastępuje nazwa „Glera”. Aby uniknąć pomyłek między nazwą pochodzenia „Prosecco” a nazwą odmiany winorośli, należy w rozporządzeniu (WE) nr 606/2009, w miejscach gdzie termin „Prosecco” odnosi się do odmiany winorośli, zastąpić go terminem „Glera”.

(3) Władze włoskie oficjalnie poinformowały, że odmiana „Prosecco/Glera” nie może być uprawiana w regionie „Trentino-Alto Adige”, należy zatem usunąć z rozporządzenia (WE) nr 606/2009 zapis o możliwości uprawiania tej odmiany w wymienionym regionie.

(4) W dodatku 7 do załącznika IA do rozporządzenia (WE) nr 606/2009, w wymogach dotyczących elektrolizy, wystąpił błąd typograficzny. Jednostki w odniesieniu do maksymalnej zawartości wszystkich określanych związków w czynniku imitującym mają być wyrażone w µg/l zamiast w g/l.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić i sprostować rozporządzenie (WE) nr 606/2009.

(6) Rozporządzenie (WE) nr 606/2009 stosuje się od dnia 1 sierpnia 2009 r. W celu zachowania spójności z ustawodawstwem włoskim i zapewnienia jednakowych praktyk enologicznych w odniesieniu do zbiorów winogron w 2009 r., niniejszą zmianę i sprostowanie należy stosować z mocą wsteczną od dnia 1 sierpnia 2009 r.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ustanowionego na mocy art. 195 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 606/2009

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 606/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) w części B pkt 4 lit. a) zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Aromatyczne gatunkowe wina musujące mogą jednak być produkowane w sposób tradycyjny, przy użyciu jako składników nastawu winiarskiego win uzyskanych z winogron odmiany »Glera«, zbieranych w regionach Veneto i Friuli-Venezia Giulia;”;

2) w części C wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jednak nastawy winiarskie przeznaczone do produkcji gatunkowych win musujących objętych chronioną nazwą pochodzenia »Prosecco«, »Conegliano Valdobbiadene – Prosecco« i »Colli Asolani – Prosecco« lub »Asolo – Prosecco«, wyprodukowanych z jednej odmiany winorośli, mogą mieć całkowitą objętościową zawartość alkoholu nie mniejszą niż 8,5 %.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 193 z 24.7.2009, s. 1.

b) w pkt 9 lit. a) zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W drodze odstępstwa aromatyczne gatunkowe wino musujące objęte chronioną nazwą pochodzenia może być otrzymywane przy użyciu do utworzenia nastawu winiarskiego win uzyskiwanych z winogron odmiany winorośli »Glera«, które zostały zebrane w regionach nazwy pochodzenia »Prosecco«, »Conegliano Valdobbiadene – Prosecco«, »Colli Asolani – Prosecco« i »Asolo – Prosecco«;”;

3) w dodatku 1 po terminie „Girò N” wstawia się termin „Glera” i skreśla się termin „Prosecco”.

Artykuł 2

Sprostowanie do rozporządzenia (WE) nr 606/2009

W rozporządzeniu (WE) nr 606/2009 załącznik IA dodatek 7 pkt 1.4 akapit szósty zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Zawartość wszystkich określanych związków w czynniku imitującym musi być mniejsza niż 50 µg/l.”.

Artykuł 3

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1167/2009**z dnia 30 listopada 2009 r.****w sprawie odmowy udzielenia zezwoleń na niektóre oświadczenia zdrowotne dotyczące żywności i odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz do rozwoju i zdrowia dzieci****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1924/2006 zabrania się stosowania oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, o ile nie zezwoliła na nie Komisja zgodnie z tym rozporządzeniem i nie zostały włączone do wykazu dopuszczalnych oświadczeń.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 stanowi również, że wnioski o udzielenie zezwolenia na stosowanie oświadczenia zdrowotnego mogą być składane przez podmioty działające na rynku spożywczym do właściwego organu krajowego danego państwa członkowskiego. Właściwy organ krajowy przekazuje prawidłowe wnioski Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), zwanemu dalej Urzędem.
- (3) Po otrzymaniu wniosku Urząd bezzwłocznie powiadamia pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o wniosku i wydaje opinię na temat danego oświadczenia zdrowotnego.
- (4) Komisja decyduje o udzieleniu zezwolenia na oświadczenia zdrowotne, uwzględniając opinię wydaną przez Urząd.
- (5) Dnia 13 lutego 2009 r. Komisja oraz państwa członkowskie otrzymały od Urzędu cztery opinie w sprawie wniosków o udzielenie zezwolenia na stosowanie oświadczenia zdrowotnego. Dnia 16 marca 2009 r. Komisja oraz państwa członkowskie otrzymały od Urzędu jedną opinię w sprawie wniosku o udzielenie zezwolenia na stosowanie oświadczenia zdrowotnego.
- (6) Dwie opinie odnosiły się do wniosków dotyczących oświadczeń o zmniejszaniu ryzyka choroby, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr

1924/2006, a trzy opinie – wniosków dotyczących oświadczeń zdrowotnych odnoszących się do rozwoju i zdrowia dzieci, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1924/2006. Jeden wniosek o udzielenie zezwolenia na stosowanie oświadczenia zdrowotnego będzie przedmiotem dalszych decyzji.

- (7) Po złożeniu wniosku przez UNICER Bebidas de Portugal SGPS, zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, Urząd miał obowiązek wydania opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego związanego z wpływem wody mineralnej Melgaço® na obniżenie poziomu cukru we krwi (pytanie nr EFSA-Q-2008-219) ⁽²⁾. Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę było sformułowane w następujący sposób: „Regularne spożywanie wody mineralnej Melgaço powoduje obniżenie poziomu cukru we krwi”.
- (8) Na podstawie przedstawionych danych Urząd stwierdził, że nie wykazano związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy spożywaniem wody mineralnej Melgaço® a deklarowanym efektem. W związku z tym, ponieważ oświadczenie nie spełnia wymogów rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, zezwolenie na jego stosowanie nie powinno zostać udzielone.
- (9) Po złożeniu wniosku przez Ocean Spray International Services (UK) Ltd., zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, Urząd miał obowiązek wydania opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego związanego z wpływem preparatów Ocean Spray Cranberry Products® na zakażenia dróg moczowych u kobiet (pytanie nr EFSA-Q-2008-117) ⁽³⁾. Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę było sformułowane w następujący sposób: „Regularne spożywanie dwóch porcji preparatu z gamy Ocean Spray dziennie, zawierających 80 mg proantocyjanidyn żurawiny każda, pomaga zmniejszyć ryzyko zakażeń dróg moczowych u kobiet poprzez zahamowanie przylegania pewnych bakterii do dróg moczowych”.
- (10) Na podstawie przedstawionych danych Urząd stwierdził, że nie wykazano związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy spożywaniem preparatów Ocean Spray Cranberry Products® a deklarowanym efektem. W związku z tym, ponieważ oświadczenie nie spełnia wymogów rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, zezwolenie na jego stosowanie nie powinno zostać udzielone.

⁽¹⁾ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9.⁽²⁾ Dziennik EFSA (2009) 944, s. 1.⁽³⁾ Dziennik EFSA (2009) 943, s. 1.

- (11) Po złożeniu wniosku przez Soremartec Italia S.R.L., zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, Urząd miał obowiązek wydania opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego związanego z wpływem czekolady Kinder Chocolate® na wzrost (pytanie nr EFSA-Q-2008-283) ⁽¹⁾. Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę było sformułowane w następujący sposób: „Kinder Chocolate® – czekolada, która pomaga rosnąć”.
- (12) Na podstawie przedstawionych danych Urząd stwierdził, że nie wykazano związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy spożywaniem czekolady Kinder Chocolate® a deklarowanym efektem. W związku z tym, ponieważ oświadczenie nie spełnia wymogów rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, zezwolenie na jego stosowanie nie powinno zostać udzielone.
- (13) Po złożeniu wniosku przez Plada Industriale S.R.L., zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, Urząd miał obowiązek wydania opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego związanego z wpływem preparatów do dalszego żywienia niemowląt zawierających składniki bioaktywne na dolegliwości jelitowe (pytanie nr EFSA-Q-2008-270) ⁽²⁾. Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę było sformułowane w następujący sposób: „Preparat łagodzi niewielkie dolegliwości jelitowe, takie jak kolka, zaparcia i zaburzenia trawienia”.
- (14) Na podstawie przedstawionych danych Urząd stwierdził, że nie wykazano związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy spożywaniem preparatów do dalszego żywienia niemowląt zawierających stałą kombinację krótkołańcuchowych galaktooligosacharydów, zakwaszonego mleka, nukleotydów oraz beta-palmitynianów a deklarowanym efektem. W związku z tym, ponieważ oświadczenie nie spełnia wymogów rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, zezwolenie na jego stosowanie nie powinno zostać udzielone.
- (15) Podczas ustanawiania środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu uwzględniono opinie

wnioskodawców oraz członków społeczeństwa, otrzymane przez Komisję zgodnie z art. 16 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006.

- (16) Zgodnie z art. 28 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 oświadczenia zdrowotne, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia i na które nie wydano zezwolenia decyzją na mocy art. 17 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, mogą być w dalszym ciągu stosowane przez sześć miesięcy po przyjęciu niniejszego rozporządzenia. Przedmiotowe wnioski nie zostały jednakże złożone przed dniem 19 stycznia 2008 r., zatem wymóg ustanowiony w art. 28 ust. 6 lit. b) nie został spełniony i okres przejściowy przewidziany w tym artykule nie ma zastosowania. W związku z tym należy ustanowić sześciomiesięczny okres przejściowy w celu umożliwienia podmiotom działającym na rynku spożywczym dostosowanie się do wymogów niniejszego rozporządzenia.
- (17) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Oświadczenia zdrowotne wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia nie zostają włączone do wspólnotowego wykazu dopuszczalnych oświadczeń, o którym mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006.

Oświadczenia zdrowotne, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia, mogą być jednak w dalszym ciągu stosowane przez sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji

Androulla VASSILIOU

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dziennik EFSA (2009) 940, s. 1.

⁽²⁾ Dziennik EFSA (2009) 939, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

ODRZUCONE OŚWIADCZENIA ZDROWOTNE

Wniosek – właściwe przepisy rozporządzenia (WE) nr 1924/2006	Składnik odżywczy, substancja, żywność lub kategoria żywności	Oświadczenie	Odniesienie do opinii EFSA
Artykuł 14 ust. 1 lit. a) – oświadczenia zdrowotne o zmniejszaniu ryzyka choroby	Woda mineralna Melgaço®	Regularne spożywanie wody mineralnej Melgaço powoduje obniżenie poziomu cukru we krwi	Q-2008-219
Artykuł 14 ust. 1 lit. a) – oświadczenia zdrowotne o zmniejszaniu ryzyka choroby	Ocean Spray Cranberry Products®	Regularne spożywanie dwóch porcji preparatu z gamy Ocean Spray dziennie, zawierających 80 mg proantocyjanidyn żurawiny każda, przyczynia się do obniżenia ryzyka zakażeń dróg moczowych u kobiet poprzez zahamowanie przylegania pewnych bakterii do dróg moczowych	Q-2008-117
Artykuł 14 ust. 1 lit. b) – oświadczenia zdrowotne odnoszące się do rozwoju i zdrowia dzieci	Kinder Chocolate®	Kinder Chocolate® – czekolada, która pomaga rosnąć	Q-2008-283
Artykuł 14 ust. 1 lit. b) – oświadczenia zdrowotne odnoszące się do rozwoju i zdrowia dzieci	Preparaty do dalszego żywienia niemowląt zawierające stałą kombinację krótkołańcuchowych galaktooligosacharydów, zakwaszonego mleka, nukleotydów oraz beta-palmitynianów	Łagodzi niewielkie dolegliwości jelitowe, takie jak kolka, zaparcia i zaburzenia trawienia	Q-2008-270

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1168/2009**z dnia 30 listopada 2009 r.****w sprawie odmowy udzielenia zezwolenia na oświadczenie zdrowotne dotyczące żywności inne niż odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz do rozwoju i zdrowia dzieci****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1924/2006 zabrania się stosowania oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, o ile nie zezwoliła na nie Komisja zgodnie z tym rozporządzeniem i nie zostały one włączone do wykazu dopuszczalnych oświadczeń.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 stanowi również, że wnioski o udzielenie zezwolenia na oświadczenia zdrowotne mogą być składane przez podmioty działające na rynku spożywczym do właściwego organu krajowego danego państwa członkowskiego. Właściwy organ krajowy przekazuje prawidłowe wnioski Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), zwanemu dalej Urzędem.
- (3) Po otrzymaniu wniosku Urząd bezzwłocznie powiadamia pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o wniosku i wydaje opinię na temat danego oświadczenia zdrowotnego.
- (4) Komisja decyduje o udzieleniu zezwolenia na oświadczenia zdrowotne, uwzględniając opinię wydaną przez Urząd.
- (5) Po złożeniu wniosku przez Brudy Technology S.L. w dniu 9 października 2008 r. zgodnie z art. 13 ust.

5 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Urząd miał obowiązek wydania opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego związanego z wpływem preparatu Algatrium® na odpowiedź organizmu na działanie utleniaczy (pytanie nr EFSA-Q-2008-705)⁽²⁾. Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę było sformułowane w następujący sposób: „Algatrium® wzmacnia odpowiedź organizmu na działanie utleniaczy; jest to wyjątkowa substancja odżywcza, której działanie u człowieka polegające na pobudzaniu mechanizmów obrony antyoksydacyjnej komórek zostało naukowo stwierdzone”.

- (6) W dniu 16 marca 2009 r. Komisja i państwa członkowskie otrzymały opinię naukową Urzędu, który stwierdził, że na podstawie przedłożonych danych nie wykazano związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy spożywaniem Algatrium® a deklarowanym efektem. W związku z powyższym, ponieważ oświadczenie nie spełnia wymogów rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, zezwolenie na jego stosowanie nie powinno zostać udzielone.
- (7) Podczas ustanawiania środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu uwzględniono opinie wnioskodawców oraz członków społeczeństwa, otrzymane przez Komisję zgodnie z art. 16 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006.
- (8) Oświadczenia zdrowotne, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 podlegają środkom przejściowym ustanowionym w art. 28 ust. 5 tego rozporządzenia. W odniesieniu do oświadczenia zdrowotnego „Algatrium® wzmacnia odpowiedź organizmu na działanie utleniaczy; jest to wyjątkowa substancja odżywcza, której działanie u człowieka polegające na pobudzaniu mechanizmów obrony antyoksydacyjnej komórek zostało naukowo stwierdzone” Urząd stwierdził jednak, że pomiędzy spożywaniem preparatu Algatrium® a zakładanym efektem nie istnieje relacja przyczynowo-skutkowa. Oświadczenie to nie spełnia zatem warunków rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 i co za tym idzie, okres przejściowy przewidziany w art. 28 ust. 5 nie ma zastosowania. Należy ustanowić sześciomiesięczny okres przejściowy, mający umożliwić podmiotom działającym na rynku spożywczym dostosowanie się do wymogów niniejszego rozporządzenia.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9.⁽²⁾ The EFSA Journal (2009) 942, s. 1–9.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Może ono jednak nadal być stosowane przez sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 1

Oświadczenie wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia nie zostaje włączone do wspólnotowego wykazu dopuszczalnych oświadczeń, zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

ODRZUCONE OŚWIADCZENIE ZDROWOTNE

Wniosek – właściwe przepisy rozporządzenia (WE) nr 1924/2006	Składnik odżywczy, substancja, żywność lub kategoria żywności	Oświadczenie	Odniesienie do opinii EFSA
Art. 13 ust. 5 – oświadczenie zdrowotne w oparciu o nowo uzyskane dowody naukowe lub oświadczenia zawierające wniosek o ochronę zastrzeżonych danych	Algatrium®	Algatrium® wzmacnia odpowiedź organizmu na działanie utleniaczy; jest to wyjątkowa substancja odżywcza, której działanie u człowieka polegające na pobudzaniu mechanizmów obrony antyoksydacyjnej komórek zostało naukowo stwierdzone.	Q-2008-705

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1169/2009**z dnia 30 listopada 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 353/2008 ustanawiające przepisy wykonawcze w odniesieniu do wniosków o wydanie zezwolenia na stosowanie oświadczeń zdrowotnych zgodnie z art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 4,

po konsultacji z Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Aby zagwarantować, że dla wszystkich kategorii oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności, zwanemu dalej Urzędem, przedkładane są jedynie oświadczenia zdrowotne dotyczące żywności zgodne z ogólnymi zasadami i warunkami ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 1924/2006, które to oświadczenia w związku z tym podlegają procedurze uzyskania zezwolenia, należy określić warunki, według których wnioski o udzielenie zezwolenia na oświadczenie zdrowotne mogą zostać uznane za ważne, oraz wyjaśnić odpowiedzialność państw członkowskich pod względem zgodności z art. 15 ust. 2 i art. 18 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006.
- (2) Zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 wykaz dozwolonych i odrzuconych oświadczeń musi być publikowany w rejestrze w celu zapewnienia przejrzystości. Jak wyjaśniono w motywie 31 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, ma to służyć uniknięciu wielokrotnego składania wniosków dotyczących oświadczeń już poddanych ocenie i będących przedmiotem procedury uzyskania zezwolenia. W związku z tym warunki składania wniosku powinny obejmować również zasady wycofywania wniosku oraz terminy składania wniosku o wycofanie.
- (3) Wnioskodawca mógłby wycofać wniosek jedynie przed datą przyjęcia przez Urząd opinii zgodnie z art. 16 ust. 1 lub art. 18 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006. Termin taki jest konieczny do zachowania przydatności oceny oświadczeń wydawanej przez Urząd i skuteczności procedury uzyskania zezwolenia i odrzucania wniosków oraz do uniknięcia składania wniosków dotyczących oświadczeń już poddanych ocenie. W związku z tym

jedynie wycofanie wniosków złożonych zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu może doprowadzić do zakończenia procedury uzyskania zezwolenia, która w przeciwnym wypadku będzie kontynuowana aż do momentu wydania przez Urząd opinii.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 353/2008⁽²⁾ wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Artykuł 7a**Weryfikacja ważności wniosków przez państwa członkowskie**

1. Zgodnie z art. 15 ust. 2 lit. a) i art. 18 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 państwa członkowskie weryfikują ważność wniosków przed udostępnieniem ich Urzędowi.
2. Do celów ust. 1 właściwy organ krajowy weryfikuje, czy wnioski złożone na podstawie art. 15 lub 18 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 zawierają dane, o których mowa w art. 15 ust. 3 tego rozporządzenia.
3. Właściwy organ krajowy weryfikuje również, czy:
 - (i) w odniesieniu do wniosków złożonych na podstawie art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 oświadczenie zdrowotne jest oświadczeniem zdrowotnym dotyczącym oświadczeń odnoszących się do zmniejszenia ryzyka choroby lub do rozwoju i zdrowia dzieci;
 - (ii) w odniesieniu do wniosków złożonych na podstawie art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 oświadczenie zdrowotne jest każdym oświadczeniem zdrowotnym, o którym mowa w art. 13 ust. 5 tego rozporządzenia, z wyjątkiem oświadczeń zdrowotnych odnoszących się do rozwoju i zdrowia dzieci.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9.⁽²⁾ Dz.U. L 109 z 19.4.2008, s. 11.

2) po art. 7a dodaje się artykuł 7b w brzmieniu:

„Artykuł 7b

Wycofywanie wniosków

1. Wniosek złożony na podstawie art. 15 lub 18 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 może zostać wycofany przez wnioskodawcę przed przyjęciem przez Urząd opinii zgodnie z art. 16 ust. 1 lub art. 18 ust. 3 tego rozporządzenia.

2. Wniosek o wycofanie wniosku musi zostać przedłożony właściwemu organowi krajowemu danego państwa członkowskiego, któremu przedłożono wniosek zgodnie

z art. 15 ust. 2 lub art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006.

3. Właściwy organ krajowy bezzwłocznie poinformuje o wycofaniu Urząd, Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie. Jedynie wycofanie wniosku zgodne z warunkami wymienionymi w ust. 1 oraz w niniejszym ustępie prowadzi do zakończenia procedury.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji

Androulla VASSILIOU

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1170/2009**z dnia 30 listopada 2009 r.****zmieniające dyrektywę 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 1925/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wykazów witamin i składników mineralnych oraz ich form chemicznych, które można dodawać do żywności, w tym do suplementów żywnościowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 5,uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1925/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji⁽²⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 3,

po zasięgnięciu opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załącznikach I i II do dyrektywy 2002/46/WE ustanowiono wykazy witamin i minerałów oraz ich form chemicznych, które można stosować w produkcji suplementów żywnościowych. Zmiany do tych wykazów przyjmuje się zgodnie z wymogami ustanowionymi w art. 4 tej dyrektywy oraz zgodnie z procedurą, o której mowa w jej art. 13 ust. 3.
- (2) W załącznikach I i II do rozporządzenia (WE) nr 1925/2006 ustanowiono wykazy witamin i składników mineralnych oraz ich form chemicznych, które mogą być dodawane do żywności. Zmiany do tych wykazów przyjmuje się zgodnie z wymogami ustanowionymi w art. 3 tego rozporządzenia oraz zgodnie z procedurą, o której mowa w jego art. 14 ust. 3.
- (3) Europejski Urząd ds. Oceny Żywności poddał ocenie nowe formy chemiczne witamin i składników mineralnych. Substancje, które otrzymały pozytywną opinię naukową i które spełniają wymogi ustanowione

w dyrektywie 2002/46/WE oraz w rozporządzeniu (WE) nr 1925/2006, powinny zostać włączone do odpowiednich wykazów w tych aktach prawnych.

- (4) Przeprowadzono konsultacje z zainteresowanymi stronami i uwzględniono otrzymane opinie.
- (5) W świetle oceny naukowej Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności należy wprowadzić specyfikacje dla niektórych witamin i substancji mineralnych w celu ich identyfikacji.
- (6) W związku z tym należy odpowiednio zmienić dyrektywę 2002/46/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1925/2006.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki I i II do dyrektywy 2002/46/WE zastępuje się odpowiednio tekstami załączników I i II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 1925/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I do wykazu w pkt 2 dodaje się słowo „Bor”;
- 2) załącznik II zastępuje się tekstem załącznika III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 183 z 12.7.2002, s. 51.⁽²⁾ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 26.

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK I

Witaminy i składniki mineralne, które można stosować w produkcji suplementów żywnościowych**1. Witaminy**

Witamina A (µg RE)
Witamina D (µg)
Witamina E (mg α-TE)
Witamina K (µg)
Witamina B1 (mg)
Witamina B2 (mg)
Niacyna (mg NE)
Kwas pantotenowy (mg)
Witamina B6 (mg)
Kwas foliowy (µg) (*)
Witamina B12 (µg)
Biotyna (µg)
Witamina C (mg)

2. Minerale

Wapń (mg)
Magnez (mg)
Żelazo (mg)
Miedź (µg)
Jod (µg)
Cynk (mg)
Mangan (mg)
Sód (mg)
Potas (mg)
Selen (µg)
Chrom (µg)
Molibden (µg)
Fluorek (mg)
Chlorek (mg)
Fosfor (mg)
Bor (mg)
Krzem (mg)

(*) Kwas foliowy to termin włączony do załącznika I dyrektywy Komisji 2008/100/WE z dnia 28 października 2008 r. zmieniającej dyrektywę Rady 90/496/EWG w sprawie oznaczania wartości odżywczej środków spożywczych w odniesieniu do zalecanego dziennego spożycia, współczynników przeliczeniowych energii oraz definicji dla celów oznaczania wartości odżywczej i obejmujący wszystkie formy folianów.”

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK II

Witaminy i składniki mineralne, które mogą być stosowane w produkcji suplementów żywnościowych**A. Witaminy**

1. WITAMINA A

- a) retinol
- b) octan retinyłu
- c) palmitynian retinyłu
- d) beta-karoten

2. WITAMINA D

- a) cholekalcyferol
- b) ergokalcyferol

3. WITAMINA E

- a) D-alfa-tokoferol
- b) DL-alfa-tokoferol
- c) octan D-alfa-tokoferylu
- d) octan DL-alfa-tokoferylu
- e) bursztynian D-alfa-tokoferylu
- f) mieszane tokoferole (*)
- g) mieszanina tokotrienolu i tokoferolu (**)

4. WITAMINA K

- a) filochinon (fitomenadion)
- b) menachinon (***)

5. WITAMINA B1

- a) chlorowodorek tiaminy
- b) monoazotan tiaminy
- c) chlorek monofosforanu tiaminy
- d) chlorek pirofosforanu tiaminy

6. WITAMINA B2

- a) ryboflawina
- b) ryboflawiny 5'-fosforan sodu

7. NIACYNA

- a) kwas nikotynowy
- b) amid kwasu nikotynowego

- c) heksanikotynian inozytolu

8. KWAS PANTOTENOWY

- a) D-pantotenian wapnia
- b) D-pantotenian sodu
- c) dekspantenol
- d) pantetyna

9. WITAMINA B6

- a) chlorowodorek pirydoksyny
- b) 5'-fosforan pirydoksyny
- c) 5'-fosforan pirydoksalu

10. FOLIANY

- a) kwas pteroilomonoglutaminowy
- b) L-metylofolian wapnia

11. WITAMINA B12

- a) cyjanokobalamina
- b) hydroksykobalamina
- c) 5'-deoksyadenozylkobalamina
- d) metylokobalamina

12. BIOTYNA

- a) D-biotyna

13. WITAMINA C

- a) kwas L-askorbinowy
- b) L-askorbinian sodu
- c) L-askorbinian wapnia (****)
- d) L-askorbinian potasu
- e) 6-palmitynian L-askorbylu
- f) L-askorbinian magnezu
- g) L-askorbinian cynku

B. Minerale

octan wapnia

L-askorbinian wapnia

diglicynian wapnia	difosforan sodu-żelaza(III)
węglan wapnia	mleczan żelaza(II)
chlorek wapnia	siarczan żelaza(II)
cytrynian i jabłczan wapnia	difosforan żelaza(III) (pirofosforan żelaza(III))
sole wapniowe kwasu cytrynowego	cukrzan żelaza (III)
glukonian wapnia	żelazo elementarne (karbonyl + elektrolit + zredukowane wodorem)
glicerofosforan wapnia	diglicynian żelaza(II)
mleczan wapnia	L-pidolan żelaza(II)
pirogronian wapnia	fosforan żelaza(II)
sole wapniowe kwasu ortofosforowego	taurynian żelaza(II)
bursztynian wapnia	węglan miedzi(II)
wodorotlenek wapnia	cytrynian miedzi(II)
L-lizynian wapnia	glukonian miedzi(II)
jabłczan wapnia	siarczan miedzi(II)
tlenek wapnia	L-asparaginian miedzi
L-pidolan wapnia	diglicynian miedzi
L-treonian wapnia	kompleks miedź-lizyna
siarczan wapnia	tlenek miedzi(II)
octan magnezu	jodek sodu
L-askorbinian magnezu	jodan sodu
diglicynian magnezu	jodek potasu
węglan magnezu	jodan potasu
chlorek magnezu	octan cynku
sole magnezowe kwasu cytrynowego	L-askorbinian cynku
glukonian magnezu	L-asparaginian cynku
glicerofosforan magnezu	diglicynian cynku
sole magnezowe kwasu ortofosforowego	chlorek cynku
mleczan magnezu	cytrynian cynku
L-lizynian magnezu	glukonian cynku
wodorotlenek magnezu	mleczan cynku
jabłczan magnezu	L-lizynian cynku
tlenek magnezu	jabłczan cynku
L-pidolan magnezu	siarczan mono-L-metioniny cynku
cytrynian magnezu-potasu	tlenek cynku
pirogronian magnezu	węglan cynku
bursztynian magnezu	L-pidolan cynku
siarczan magnezu	pikolinian cynku
taurynian magnezu	siarczan cynku
taurynian acetylu magnezu	askorbinian manganu
węglan żelaza(II)	L-asparaginian manganu
cytrynian żelaza(II)	diglicynian manganu
cytrynian amonu-żelaza(III)	węglan manganu
glukonian żelaza(II)	chlorek manganu
fumaran żelaza(II)	cytrynian manganu

glukonian manganu	L-selenometionina
glicerofosforan manganu	drożdże wzbogacone w selen (*****)
pidolan manganu	kwask selenowy(IV)
siarczan manganu	selenian(VI) sodu
diwęglan sodu	wodoroselenian(IV) sodu
węglan sodu	selenian(IV) sodu
chlorek sodu	chlorek chromu(III)
cytrynian sodu	trójwodny mleczan chromu(III)
glukonian sodu	azotan chromu
mleczan sodu	pikolinian chromu
wodorotlenek sodu	siarczan chromu(III)
sole sodowe kwasu ortofosforowego	molibdenian(VI) amonu
diwęglan potasu	molibdenian(VI) potasu
węglan potasu	molibdenian(VI) sodu
chlorek potasu	fluorek wapnia
cytrynian potasu	fluorek potasu
glukonian potasu	fluorek sodu
glicerofosforan potasu	monofluorofosforan sodu
mleczan potasu	kwask borowy
wodorotlenek potasu	boran sodu
L-pidolan potasu	kwask ortokrzemowy stabilizowany choliną
jabłczan potasu	ditlenek krzemu
sole potasowe kwasu ortofosforowego	kwask krzemowy (*****)

(*) Alfa-tokoferol < 20 %, beta-tokoferol < 10 %, gamma-tokoferol 50–70 % oraz delta-tokoferol 10–30 %.

(**) Typowe poziomy poszczególnych tokoferoli i tokotrienoli:

- 115 mg/g alfa-tokoferolu (co najmniej 101 mg/g),
- 5 mg/g beta-tokoferolu (co najmniej < 1 mg/g),
- 45 mg/g gamma-tokoferolu (co najmniej 25 mg/g),
- 12 mg/g delta-tokoferolu (co najmniej 3 mg/g),
- 67 mg/g alfa-tokotrienolu (co najmniej 30 mg/g),
- < 1 mg/g beta-tokotrienolu (co najmniej < 1 mg/g),
- 82 mg/g gamma-tokotrienolu (co najmniej 45 mg/g),
- 5 mg/g delta-tokotrienolu (co najmniej < 1 mg/g).

(***) Menachinon występujący głównie jako menachinon-7 oraz, w mniejszym stopniu, menachinon-6.

(****) Może zawierać do 2 % treonianu.

(*****) Drożdże wzbogacone w selen uzyskiwane na drodze hodowlanej w obecności selenianu(IV) sodu jako źródła selenu, zawierające w postaci wysuszonej, w której są wprowadzane do obrotu, nie więcej niż 2,5 mg Se/g. Główną organiczną postacią selenu w drożdżach jest selenometionina (60–85 % całkowitej zawartości selenu w produkcie). Zawartość innych związków selenoorganicznych, włącznie z selenocysteiną, nie może przekraczać 10 % całkowitej zawartości selenu. Poziom selenu nieorganicznego nie powinien przekraczać 1 % całkowitej zawartości selenu.

(*****) W postaci żelu.”

ZAŁĄCZNIK III

„ZAŁĄCZNIK II

Formy chemiczne witamin i składników mineralnych, które mogą być dodawane do żywności**1. Formy chemiczne witamin**

WITAMINA A

retinol

octan retinyłu

palmitynian retinyłu

beta-karoten

WITAMINA D

cholekalcyferol

ergokalcyferol

WITAMINA E

D-alfa-tokoferol

DL-alfa-tokoferol

octan D-alfa-tokoferylu

octan DL-alfa-tokoferylu

bursztynian D-alfa-tokoferylu

WITAMINA K

filochinon (fitomenadion)

menachinon (*)

WITAMINA B1

chlorowodorek tiaminy

monoazotan tiaminy

WITAMINA B2

ryboflawina

ryboflawiny 5'-fosforan sodowy

NIACYNA

kwas nikotynowy

amid kwasu nikotynowego

KWAS PANTOTENOWY

D-pantotenian wapnia

D-pantotenian sodu

dekspantenol

WITAMINA B6

chlorowodorek pirydoksyny

5'-fosforan pirydoksyny

dipalmitynian pirydoksyny

KWAS FOLIOWY

kwas pteroilomonoglutaminowy

L-metylofolian wapnia

WITAMINA B12

cyjanokobalamina

hydroksykobalamina

BIOTYNA

D-biotyna

WITAMINA C

kwas L-askorbinowy

L-askorbinian sodu

L-askorbinian wapnia

L-askorbinian potasu

6-palmitynian L-askorbylu

2. Formy chemiczne składników mineralnych

węglan wapnia

chlerek wapnia

cytrynian i jabłczan wapnia

sole wapniowe kwasu cytrynowego

glukonian wapnia

glicerofosforan wapnia

mleczan wapnia

sole wapniowe kwasu ortofosforowego

wodorotlenek wapnia

jabłczan wapnia

tlenek wapnia

siarczan wapnia

octan magnezu

węglan magnezu

chlerek magnezu

sole magnezowe kwasu cytrynowego

glukonian magnezu

glicerofosforan magnezu

sole magnezowe kwasu ortofosforowego

mleczan magnezu

wodorotlenek magnezu

tlenek magnezu

cytrynian magnezu-potasu

siarczan magnezu

diglicynian żelaza(II)

węglan żelaza(II)	glukonian manganu
cytrynian żelaza(II)	glicerofosforan manganu
cytrynian amonu-żelaza(III)	siarczan manganu
glukonian żelaza(II)	diwęglan sodu
fumaran żelaza(II)	węglan sodu
difosforan sodu-żelaza(III)	cytrynian sodu
mleczan żelaza(II)	glukonian sodu
siarczan żelaza(II)	mleczan sodu
difosforan żelaza(III) (pirofosforan żelaza(III))	wodorotlenek sodu
cukrzan żelaza(III)	sole sodowe kwasu ortofosforowego
żelazo elementarne (karbonyl + elektrolit + zredukowane wodorem)	drożdże wzbogacone w selen (**)
węglan miedzi(II)	selenian(VI) sodu
cytrynian miedzi(II)	wodoroselenian(IV) sodu
glukonian miedzi(II)	selenian(IV) sodu
siarczan miedzi(II)	fluorek sodu
kompleks miedź-lizyna	fluorek potasu
jodek sodu	diwęglan potasu
jodan sodu	węglan potasu
jodek potasu	chlorek potasu
jodan potasu	cytrynian potasu
octan cynku	glukonian potasu
diglicynian cynku	glicerofosforan potasu
chlorek cynku	mleczan potasu
cytrynian cynku	wodorotlenek potasu
glukonian cynku	sole potasowe kwasu ortofosforowego
mleczan cynku	chlorek chromu(III) i jego sześciowodzian
tlenek cynku	siarczan chromu(III) i jego sześciowodzian
węglan cynku	molibdenian(VI) amonu
siarczan cynku	molibdenian(VI) sodu
węglan manganu	kwas borowy
chlorek manganu	borek sodu
cytrynian manganu	

(*) Menachinon występujący głównie jako menachinon-7 oraz, w mniejszym stopniu, menachinon-6.

(**) Drożdże wzbogacone w selen uzyskiwane na drodze hodowlanej w obecności selenianu(IV) sodu jako źródła selenu, zawierające w postaci wysuszonej, w której są wprowadzane do obrotu, nie więcej niż 2,5 mg Se/g. Główną organiczną postacią selenu w drożdżach jest selenometionina (60–85 % całkowitej zawartości selenu w produkcji). Zawartość innych związków selenoorganicznych, włącznie z selenocysteiną, nie może przekraczać 10 % całkowitej zawartości selenu. Poziom selenu nieorganicznego nie powinien przekraczać 1 % całkowitej zawartości selenu.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1171/2009**z dnia 30 listopada 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Interpretacji Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (KIMSF) 9 oraz Międzynarodowego Standardu Rachunkowości (MSR) 39****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1126/2008 ⁽²⁾ przyjęto określone międzynarodowe standardy rachunkowości oraz ich interpretacje istniejące w dniu 15 października 2008 r.

(2) W dniu 12 marca 2009 r. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) opublikowała zmiany do Interpretacji Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (KIMSF) 9 *Ponowna ocena wbudowanych instrumentów pochodnych* oraz zmiany do Międzynarodowego Standardu Rachunkowości (MSR) 39 *Instrumenty finansowe: ujmowanie i wycena*, zwane dalej „zmianami do KIMSF 9 i MSR 39”. Zmiany do KIMSF 9 i MSR 39 służą wyjaśnieniu traktowania pochodnych instrumentów finansowych wbudowanych w inne umowy w sytuacji, gdy hybrydowy składnik aktywów finansowych zostaje przekwalifikowany z kategorii aktywów finansowych wycenianych w wartości godziwej przez wynik finansowy.

(3) Konsultacje z Grupą Ekspertów Technicznych (TEG) z Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) potwierdziły, że zmiany do KIMSF

9 i MSR 39 spełniają techniczne kryteria przyjęcia określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002. Zgodnie z decyzją Komisji 2006/505/WE z dnia 14 lipca 2006 r. powołującą Grupę Kontrolującą Opinie Dotyczące Standardów Rachunkowości z zadaniem doradzania Komisji w kwestii obiektywizmu i neutralności opinii Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) ⁽³⁾, Grupa Kontrolująca Opinie Dotyczące Standardów Rachunkowości przeanalizowała opinię EFRAG w sprawie przyjęcia zmian i poinformowała Komisję, że opinia ta ma wyważony charakter i jest obiektywna.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1126/2008.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Rachunkowości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1126/2008 Interpretacja Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (KIMSF) 9 *Ponowna ocena wbudowanych instrumentów pochodnych* oraz Międzynarodowy Standard Rachunkowości (MSR) 39 *Instrumenty finansowe: ujmowanie i wycena* zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wszystkie przedsiębiorstwa stosują zmiany do KIMSF 9 i MSR 39 zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia najpóźniej wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 199 z 21.7.2006, s. 33.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

MIĘDZYNARODOWE STANDARDY RACHUNKOWOŚCI

KIMSF 9	Zmiany do Interpretacji KIMSF 9 <i>Ponowna ocena wbudowanych instrumentów pochodnych</i>
IAS 39	Zmiany do Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 39 <i>Instrumenty finansowe: ujmowanie i wycena</i>

Zmiany Interpretacji KIMSF 9***Ponowna ocena wbudowanych instrumentów pochodnych***

Paragraf 7 został zmieniony. Paragrafy 7A i 10 zostały dodane.

UZGODNIONE STANOWISKO

- 7 Jednostka ocenia, czy wbudowany instrument pochodny należy oddzielić od umowy zasadniczej i ujmować jako instrument pochodny w momencie, gdy jednostka ta staje się po raz pierwszy stroną umowy. Niedozwolone jest dokonywanie późniejszych ponownych ocen, chyba że (a) do warunków umowy wprowadzana jest zmiana w znaczący sposób modyfikująca przepływy środków pieniężnych, które w przeciwnym razie byłyby wymagane zgodnie z umową, lub (b) następuje przeklasyfikowanie składnika aktywów finansowych z kategorii aktywów finansowych wycenianych w wartości godziwej przez wynik finansowy, w których to przypadkach istnieje obowiązek dokonania ponownej oceny. Jednostka ustala, czy modyfikacja przepływów pieniężnych jest znacząca, biorąc pod uwagę stopień, w jakim zmieniają się oczekiwane przyszłe przepływy pieniężne powiązane z wbudowanym instrumentem pochodnym, umową zasadniczą bądź obydwoma tymi elementami, a także czy zmiana ta jest znacząca w odniesieniu do oczekiwanych uprzednio przepływów pieniężnych wynikających z umowy.
- 7A Ocenę tego, czy wbudowany instrument pochodny należy oddzielić od umowy zasadniczej i ujmować jako instrument pochodny w związku z przeklasyfikowaniem składnika aktywów finansowych z kategorii aktywów finansowych wycenianych w wartości godziwej przez wynik finansowy, zgodnie z paragrafem 7, przeprowadza się na podstawie okoliczności, które istniały na datę późniejszą spośród:
- (a) kiedy jednostka staje się po raz pierwszy stroną umowy; oraz
 - (b) kiedy następuje zmiana warunków umowy, która w znaczący sposób modyfikuje przepływy środków pieniężnych, które w przeciwnym razie byłyby wymagane zgodnie z umową.
- Na potrzeby tej oceny nie stosuje się zapisów paragrafu 11(c) MSR 39 (tj. hybrydowa (łączna) umowa jest traktowana jak gdyby nie była wyceniana w wartości godziwej, a zmiany jej wartości godziwej ujmowane w rachunku wyników). Jeżeli jednostka nie jest w stanie przeprowadzić tej oceny, hybrydową (łączną) umowę nadal klasyfikuje się jako w całości wycenianą w wartości godziwej przez wynik finansowy.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

- 10 Dokument *Wbudowane instrumenty pochodne* (Zmiany do KIMSF 9 i MSR 39) wydany w marcu 2009 r. wprowadził zmianę do paragrafu 7 oraz dodał paragraf 7A. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów kończących się 30 czerwca 2009 r. i później.

Zmiany Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 39***Instrumenty finansowe: ujmowanie i wycena***

Paragraf 12 został zmieniony. Paragraf 103J został dodany.

WBUDOWANE INSTRUMENTY POCHODNE

- 12 Jeżeli zgodnie z niniejszym standardem jednostka jest zobowiązana do oddzielenia wbudowanego instrumentu pochodnego od umowy zasadniczej, ale nie jest w stanie oddzielić takiego wbudowanego instrumentu pochodnego bądź to w momencie jego nabycia bądź na koniec kolejnych okresów sprawozdawczych, to wyznacza całą hybrydową (łączną) umowę jak umowę wycenianą według wartości godziwej przez wynik finansowy. Analogicznie, jeżeli jednostka nie jest w stanie oddzielić wycenić wbudowanego instrumentu pochodnego, który powinien zostać wydzielony w związku z przeklasyfikowaniem hybrydowej (łącznej) umowy z kategorii instrumentów wycenianych w wartości godziwej przez wynik finansowy, przeklasyfikowanie takie jest niedozwolone. W takich okolicznościach hybrydową (złożoną) umowę nadal klasyfikuje się jako w całości wycenianą w wartości godziwej przez wynik finansowy.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

- 103J Jednostka stosuje paragraf 12, zmieniony przez dokument *Wbudowane instrumenty pochodne* (Zmiany do KIMSF 9 i MSR 39) wydany w marcu 2009 r., w odniesieniu do rocznych okresów kończących się 30 czerwca 2009 r. i później.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1172/2009**z dnia 30 listopada 2009 r.****rozdzielające na rok gospodarczy 2009/2010 pomiędzy Danię, Grecję, Irlandię, Włochy i Luksemburg 5 000 ton krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego jako krajowe ilości gwarantowane**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 95 w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 8 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 507/2008 z dnia 6 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno⁽²⁾ stanowi, że rozdzielanie 5 000 ton krótkiego włókna lnianego i włókna konopi jako krajowych ilości gwarantowanych, zgodnie z przepisami art. 94 ust. 1a rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 na rok gospodarczy 2009/2010, musi zostać dokonane przed dniem 16 listopada trwającego roku gospodarczego.
- (2) W tym celu Dania przesłała Komisji informacje na temat obszarów objętych umowami kupna-sprzedaży, zobowiązań do przetworzenia i umów o przetwórstwo oraz szacowanych zbiorów słomy i włókien lnianych i konopnych.
- (3) Włókno lniane i konopne nie będzie natomiast produkowane w roku gospodarczym 2009/2010 we Włoszech, w Grecji, Irlandii i Luksemburgu.
- (4) Na podstawie prognoz produkcji, wynikających z nadesłanych informacji, łączna produkcja w pięciu

zainteresowanych państwach członkowskich nie osiągnie przydzielonej im ilości 5 000 ton i krajowe ilości gwarantowane powinny zostać określone, jak podano poniżej.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ustala się następujący podział krajowych ilości gwarantowanych określonych w art. 94 ust. 1a w związku z częścią A pkt II lit. b) załącznika XI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 na rok gospodarczy 2009/2010:

— Dania	95,2 ton,
— Irlandia	0 ton,
— Grecja	0 ton,
— Włochy	0 ton,
— Luksemburg	0 ton.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 16 listopada 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 38.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1173/2009**z dnia 30 listopada 2009 r.****w sprawie wyznaczenia centrów interwencyjnych pszenicy durum i ryżu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 41 w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja ma wyznaczyć centra interwencyjne państw członkowskich, które spełniają warunki minimalne ustalone w art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 670/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w zakresie interwencji publicznej w ramach procedury przetargowej na skup pszenicy durum lub ryżu niełuskanego ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 23 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 670/2009 państwa członkowskie przekazały służbom Komisji wykaz centrów interwencyjnych na potrzeby ich wyznaczenia oraz wykaz ich infrastruktur składowania, które zostały zatwierdzone, jako spełniające minimalne wymogi określone w przepisach wspólnotowych.
- (3) W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu interwencji publicznej Komisja powinna wyznaczyć centra interwencyjne w zależności od ich lokalizacji i opublikować wykaz ich infrastruktur składowania wraz ze wszystkimi informacjami, których potrzebują podmioty gospodarcze zainteresowane interwencją publiczną.

- (4) Ze względu na prawdopodobieństwo częstych zmian w tym zakresie oraz w celu należytego zarządzania interwencją Komisja powinna udostępniać użytkownikom bieżące aktualizacje przedmiotowych informacji i zapewnić w tym celu opublikowanie pierwszego szczegółowego wykazu infrastruktur składowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria C), a następnie jego aktualizację zgodnie z art. 23 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 670/2009, przy pomocy wszelkich właściwych środków technicznych za pośrednictwem udostępnianych przez Komisję systemów informacyjnych, włącznie z publikacją w Internecie.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Centra interwencyjne, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 670/2009, są określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Adresy infrastruktur składowania każdego centrum interwencyjnego oraz szczegółowe informacje dotyczące tych infrastruktur oraz centrów interwencyjnych podaje się do wiadomości użytkowników za pośrednictwem komunikatu Komisji opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria C).

Zmiany i aktualizacje tych informacji przyjmowane są zgodnie z art. 23 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 670/2009.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann Fischer BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.2009, s. 22.

ZAŁĄCZNIK

A: Centra interwencyjne pszenicy durum

GRECJA	Zamora	Aigues-Mortes
Θράκη	Albacete	Baziege
Ανατολική Μακεδονία	Ciudad real	Lespinasse
Κεντρική Μακεδονία	Cuenca	Sainte Christie
Κεντρική Ελλάδα	Guadalajara	L'Isle Jourdain
Στερεά Ελλάδα	Badajoz	Sete
	Caceres	Issoudun
HISZPANIA	Navarra	La Ville aux Dames
Cadiz		Mer
Cordoba	FRANCJA	Artenay
Sevilla	Le Pouzin	La Creche
Huesca	Castelnaudary	Lavaur
Teruel	Angouleme	Beaumont de Lomagne
Zaragoza	Moulins-sur-Yevre	Fontenay le Comte
Burgos	Orgeres en Beauce	
Palencia	Saint Sauveur	
Salamanca	Toury	
Soria	Voves	PORTUGALIA
Valladolid	Fourques	Beja

B: Centra interwencyjne ryżu

BUŁGARIA	Sevilla	FRANCJA
Plovdiv	Zaragoza	Arles
	Albacete	Fourques
GRECJA	Ciudad Real	Aigues-Mortes
Κεντρική Ελλάδα	Cuenca	
Μακεδονία	Lerida	WŁOCHY
	Badajoz	Piemonte
HISZPANIA	Caceres	PORTUGALIA
Cadiz	Navarra	Beja
Cordoba		

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1174/2009**z dnia 30 listopada 2009 r.****ustanawiające zasady wykonania art. 34a i 37 rozporządzenia Rady (WE) nr 1798/2003
w odniesieniu do zwrotu podatku od wartości dodanej zgodnie z dyrektywą Rady 2008/9/WE**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1798/2003 z dnia 7 października 2003 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 218/92 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 34a i 37,

uwzględniając dyrektywę Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określającą szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim ⁽²⁾, w szczególności jej art. 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 9 ust. 2 dyrektywy 2008/9/WE przewiduje, że państwo członkowskie zwrotu może wymagać od wnioskodawcy dodatkowych informacji, przedstawionych za pomocą kodów elektronicznych, uzupełniających kody określone w art. 9 ust. 1 dyrektywy 2008/9/WE, w zakresie, w jakim informacje takie są niezbędne z powodu jakichkolwiek ograniczeń prawa do odliczenia na mocy dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽³⁾, lub do celów zastosowania odstępstwa uzyskanego przez państwo członkowskie zwrotu na mocy art. 395 lub 396 wspomnianej dyrektywy.

(2) Zgodnie z art. 34a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1798/2003 właściwe organy państwa członkowskiego zwrotu powiadamiają drogą elektroniczną właściwe organy pozostałych państw członkowskich o wszelkich informacjach, jakich zażądały na mocy art. 9 ust. 2 dyrektywy 2008/9/WE.

(3) W tym celu należy określić szczegóły techniczne dotyczące przekazania dodatkowych informacji, jakich zażądały państwa członkowskie na mocy art. 9 ust. 2 dyrektywy 2008/9/WE. W szczególności należy określić kody, jakie mają być stosowane do przekazywania informacji. Kody określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostały opracowane przez Stały Komitet Współpracy Administracyjnej (SCAC) na podstawie informacji, jakich żądały państwa członkowskie do celów stosowania art. 9 ust. 2 dyrektywy 2008/9/WE.

(4) Zgodnie z art. 11 dyrektywy 2008/9/WE od wnioskodawców można wymagać przedstawienia opisu prowadzonej przez nich działalności gospodarczej za pomocą zharmonizowanych kodów. W tym celu należy używać powszechnie stosowanych kodów określonych w art. 2 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych ⁽⁴⁾.

(5) Artykuł 14 rozporządzenia (WE) nr 1798/2003 stanowi, że organ współpracujący na żądanie organu wnioskującego zawiadamia adresata o wszelkich instrumentach i decyzjach pochodzących od organów administracyjnych, a dotyczących stosowania ustawodawstwa w zakresie podatku VAT w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ wnioskujący.

(6) W przypadku gdy państwo członkowskie zwrotu zażąda, aby państwo członkowskie siedziby zawiadamiało wnioskodawcę o swoich decyzjach i instrumentach do celów stosowania dyrektywy 2008/9/WE, ze względu na ochronę danych powinna istnieć możliwość dokonania takiego zawiadomienia z wykorzystaniem wspólnej sieci łączności/wspólnego systemu połączeń (sieci CCN/CSI), zdefiniowanej w art. 2 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia (WE) nr 1798/2003.

(7) Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy wykonawcze między innymi do art. 34a wprowadzonego do rozporządzenia (WE) nr 1798/2003 artykułem 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 143/2008 z dnia 12 lutego 2008 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1798/2003 w odniesieniu do wprowadzenia współpracy administracyjnej i wymiany informacji dotyczących zasad odnoszących się do miejsca świadczenia usług, szczególnych procedur i procedury zwrotu podatku od wartości dodanej ⁽⁵⁾. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie w dniu, od którego stosuje się art. 1 rozporządzenia (WE) nr 143/2008.

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu Współpracy Administracyjnej,

⁽¹⁾ Dz.U. L 264 z 15.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 44 z 20.2.2008, s. 23.

⁽³⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 44 z 20.2.2008, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rev. 2, zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1893/2006.

Artykuł 1

W przypadku gdy państwo członkowskie zwrotu zawiadamia pozostałe państwa członkowskie, że wymaga dodatkowych informacji, przedstawionych za pomocą kodów elektronicznych, zgodnie z art. 9 ust. 2 dyrektywy 2008/9/WE, do celów przekazywania tych informacji używa się kodów określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W przypadku gdy państwo członkowskie zwrotu wymaga opisu prowadzonej przez wnioskodawcę działalności gospodarczej, zgodnie z art. 11 dyrektywy 2008/9/WE, takie informacje podaje się przy zachowaniu czwartego poziomu kodów NACE

Artykuł 3

W przypadku gdy państwo członkowskie zwrotu wymaga, aby państwo członkowskie siedziby adresata zawiadamiało adresata o decyzjach i instrumentach dotyczących zwrotu na podstawie dyrektywy 2008/9/WE, wniosek o zawiadomienie może zostać przekazany z wykorzystaniem sieci CCN/CSI zdefiniowanej w art. 2 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia (WE) nr 1798/2003.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji

László KOVÁCS

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Kody używane do przekazywania informacji na podstawie art. 34a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1798/2003**Kod 1. Paliwo**

1.1 Paliwo do środków transportu o masie powyżej 3 500 kg, innych niż środki transportu dla pasażerów uiszczających opłatę	1.1.1 Benzyna 1.1.2 Olej napędowy 1.1.3 LPG 1.1.4 Gaz ziemny 1.1.5 Biopaliwo
1.2 Paliwo do środków transportu o masie nie większej niż 3 500 kg, innych niż środki transportu dla pasażerów uiszczających opłatę	1.2.1 Benzyna 1.2.2 Olej napędowy 1.2.3 LPG 1.2.4 Gaz ziemny 1.2.5 Biopaliwo 1.2.6 PKW 1.2.7 LKW
1.3 Paliwo do środków transportu dla pasażerów uiszczających opłatę	1.3.1 Benzyna 1.3.2 Olej napędowy 1.3.3 LPG 1.3.4 Gaz ziemny 1.3.5 Biopaliwo
1.4 Paliwo specjalnie przeznaczone do pojazdów poddawanych badaniu	
1.5 Produkty ropopochodne używane do smarowania środków transportu lub silników	
1.6 Paliwo zakupione w celu odsprzedaży	
1.7 Paliwo do celów przewozu towarów	
1.8 Paliwo do samochodów osobowych i kombiwanów	1.8.1 Używanych wyłącznie do prowadzenia działalności gospodarczej 1.8.2 Używanych częściowo do zarobkowego przewozu osób, nauki jazdy lub przeznaczonych do wynajmu 1.8.3 Używanych częściowo do innych celów niż określone w pkt 1.8.2
1.9 Paliwo do motocykli, przyczep kempingowych i łodzi rekreacyjno-sportowych oraz statków powietrznych o masie poniżej 1 550 kg	1.9.1 Używanych do zarobkowego przewozu osób, nauki jazdy lub przeznaczonych do wynajmu 1.9.2 Używanych do prowadzenia działalności gospodarczej
1.10 Paliwo do maszyn i ciągników rolniczych	1.10.1 Benzyna 1.10.2 Olej napędowy 1.10.3 LPG 1.10.4 Gaz ziemny 1.10.5 Biopaliwo

1.11	Paliwo do środków transportu osób, z mniej niż 9 miejscami, lub do wypożyczonych samochodów	1.11.1 Benzyna 1.11.2 Olej napędowy 1.11.3 LPG 1.11.4 Gaz ziemny 1.11.5 Biopaliwo
1.12	Paliwo do środków transportu osób innych niż wymienione w pkt 1.8 i 1.9	
1.13	Paliwo do środków transportu, w odniesieniu do których nie istnieją ograniczenia prawa do odliczenia	
1.14	Paliwo do środków transportu, w odniesieniu do których istnieją ograniczenia prawa do odliczenia	

Kod 2. Wynajem środków transportu

2.1	Wynajem środków transportu o masie powyżej 3 500 kg, innych niż środki transportu dla pasażerów uiszczających opłatę	
2.2	Wynajem środków transportu o masie nie większej niż 3 500 kg, innych niż środki transportu dla pasażerów uiszczających opłatę	2.2.1 Na nieprzerwany okres powyżej 6 miesięcy 2.2.2 Na nieprzerwany okres nieprzekraczający 6 miesięcy 2.2.3 PKW 2.2.4 LKW
2.3	Paliwo do środków transportu dla pasażerów uiszczających opłatę	2.3.1 Na nieprzerwany okres powyżej 6 miesięcy 2.3.2 Na nieprzerwany okres nieprzekraczający 6 miesięcy
2.4	Wynajem środków transportu przeznaczonych do przewozu towarów	
2.5	Wynajem samochodów osobowych i kombiów	2.5.1 Używanych wyłącznie do prowadzenia działalności gospodarczej 2.5.2 Używanych częściowo do zarobkowego przewozu osób lub nauki jazdy 2.5.3 Używanych częściowo do innych celów niż określone w pkt 2.5.2
2.6	Wynajem motocykli, przyczep kempingowych i łodzi rekreacyjno-sportowych oraz statków powietrznych o masie mniejszej niż 1 550 kg	2.6.1 Używanych do zarobkowego przewozu osób lub nauki jazdy 2.6.2 Używanych wyłącznie do innego rodzaju działalności gospodarczej
2.7	Wynajem samochodów osobowych kategorii M1	
2.8	Wynajem środków transportu osób z więcej niż 9 miejscami	
2.9	Wynajem środków transportu osób z mniej niż 9 miejscami	2.9.1 Używanych do działalności handlowej 2.9.2 Używanych do celów innych niż działalność handlowa

2.10	Wynajem środków transportu, w odniesieniu do których nie istnieją ograniczenia prawa do odliczenia	
2.11	Wynajem środków transportu, w odniesieniu do których istnieją ograniczenia prawa do odliczenia	
2.12	Wynajem środków transportu innych niż wymienione w pkt 2.5 i 2.6	

Kod 3. Wydatki związane ze środkami transportu (inne niż towary i usługi oznaczone kodami 1 i 2)

3.1	Wydatki związane ze środkami transportu o masie powyżej 3 500 kg, innymi niż środki transportu dla pasażerów uiszczających opłatę	3.1.1 Zakup środków transportu o masie powyżej 3 500 kg, innych niż środki transportu dla pasażerów uiszczających opłatę 3.1.2 Utrzymanie środków transportu o masie powyżej 3 500 kg, innych niż środki transportu dla pasażerów uiszczających opłatę 3.1.3 Zakup i instalacja wyposażenia środków transportu o masie powyżej 3 500 kg, innych niż środki transportu dla pasażerów uiszczających opłatę 3.1.4 Garażowanie lub parkowanie środków transportu o masie powyżej 3 500 kg, innych niż środki transportu dla pasażerów uiszczających opłatę 3.1.5 Inne wydatki związane ze środkami transportu o masie powyżej 3 500 kg, innymi niż środki transportu dla pasażerów uiszczających opłatę
3.2	Wydatki związane ze środkami transportu o masie nie większej niż 3 500 kg, innymi niż środki transportu dla pasażerów uiszczających opłatę	3.2.1 Zakup środków transportu o masie nie większej niż 3 500 kg, innych niż środki transportu dla pasażerów uiszczających opłatę 3.2.2 Utrzymanie środków transportu o masie nie większej niż 3 500 kg, innych niż środki transportu dla pasażerów uiszczających opłatę 3.2.3 Zakup instalacji i wyposażenia środków transportu o masie nie większej niż 3 500 kg, innych niż środki transportu dla pasażerów uiszczających opłatę 3.2.4 Garażowanie lub parkowanie środków transportu o masie nie większej niż 3 500 kg, innych niż środki transportu dla pasażerów uiszczających opłatę 3.2.5 Inne wydatki związane ze środkami transportu o masie nie większej niż 3 500 kg, innymi niż środki transportu dla pasażerów uiszczających opłatę 3.2.6 PKW 3.2.7 LKW
3.3	Wydatki związane ze środkami transportu dla pasażerów uiszczających opłatę	3.3.1 Zakup środków transportu dla pasażerów uiszczających opłatę 3.3.2 Konserwacja środków transportu dla pasażerów uiszczających opłatę 3.3.3 Zakup i instalacja wyposażenia środków transportu dla pasażerów uiszczających opłatę 3.3.4 Garażowanie lub parkowanie środków transportu dla pasażerów uiszczających opłatę 3.3.5 Inne wydatki związane ze środkami transportu dla pasażerów uiszczających opłatę

3.4	Wydatki związane ze środkami transportu przeznaczonymi do przewozu towarów	3.4.1 Zakup środków transportu przeznaczonych do przewozu towarów 3.4.2 Konserwacja środków transportu przeznaczonych do przewozu towarów 3.4.3 Garażowanie lub parkowanie środków transportu przeznaczonych do przewozu towarów 3.4.4 Wydatki związane ze środkami transportu przeznaczonymi do przewozu towarów, inne niż wymienione w pkt 3.4.1, 3.4.2 i 3.4.3
3.5	Konserwacja samochodów osobowych i kombiwanów	3.5.1 Używanych wyłącznie do prowadzenia działalności gospodarczej 3.5.2 Używanych częściowo do zarobkowego przewozu osób, nauki jazdy lub przeznaczonych do wynajmu 3.5.3 Używanych częściowo do prowadzenia działalności gospodarczej innej niż wymieniona w pkt 3.5.2
3.6	Konserwacja motocykli, przyczep kempingowych i łodzi rekreacyjno-sportowych oraz statków powietrznych o masie powyżej 1 550 kg	3.6.1 Używanych do zarobkowego przewozu osób, nauki jazdy lub przeznaczonych do wynajmu 3.6.2 Używanych do innego rodzaju działalności gospodarczej
3.7	Wydatki, inne niż na konserwację, garażowanie lub parkowanie samochodów osobowych i kombiwanów	3.7.1 Używanych wyłącznie do prowadzenia działalności gospodarczej 3.7.2 Używanych częściowo do zarobkowego przewozu osób, nauki jazdy lub przeznaczonych do wynajmu 3.7.3 Używanych częściowo w celach innych niż wymienione w pkt 3.7.2
3.8	Wydatki inne niż na konserwację, garażowanie i parkowanie motocykli, przyczep kempingowych i łodzi rekreacyjno-sportowych oraz statków powietrznych o masie powyżej 1 550 kg	3.8.1 Używanych do zarobkowego przewozu osób, nauki jazdy, przeznaczonych do wynajmu lub odsprzedaży 3.8.2 Używanych do innego rodzaju działalności gospodarczej
3.9	Zakup samochodów osobowych kategorii M1	
3.10	Zakup akcesoriów do samochodów osobowych kategorii M1, włącznie z montażem i instalacją	
3.11	Wydatki związane ze środkami transportu osób z więcej niż 9 miejscami lub środkami transportu przeznaczonymi do przewozu towarów	
3.12	Wydatki związane ze środkami transportu osób z mniej niż 9 miejscami użytkowymi do celów działalności handlowej	
3.13	Wydatki związane ze środkami transportu, w odniesieniu do których nie istnieją ograniczenia prawa do odliczenia	
3.14	Wydatki związane ze środkami transportu, w odniesieniu do których istnieją ograniczenia prawa do odliczenia	
3.15	Konserwacja środków transportu osób innych niż samochody osobowe i kombivany, motocykle, przyczepy kempingowe i łodzie rekreacyjno-sportowe oraz statki powietrzne o masie powyżej 1 550 kg	

3.16	Garażowanie lub parkowanie środków transportu osób	
3.17	Wydatki inne niż na konserwację, garażowanie lub parkowanie środków transportu innych niż samochody osobowe i kombivany, motocykle, przyczepy kempingowe i łodzie rekreacyjno-sportowe oraz statki powietrzne o masie powyżej 1 550 kg	

Kod 4. Opłaty drogowe i inne opłaty dla użytkowników dróg

4.1	Opłaty drogowe za środki transportu o masie powyżej 3 500 kg, inne niż środki transportu dla pasażerów uiszczających opłatę	
4.2	Opłaty drogowe za pojazdy o masie nie większej niż 3 500 kg, inne niż środki transportu dla pasażerów uiszczających opłatę	4.2.1 PKW 4.2.2 LKW
4.3	Opłaty drogowe za środki transportu dla pasażerów uiszczających opłatę	
4.4	Opłaty drogowe za środki transportu przejeżdżające przez most nad Wielkim Bełtem	
4.5	Opłaty drogowe za wszelkie środki transportu przejeżdżające przez most nad cieśniną Sund	
4.6	Opłaty drogowe za środki transportu dla pasażerów uiszczających opłatę, z więcej niż 9 miejscami	
4.7	Opłaty drogowe za środki transportu dla pasażerów uiszczających opłatę, z mniej niż 9 miejscami	
4.8	Opłaty drogowe za pojazdy używane w ramach konferencji, targów, wystaw lub kongresów	4.8.1 Uiszczane przez organizatora imprezy 4.8.2 Uiszczane przez uczestnika imprezy, w przypadku gdy opłata pobierana jest bezpośrednio przez organizatora

Kod 5. Koszty podróży, takie jak opłaty za taksówki, opłaty za transport publiczny

5.1	Podatnika lub osoby zatrudnionej przez podatnika	
5.2	Osoby niebędącej podatnikiem lub osobą zatrudnioną przez podatnika	

5.3	Podatnika lub osoby zatrudnionej przez podatnika w ramach konferencji, targów, wystaw lub kongresów	5.3.1	Ponoszone przez organizatora imprezy
		5.3.2	Ponoszone przez uczestnika imprezy, w przypadku gdy opłata pobierana jest bezpośrednio przez organizatora

Kod 6. Zakwaterowanie

6.1	Wydatki na zakwaterowanie podatnika lub osoby zatrudnionej przez podatnika		
6.2	Wydatki na zakwaterowanie osoby niebędącej podatnikiem lub osobą zatrudnioną przez podatnika		
6.3	Wydatki na zakwaterowanie podatnika lub osoby zatrudnionej przez podatnika, uczestniczącej w konferencjach związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej		
6.4	Wydatki na zakwaterowanie podatnika lub osoby zatrudnionej przez podatnika w ramach konferencji, targów, wystaw lub kongresów	6.4.1	Ponoszone przez organizatora imprezy
		6.4.2	Ponoszone przez uczestnika imprezy, w przypadku gdy opłata pobierana jest bezpośrednio przez organizatora
6.5	Wydatki na zakwaterowanie osoby zatrudnionej przez podatnika, dostarczającej towary lub świadczącej usługi		
6.6	Wydatki na zakwaterowanie zakupione w celu dalszej odsprzedaży tej usługi		
6.7	Wydatki na zakwaterowanie inne niż wymienione w pkt 6.5 lub 6.6		

Kod 7. Żywność, napoje i usługi restauracyjne

7.1	Żywność i napoje dostarczane w hotelach, barach, restauracjach, pensjonatach, w tym śniadania	7.1.1	Na rzecz podatnika lub osoby zatrudnionej przez podatnika
		7.1.2	Na rzecz osoby niebędącej podatnikiem ani osobą zatrudnioną przez podatnika
7.2	Żywność i napoje dostarczane w ramach konferencji, targów, wystaw lub kongresów	7.2.1	Na rzecz organizatora imprezy
		7.2.2	Na rzecz uczestnika imprezy, w przypadku gdy opłata pobierana jest bezpośrednio przez organizatora
7.3	Żywność i napoje przeznaczone dla osoby zatrudnionej przez podatnika, dostarczającej towary lub świadczącej usługi		
7.4	Usługi restauracyjne zakupione w celu ich dalszej odsprzedaży		
7.5	Zakup żywności, napojów lub usług restauracyjnych innych niż wymienione w pkt 7.2, 7.3 i 7.4		

Kod 8. Opłaty za wstęp na targi i wystawy

8.1	Uiszczane przez podatnika lub osobę zatrudnioną przez podatnika	
8.2	Uiszczane przez osobę niebędącą podatnikiem ani osobą zatrudnioną przez podatnika	

Kod 9. Wydatki na artykuły luksusowe, rozrywkowe i wydatki reprezentacyjne

9.1	Zakup alkoholu	
9.2	Zakup przetworzonego tytoniu	
9.3	Wydatki na przyjęcia i cele reprezentacyjne	9.3.1 Na cele reklamowe 9.3.2 Na cele inne niż reklamowe
9.4.	Wydatki na utrzymanie statków przeznaczonych do celów rekreacyjnych	
9.5	Wydatki na dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie i antyki	
9.6	Wydatki na artykuły luksusowe, rozrywkowe i wydatki reprezentacyjne ponoszone w celach reklamowych	
9.7	Wydatki na artykuły luksusowe, rozrywkowe i wydatki reprezentacyjne inne niż wymienione w pkt 9.1, 9.2 i 9.3	

Kod 10. Inne

10.1	Narzędzia	
10.2	Naprawy w okresie objętym gwarancją	
10.3	Usługi związane z edukacją	
10.4	Prace związane z mieniem	10.4.1 Prace związane z nieruchomościami 10.4.2 Prace związane z nieruchomościami wykorzystywanymi w celach mieszkalnych 10.4.3 Prace związane z mieniem ruchomym innym niż objęte kodem 3
10.5	Zakup lub wynajem mienia	10.5.1 Zakup lub wynajem nieruchomości 10.5.2 Zakup lub wynajem nieruchomości wykorzystywanych w celach mieszkalnych albo rekreacyjnych lub wypoczynkowych 10.5.3 Zakup lub wynajem mienia ruchomego związanego z nieruchomościami wykorzystywanymi w celach mieszkalnych albo rekreacyjnych lub wypoczynkowych lub wykorzystywanego w takich nieruchomościach 10.5.4 Zakup lub wynajem mienia ruchomego innego niż objęte kodem 2

10.6	Dostarczanie wody, gazu lub energii elektrycznej przez sieć dystrybucyjną	
10.7	Upominki o niewielkiej wartości	
10.8	Wydatki związane z prowadzeniem biura	
10.9	Udział w targach i seminariach, kształcenie lub szkolenia	10.9.1 Targi 10.9.2 Seminaria 10.9.3 Kształcenie 10.9.4 Szkolenia
10.10	Ryczałtowy narzut na ceny zwierząt gospodarskich i produktów rolnych	
10.11	Wydatki związane z wysyłką poczty do krajów spoza UE	
10.12	Wydatki na faksy i telefony w sprawie zakwaterowania	
10.13	Towary i usługi nabyte przez organizatora podróży dla bezpośredniej korzyści podróżnego	
10.14	Towary nabyte w celu odsprzedaży inne niż wymienione w pkt 1.6	
10.15	Usługi nabyte w celu odsprzedaży inne niż wymienione w pkt 6.6 i 7.4	
10.16	Prace związane z mieniem	10.16.1 Prace związane z nieruchomościami wykorzystywanymi w celach mieszkalnych, rekreacyjnych lub wypoczynkowych 10.16.2 Prace związane z nieruchomościami innymi niż wymienione w pkt 10.16.1 10.16.3 Prace związane z mieniem ruchomym związanym z nieruchomościami, o których mowa w pkt 10.16.1 lub używane w tych nieruchomościach 10.16.4 Prace związane z mieniem ruchomym innym niż wymienione w pkt 10.16.3
10.17	Wydatki związane z mieniem	10.17.1 Wydatki związane z nieruchomościami wykorzystywanymi w celach mieszkalnych albo rekreacyjnych lub wypoczynkowych 10.17.2 Wydatki związane z nieruchomościami innymi niż wymienione w pkt 10.17.1

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1175/2009**z dnia 30 listopada 2009 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę (Aglio Bianco Polesano (ChNP))**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Włoch o rejestrację nazwy „Aglio Bianco Polesano” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, nazwa ta powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.⁽²⁾ Dz.U. C 104 z 6.5.2009, s. 16.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

WŁOCHY

Aglio Bianco Polesano (ChNP)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1176/2009**z dnia 30 listopada 2009 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę (Redykołka (ChNP))**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Polski o rejestrację nazwy „Redykołka” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.

- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeczności zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, nazwa ta powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 103 z 5.5.2009, s. 21.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.3. Sery

POLSKA

Redykołka (ChNP)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1177/2009**z dnia 30 listopada 2009 r.****zmieniające dyrektywy 2004/17/WE, 2004/18/WE i 2009/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady
w odniesieniu do progów obowiązujących w zakresie procedur udzielania zamówień****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującą procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 69,uwzględniając dyrektywę 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi⁽²⁾, w szczególności jej art. 78,uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniającą dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE⁽³⁾, w szczególności jej art. 68,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Zamówień Publicznych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotyczącą zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień, będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994)⁽⁴⁾ Rada zatwierdziła Porozumienie w sprawie zamówień rządowych (zwane dalej „Porozumieniem”). Porozumienie powinno być stosowane do każdego zamówienia publicznego o wartości równej lub przekraczającej kwoty (zwane dalej „progami”) wyznaczone w Porozumieniu i wyrażone w specjalnych prawach ciągnięcia.
- (2) Celem dyrektyw 2004/17/WE i 2004/18/WE jest między innymi umożliwienie podmiotom i instytucjom zamawiającym, stosującym te dyrektywy, przestrzegania równocześnie zobowiązań wynikających z Porozumienia.

Aby osiągnąć ten cel, progi określone w dyrektywach dla zamówień publicznych, które podlegają również Porozumieniu, powinny zostać dostosowane tak, aby odpowiadały wartości w euro progów ustalonych w Porozumieniu, zaokrąglonej w dół do pełnego tysiąca.

- (3) W celu zapewnienia spójności właściwe jest dostosowanie również tych progów wymienionych w dyrektywach 2004/17/WE i 2004/18/WE, które dotyczą zamówień nieobjętych Porozumieniem. Równocześnie progi określone w dyrektywie 2009/81/WE należy dostosować do skorygowanych progów określonych w art. 16 dyrektywy 2004/17/WE.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 2004/17/WE, 2004/18/WE i 2009/81/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W dyrektywie 2004/17/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w lit. a) kwotę „412 000 EUR” zastępuje się kwotą „387 000 EUR”;
 - b) w lit. b) kwotę „5 150 000 EUR” zastępuje się kwotą „4 845 000 EUR”;
- 2) w art. 61 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 kwotę „412 000 EUR” zastępuje się kwotą „387 000 EUR”;
 - b) w ust. 2 kwotę „412 000 EUR” zastępuje się kwotą „387 000 EUR”.

Artykuł 2

W dyrektywie 2004/18/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w lit. a) kwotę „133 000 EUR” zastępuje się kwotą „125 000 EUR”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114.⁽³⁾ Dz.U. L 216 z 20.8.2009, s. 76.⁽⁴⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 1.

- b) w lit. b) kwotę „206 000 EUR” zastępuje się kwotą „193 000 EUR”;
 - c) w lit. c) kwotę „5 150 000 EUR” zastępuje się kwotą „4 845 000 EUR”;
- 2) w art. 8 akapit pierwszy wprowadza się następujące zmiany:
- a) w lit. a) kwotę „5 150 000 EUR” zastępuje się kwotą „4 845 000 EUR”;
 - b) w lit. b) kwotę „206 000 EUR” zastępuje się kwotą „193 000 EUR”;
- 3) w art. 56 kwotę „5 150 000 EUR” zastępuje się kwotą „4 845 000 EUR”;
- 4) w art. 63 ust. 1 akapit pierwszy kwotę „5 150 000 EUR” zastępuje się kwotą „4 845 000 EUR”;
- 5) w art. 67 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w lit. a) kwotę „133 000 EUR” zastępuje się kwotą „125 000 EUR”;

- b) w lit. b) kwotę „206 000 EUR” zastępuje się kwotą „193 000 EUR”;
- c) w lit. c) kwotę „206 000 EUR” zastępuje się kwotą „193 000 EUR”.

Artykuł 3

W art. 8 dyrektywy 2009/81/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w lit. a) kwotę „412 000 EUR” zastępuje się kwotą „387 000 EUR”;
- 2) w lit. b) kwotę „5 150 000 EUR” zastępuje się kwotą „4 845 000 EUR”.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2009/152/WE

z dnia 30 listopada 2009 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w odniesieniu do daty wygaśnięcia włączenia substancji czynnej karbendazym do załącznika I

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1 akapit drugi tiret drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Komisji 2006/135/WE⁽²⁾ włączono karbendazym jako substancję czynną do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Okres tego włączenia upływa w dniu 31 grudnia 2009 r.
- (2) Włączenie substancji czynnej może na wniosek zostać odnowione na okres nieprzekraczający dziesięciu lat. W dniu 6 sierpnia 2007 r. Komisja otrzymała taki wniosek powiadamiającego w sprawie odnowienia włączenia przedmiotowej substancji.
- (3) W dniu 10 stycznia 2008 r. na poparcie swego wniosku powiadamiający przedłożył państwu członkowskiemu pełniącemu rolę sprawozdawcy, Niemcom, dokumentację techniczną. W dniu 27 lipca 2009 r. Niemcy przedstawiły projekt sprawozdania w sprawie ponownej oceny. Konieczne jest dokonanie przeglądu (*peer review*) przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności.
- (4) Ponieważ nie jest możliwe zakończenie procedury odnawiania przed datą wygaśnięcia włączenia karbendazymu, a wniosek o odnowienie złożono z odpowiednim wyprzedzeniem, zgodnie z art. 5 ust. 5 dyrektywy 91/414/EWG odnowienie należy przyznać na okres niezbędny do zakończenia tej procedury.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 91/414/EWG.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG w wierszu nr 149 (Karbendazym (nie podano wzoru stereochemicznego), Nr CAS 10605-21-7, Nr CIPAC 263), w kolumnie szóstej („Data wygaśnięcia włączenia”) słowa „31 grudnia 2009 r.” zastępuje się słowami „31 grudnia 2010 r.”.

Artykuł 2

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2010 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 349 z 12.12.2006, s. 37.

DYREKTYWA KOMISJI 2009/153/WE**z dnia 30 listopada 2009 r.****zmieniająca załącznik I do dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do nazwy zwyczajowej i czystości substancji czynnej: proteiny hydrolizowane****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Artykuł 2

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1 akapit drugi tiret drugie,

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 28 lutego 2010 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

a także mając na uwadze, co następuje:

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 marca 2010 r.

(1) Dyrektywę 91/414/EWG zmieniono dyrektywą Komisji 2008/127/WE ⁽²⁾ w celu włączenia do niej niektórych protein hydrolizowanych.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

(2) Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy otrzymało dodatkowe informacje dotyczące protein hydrolizowanych. Wynika z nich, że proteiny hydrolizowane można otrzymywać z wielu różnych związków organicznych. Właściwe jest zatem odniesienie się do nazwy zwyczajowej oraz specyfikacji czystości określonych w sprawozdaniu z przeglądu dotyczącym protein hydrolizowanych.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 91/414/EWG.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

(4) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Załącznik I do dyrektywy 91/414/EWG zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

W imieniu Komisji

Androulla VASSILIOU

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 344 z 20.12.2008, s. 89.

Załącznik

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG wiersz nr 240 otrzymuje brzmienie:

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa iupac	Czystość ⁽¹⁾	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczególne
„240	Proteiny hydrolizowane Nr CAS: nie przypisany Nr CIPAC: nie przypisany	Niedostępne	Sprawozdanie z przeglądu (SANCO/2615/2008)	1 września 2009 r.	31 sierpnia 2019 r.	CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka wabiącego. Proteiny hydrolizowane pochodzenia zwierzęcego muszą być zgodne z rozporządzeniem (WE) 1774/2002. CZĘŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego protein hydrolizowanych (SANCO/2615/2008), w szczególności jego dodatki I i II, w wersji przyjętej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt. Warunki stosowania powinny w razie potrzeby uwzględniać środki zmniejszające ryzyko.”

⁽¹⁾ Dodatkowe dane na temat identyfikacji i specyfikacji substancji czynnych zawiera sprawozdanie z przeglądu.

DYREKTYWA KOMISJI 2009/154/WE**z dnia 30 listopada 2009 r.****zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej cyflufenamidu jako substancji czynnej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG Zjednoczone Królestwo otrzymało w dniu 17 marca 2003 r. od Nisso Chemical Europe GmbH wniosek o włączenie substancji czynnej cyflufenamidu do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji Komisji 2003/636/WE ⁽²⁾ potwierdzono, że przedłożona dokumentacja jest kompletna, tzn. uznano, iż zasadniczo spełnia ona wymogi dotyczące danych i informacji przewidziane w załącznikach II i III do dyrektywy 91/414/EWG.
- (2) Wpływ tej substancji czynnej na zdrowie człowieka i środowisko naturalne został poddany ocenie zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 6 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/414/EWG w odniesieniu do zakresu zastosowań proponowanych przez wnioskodawcę. W dniu 30 stycznia 2006 r. wyznaczone państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy przedłożyło projekt sprawozdania oceniającego.
- (3) Sprawozdanie z oceny zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i EFSA i przedstawione Komisji w dniu 8 kwietnia 2009 r. w formie sprawozdania naukowego EFSA poświęconego cyflufenamidowi ⁽³⁾. Sprawozdanie to zostało zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 2 października 2009 r. w formie sprawozdania z przeglądu dotyczącego cyflufenamidu, opracowanego przez Komisję.
- (4) Jak wykazały różnorodne badania, można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające cyflufenamid zasadniczo spełniają wymogi określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) oraz w art. 5 ust. 3 dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem włączyć cyflufenamid do załącznika I do tej dyrektywy w celu zapewnienia we wszystkich państwach członkowskich możli-

wości udzielania zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję czynną zgodnie z przepisami wymienionej dyrektywy.

- (5) Nie naruszając określonych w dyrektywie 91/414/EWG zobowiązań wynikających z włączenia substancji czynnej do załącznika I, państwom członkowskim należy dać sześć miesięcy, licząc od daty włączenia, na dokonanie przeglądu istniejących zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających cyflufenamid w celu spełnienia wymogów ustanowionych w dyrektywie 91/414/EWG, w szczególności jej art. 13, oraz stosownych warunków określonych w załączniku I. Państwa członkowskie powinny zastąpić istniejące tymczasowe zezwolenia zezwoleniami pełnymi, wprowadzić do nich zmiany lub wycofać je zgodnie z przepisami dyrektywy 91/414/EWG. W drodze odstępstwa od powyższego terminu należy przyznać więcej czasu na przedłożenie i ocenę pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania, zgodnie z jednolitymi zasadami ustanowionymi w dyrektywie 91/414/EWG.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 91/414/EWG.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 30 września 2010 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 października 2010 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 221 z 4.9.2003, s. 42.⁽³⁾ Conclusion on pesticide peer review regarding the risk assessment of the active substance cyflufenamid. EFSA Scientific Report (2009) 258, 1-99.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

1. Zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG państwa członkowskie w miarę potrzeby odpowiednio zmieniają lub wycofują istniejące zezwolenia dla środków ochrony roślin zawierających cyflufenamid jako substancję czynną w terminie do dnia 30 września 2010 r. Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności weryfikują, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do wspomnianej dyrektywy odnośnie do cyflufenamidu, z wyjątkiem warunków wskazanych w części B pozycji odnoszącej się do tej substancji czynnej, oraz czy posiadacz zezwolenia zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 ust. 2 tej dyrektywy posiada dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do wspomnianej dyrektywy lub dostęp do takiej dokumentacji.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie dokonają ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego cyflufenamid jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z kilku substancji czynnych wyszczególnionych w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG najpóźniej do dnia 31 marca 2010 r. zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w załączniku VI do dyrektywy 91/414/EWG, na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do wymienionej dyrektywy i z uwzględnieniem części B pozycji dotyczącej cyflufenamidu w załączniku I do tej dyrektywy. Na podstawie powyższej oceny państwa członkowskie określają, czy środek spełnia warunki ustanowione w art. 4 ust. 1 lit. b), c), d) i e) dyrektywy 91/414/EWG.

Po dokonaniu tych ustaleń państwa członkowskie:

- a) w przypadku środka zawierającego cyflufenamid jako jedyną substancję czynną, w razie potrzeby zmienia lub wycofują zezwolenie najpóźniej do dnia 30 września 2011 r.; lub
- b) w przypadku środka zawierającego cyflufenamid jako jedną z kilku substancji czynnych, w razie potrzeby zmienia lub wycofują zezwolenie do dnia 30 września 2011 r. lub w terminie określonym dla takiej zmiany lub wycofania we właściwej dyrektywie lub dyrektywach włączających odpowiednią substancję lub substancje do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, w zależności od tego, która z tych dwóch dat jest późniejsza.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2010 r.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG na końcu tabeli dodaje się pozycję w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczególne
„302	Cyflufenamid Nr CAS: 180409-60-3 Nr CIPAC: 759	(Z)-N-[α-(cyklopropylometoksyimino) – 2,3-difluoro-6-(trifluorometylo) benzylo]-2-fenylacetamid	> 980 g/kg	1 kwietnia 2010 r.	31 marca 2020 r.	CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze fungicydu. CZĘŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego cyflufenamidu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 2 października 2009 r. W tej ogólnej ocenie państwa członkowskie muszą poświęcić szczególną uwagę ochronie wód gruntowych, gdy substancja czynna jest stosowana w regionach o wrażliwych warunkach glebowych lub klimatycznych. Warunki zezwolenia powinny w razie potrzeby uwzględniać środki zmniejszające ryzyko.”

⁽¹⁾ Dalsze dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnych znajdują się w sprawozdaniach kontrolnych.

DYREKTYWA KOMISJI 2009/155/WE**z dnia 30 listopada 2009 r.****zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w zakresie poziomu czystości wymaganego dla substancji czynnej metazachlor****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1 akapit drugi tiret drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Po przeprowadzeniu badania, w którym Zjednoczone Królestwo pełniło rolę państwa członkowskiego sprawozdawcy, dyrektywą Komisji 2008/116/WE ⁽²⁾ włączono substancję czynną metazachlor do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W odniesieniu do tej substancji dyrektywa 2008/116/WE ustanowiła najwyższe dopuszczalne stężenie dla zanieczyszczenia produkcyjnego toluenem na poziomie 0,01 %. Poziom ten został ustalony na podstawie specyfikacji przedłożonej przez powiadamiającego.
- (2) Powiadamiający wniósł o wprowadzenie do dyrektywy 91/414/EWG zmiany, która podnieś ten najwyższy dopuszczalny poziom do 0,05 %. Powiadamiający przedstawił niezbędne informacje na poparcie swojego wniosku. Dnia 2 lutego 2009 r. państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy przedstawiło uzupełnienie ⁽³⁾ do projektu sprawozdania z oceny, w którym stwierdzono, że najwyższy dopuszczalny poziom wynoszący 0,05 % nie powoduje żadnego dodatkowego zagrożenia w stosunku do ryzyka uwzględnionego w sprawozdaniu Komisji z przeglądu dotyczącego tej substancji.
- (3) Najwyższe dopuszczalne stężenie dla zanieczyszczenia produkcyjnego metazachloru toluenem powinno zostać podniesione do poziomu 0,05 %.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 91/414/EWG.
- (5) W związku z tym, że niniejsza dyrektywa powinna być stosowana od tego samego dnia co dyrektywa 2008/116/WE, niniejsza dyrektywa powinna wejść w życie tak szybko jak tylko jest to możliwe.

- (6) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W wierszu 223 (metazachlor) załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, w kolumnie 4 (czystość) słowa „0,01 %” zastępuje się słowami „0,05 %”.

Artykuł 2

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 stycznia 2010 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lutego 2010 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 86.

⁽³⁾ Uzupełnienie 2 (styczeń 2009 r.) do załącznika C części 4 sprawozdania i proponowanej decyzji Zjednoczonego Królestwa, przedstawione Komisji Europejskiej na mocy art. 8 ust. 1 dyrektywy 91/414/EWG.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 13 grudnia 2007 r.

odnosząca się do wykonania art. 9c ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 205 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w okresie między dniem 1 listopada 2014 r. a dniem 31 marca 2017 r. i od dnia 1 kwietnia 2017 r.

(2009/857/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

b) co najmniej trzy czwarte liczby państw członkowskich;

mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy przyjąć przepisy pozwalające na płynne przejście z systemu podejmowania decyzji w Radzie większością kwalifikowaną, określoną w art. 3 ust. 3 Protokołu w sprawie postanowień przejściowych, który będzie mieć zastosowanie do dnia 31 października 2014 r., do systemu głosowania przewidzianego w art. 9c ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 205 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który będzie mieć zastosowanie ze skutkiem od dnia 1 listopada 2014 r., obejmując – w okresie przejściowym do dnia 31 marca 2017 r. – postanowienia szczegółowe przewidziane w art. 3 ust. 2 wspomnianego protokołu.

- (2) Przypomina się, że praktyką Rady jest dokładanie wszelkich starań zmierzających do wzmacniania legitymacji demokratycznej aktów przyjmowanych większością kwalifikowaną,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

SEKCJA 1

PRZEPISY MAJĄCE ZASTOSOWANIE MIĘDZY DNIEM 1 LISTOPADA 2014 R. A DNIEM 31 MARCA 2017 R.

Artykuł 1

Jeżeli w okresie między dniem 1 listopada 2014 r. a dniem 31 marca 2017 r. członkowie Rady reprezentujący:

a) co najmniej trzy czwarte ludności; lub

niezbędne do utworzenia mniejszości blokującej, wynikającej z zastosowania art. 9c ust. 4 akapit pierwszy Traktatu o Unii Europejskiej lub art. 205 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgłaszają swój sprzeciw wobec przyjęcia aktu prawnego przez Radę większością kwalifikowaną, kwestia ta trafia pod obrady Rady.

Artykuł 2

Podczas tych obrad Rada czyni wszystko, co leży w granicach jej uprawnień, aby, w rozsądnym terminie i bez uszczerbku dla wiążących terminów określonych przez prawo Unii, osiągnąć zadowalające rozwiązanie wątpliwości podniesionych przez członków Rady, o których mowa w art. 1.

Artykuł 3

W tym celu przewodniczący Rady, wspierany przez Komisję i z poszanowaniem regulaminu wewnętrznego Rady, podejmuje wszelkie niezbędne inicjatywy, aby ułatwić stworzenie szerszej podstawy do osiągnięcia porozumienia w Radzie. Członkowie Rady udzielają przewodniczącemu wsparcia w wykonaniu tego zadania.

SEKCJA 2

PRZEPISY MAJĄCE ZASTOSOWANIE OD DNIA 1 KWIETNIA 2017 R.

Artykuł 4

Jeżeli w okresie od dnia 1 kwietnia 2017 r. członkowie Rady reprezentujący:

a) co najmniej 55 % ludności; lub

b) co najmniej 55 % liczby państw członkowskich;

niezbędne do utworzenia mniejszości blokującej, wynikającej z zastosowania art. 9c ust. 4 akapit pierwszy Traktatu o Unii Europejskiej lub art. 205 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgłaszają swój sprzeciw wobec przyjęcia aktu prawnego przez Radę większością kwalifikowaną, kwestia ta trafia pod obrady Rady.

Artykuł 5

Podczas tych obrad Rada czyni wszystko, co leży w granicach jej uprawnień, aby, w rozsądnym terminie i bez uszczerbku dla wiążących terminów określonych przez prawo Unii, osiągnąć zadowalające rozwiązanie wątpliwości podniesionych przez członków Rady, o których mowa w art. 4.

Artykuł 6

W tym celu przewodniczący Rady, wspierany przez Komisję i z poszanowaniem regulaminu wewnętrznego Rady, podejmuje

wszelkie niezbędne inicjatywy, aby ułatwić stworzenie szerszej podstawy do osiągnięcia porozumienia w Radzie. Członkowie Rady udzielają przewodniczącemu wsparcia w wykonaniu tego zadania.

SEKCJA 3

WEJŚCIE W ŻYCIE

Artykuł 7

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem wejścia w życie traktatu z Lizbony.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady

L. AMADO

Przewodniczący

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 27 listopada 2009 r.

zatwierdzająca określone zmienione programy zwalczania i monitorowania chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych na rok 2009 i zmieniająca decyzję 2008/897/WE w odniesieniu do ponownego rozdzielenia wkładu finansowego Wspólnoty przeznaczonego na programy zatwierdzone tą decyzją i decyzją 2009/560/WE, realizowane przez niektóre państwa członkowskie

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9193)

(2009/858/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 27 ust. 5 i 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji 2009/470/WE ustanowiono procedury regulujące wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na programy zwalczania, kontroli i monitorowania chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych.
- (2) W decyzji Komisji 2008/897/WE z dnia 28 listopada 2008 r. zatwierdzającej roczne i wieloletnie programy oraz wkład finansowy Wspólnoty w zakresie zwalczania, kontroli i monitorowania niektórych chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych, przedstawione przez państwa członkowskie na 2009 rok i na lata następne⁽²⁾ zatwierdzono określone programy krajowe i ustalono stawkę i maksymalną kwotę wkładu finansowego Wspólnoty dla każdego programu przedłożonego przez państwa członkowskie.
- (3) W decyzji Komisji 2009/560/WE z dnia 22 lipca 2009 r. zatwierdzającej określone zmienione programy zwalczania i monitorowania chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych na rok 2009 i zmieniającej decyzję 2008/897/WE w odniesieniu do wkładu finansowego Wspólnoty przeznaczonego na programy zatwierdzone tą decyzją, realizowane przez niektóre państwa członkowskie⁽³⁾ zatwierdzono zmienione wersje określonych programów krajowych zatwierdzonych decyzją 2008/897/WE.
- (4) Komisja oceniła złożone przez państwa członkowskie sprawozdania dotyczące wydatków poniesionych na

realizację tych programów. Wyniki tej oceny wskazują, że niektóre państwa członkowskie nie wykorzystują w całości przyznanych im na rok 2009 środków, podczas gdy inne przekroczą wysokość przyznanych im środków.

- (5) Należy zatem odpowiednio skorygować wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na niektóre z tych programów krajowych. Powinno się dokonać ponownego rozdzielenia funduszy, przenosząc środki z programów realizowanych przez państwa członkowskie, które nie wykorzystują w pełni przyznanych im kwot, na rzecz tych, które kwoty te przekroczą. Rozdzielenie to powinno opierać się na najświeższych informacjach dotyczących wydatków rzeczywiście poniesionych przez zainteresowane państwa członkowskie.
- (6) Dodatkowo Rumunia i Słowacja złożyły zmienione programy dotyczące zwalczania wścieklizny, a Polska i Słowenia złożyły zmienione programy dotyczące choroby niebieskiego języka.
- (7) Komisja dokonała oceny tych zmienionych programów zarówno z weterynaryjnego, jak i finansowego punktu widzenia. Programy te uznano za zgodne z odpowiednim prawodawstwem wspólnotowym w zakresie weterynarii, w szczególności z kryteriami określonymi w decyzji 2008/341/WE. W związku z tym należy zatwierdzić zmienione programy dla tych czterech państw członkowskich.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2008/897/WE.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. L 322 z 2.12.2008, s. 39.

⁽³⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.2009, s. 56.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zmieniony program monitorowania i zwalczania choroby niebieskiego języka przedstawiony przez Polskę w dniu 30 kwietnia 2009 r. niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r.

Artykuł 2

Zmieniony program monitorowania i zwalczania choroby niebieskiego języka przedstawiony przez Słowenię w dniu 23 lipca 2009 r. niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r.

Artykuł 3

Zmieniony program zwalczania wścieklizny przedstawiony przez Rumunię w dniu 20 sierpnia 2009 r. niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r.

Artykuł 4

Zmieniony program zwalczania wścieklizny przedstawiony przez Słowację w dniu 3 sierpnia 2009 r. niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r.

Artykuł 5

W decyzji 2008/897/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) litery a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) 1 400 000 EUR dla Irlandii;

b) 2 500 000 EUR dla Hiszpanii;”;

b) w lit. g) kwotę „2 000 000 EUR” zastępuje się kwotą „1 370 000 EUR”;

2) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, na pokrycie kosztów wykonania prób tuberkulinowych, badań interferonu gamma oraz odszkodowań dla właścicieli za straty poniesione w związku z ubojem zwierząt objętych tymi programami, i nie przekracza:

a) 14 000 000 EUR dla Irlandii;

b) 9 100 000 EUR dla Hiszpanii;

c) 2 900 000 EUR dla Włoch;

d) 120 000 EUR dla Polski;

e) 200 000 EUR dla Portugalii.”;

3) w art. 3 ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) 3 600 000 EUR dla Hiszpanii;”;

4) w art. 4 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) litery e)–g) otrzymują brzmienie:

„e) 16 650 000 EUR dla Niemiec;

f) 90 000 EUR dla Estonii;

g) 60 000 EUR dla Irlandii;”;

b) litery j)–l) otrzymują brzmienie:

„j) 55 000 000 EUR dla Francji;

k) 2 000 000 EUR dla Włoch;

l) 20 000 EUR dla Łotwy;”;

c) w lit. o) kwotę „1 400 000 EUR” zastępuje się kwotą „300 000 EUR”;

- d) litery r)–u) otrzymują brzmienie:
- „r) 3 550 000 EUR dla Austrii;
- s) 100 000 EUR dla Polski;
- t) 2 700 000 EUR dla Portugalii;
- u) 100 000 EUR dla Rumunii;”;
- e) litery w) i x) otrzymują brzmienie:
- „w) 490 000 EUR dla Finlandii;
- x) 1 600 000 EUR dla Szwecji;”;
- 5) w art. 5 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w lit. c) kwotę „1 400 000 EUR” zastępuje się kwotą „1 600 000 EUR”;
- b) w lit. d) kwotę „75 000 EUR” zastępuje się kwotą „140 000 EUR”;
- c) w lit. f) kwotę „600 000 EUR” zastępuje się kwotą „350 000 EUR”;
- d) litery h)–m) otrzymują brzmienie:
- „h) 700 000 EUR dla Grecji;
- i) 1 250 000 EUR dla Hiszpanii;
- j) 1 450 000 EUR dla Francji;
- k) 1 700 000 EUR dla Włoch;
- l) 100 000 EUR dla Cypru;
- m) 90 000 EUR dla Łotwy;”;
- e) w lit. q) kwotę „1 700 000 EUR” zastępuje się kwotą „2 350 000 EUR”;
- f) litery s)–u) otrzymują brzmienie:
- „s) 4 500 000 EUR dla Polski;
- t) 650 000 EUR dla Portugalii;
- u) 50 000 EUR dla Rumunii;”;
- 6) w art. 6 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) 670 000 EUR dla Francji;”;
- 7) w art. 8 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w lit. e) kwotę „500 000 EUR” zastępuje się kwotą „250 000 EUR”;
- b) w lit. k) kwotę „550 000 EUR” zastępuje się kwotą „1 400 000 EUR”;
- c) w lit. s) kwotę „50 000 EUR” zastępuje się kwotą „80 000 EUR”;
- d) w lit. v) kwotę „400 000 EUR” zastępuje się kwotą „220 000 EUR”;
- 8) w art. 9 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- a) litery a)–c) otrzymują brzmienie:
- „a) 1 400 000 EUR dla Belgii;
- b) 350 000 EUR dla Bułgarii;
- c) 1 050 000 EUR dla Republiki Czeskiej;”;
- b) litery g)–k) otrzymują brzmienie:
- „g) 3 300 000 EUR dla Irlandii;
- h) 1 200 000 EUR dla Grecji;
- i) 5 400 000 EUR dla Hiszpanii;
- j) 14 100 000 EUR dla Francji;
- k) 5 350 000 EUR dla Włoch;”;
- c) w lit. m) kwotę „230 000 EUR” zastępuje się kwotą „250 000 EUR”;
- d) w lit. r) kwotę „2 900 000 EUR” zastępuje się kwotą „2 600 000 EUR”;
- e) litery t)–v) otrzymują brzmienie:
- „t) 790 000 EUR dla Polski;
- u) 1 530 000 EUR dla Portugalii;
- v) 580 000 EUR dla Rumunii;”;
- f) litery x) i y) otrzymują brzmienie:
- „x) 500 000 EUR dla Słowacji;
- y) 500 000 EUR dla Finlandii;”;
- g) w lit. za) kwotę „5 900 000 EUR” zastępuje się kwotą „4 600 000 EUR”;

- 9) w art. 10 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- a) litery a)–c) otrzymują brzmienie:
 - „a) 1 100 000 EUR dla Bułgarii;
 - b) 500 000 EUR dla Litwy;
 - c) 880 000 EUR dla Węgier;”;
 - b) w lit. f) kwotę „500 000 EUR” zastępuje się kwotą „760 000 EUR”;
- 10) w art. 11 ust. 2 lit. d) otrzymuje brzmienie:
- „d) 1 100 000 EUR dla Polski.”;
- 11) w art. 12 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) 1 650 000 EUR dla Polski.”;
- 12) w art. 13 ust. 2 lit. c)–e) otrzymują brzmienie:
- „c) 870 000 EUR dla Estonii;
 - d) 850 000 EUR dla Łotwy;
- e) 550 000 EUR dla Słowenii;”;
- 13) w art. 14 ust. 2 kwotę „175 000 EUR” zastępuje się kwotą „310 000 EUR”;
- 14) w art. 15 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) 460 000 EUR dla Portugalii.”;
- 15) w art. 15a ust. 4 kwotę „5 400 000 EUR” zastępuje się kwotą „3 000 000 EUR”.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 listopada 2009 r.

dotycząca niewłączenia difenyloaminy do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9262)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/859/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG stanowi, że państwo członkowskie może, w okresie 12 lat od dnia notyfikacji wymienionej dyrektywy, zezwolić na wprowadzenie do obrotu środków ochrony roślin zawierających substancje czynne niewymienione w załączniku I do tej dyrektywy, a znajdujące się w obrocie dwa lata po notyfikacji, podczas gdy prowadzone są równocześnie stopniowe badania tych substancji w ramach programu prac.
- (2) Rozporządzenia Komisji (WE) nr 451/2000⁽²⁾ i (WE) nr 1490/2002⁽³⁾ określają szczegółowe zasady realizacji trzeciego etapu programu prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, oraz wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie, w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje difenyloaminę.
- (3) Wpływ difenyloaminy na zdrowie człowieka i środowisko naturalne został poddany ocenie zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniach (WE) nr 451/2000 i (WE) nr 1490/2002 w odniesieniu do zakresu zastosowań proponowanych przez powiadamiającego. Ponadto w rozporządzeniach tych wyznaczono państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawców, które mają przedłożyć odpowiednie sprawozdania z oceny i zalecenia Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1490/2002. W przypadku difenyloaminy państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy była Irlandia, a wszystkie istotne informacje przekazano dnia 20 czerwca 2007 r.
- (4) Sprawozdanie z oceny zostało zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz grupę roboczą ds. oceny Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności i przedstawione Komisji w dniu 30 września 2008 r.

w formie wniosków Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności z przeglądu w ramach oceny zagrożeń stwarzanych przez pestycydy dla substancji czynnej difenyloaminy⁽⁴⁾. Sprawozdanie to zostało zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 26 lutego 2009 r. w formie sprawozdania z przeglądu dotyczącego difenyloaminy, opracowanego przez Komisję.

- (5) Podczas dokonywania oceny tej substancji czynnej wskazano na kilka zagrożeń. W szczególności nie można było przeprowadzić rzetelnej oceny poziomu narażenia konsumenta ze względu na brak danych dotyczących obecności i toksyczności niezidentyfikowanych metabolitów tej substancji, a także ewentualnego tworzenia się nitrozoamin podczas przechowywania substancji czynnej oraz podczas przetwarzania jabłek poddanych jej działaniu. Ponadto brak było dostępnych danych na temat potencjalnych produktów rozkładu lub reakcji pozostałości difenyloaminy w przetworzonych produktach. W rezultacie, w oparciu o dostępne informacje, nie można było stwierdzić, że difenyloamina spełnia kryteria włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.
- (6) Komisja poprosiła powiadamiającego o przedstawienie uwag w odniesieniu do wyników przeglądu oraz o poinformowanie jej, czy powiadamiający nadal chce utrzymać wniosek o wydanie zezwolenia dla substancji. Powiadamiający przedstawił uwagi, które zostały dokładnie zbadane. Jednak mimo argumentów przedstawionych przez powiadamiającego nie udało się rozwiązać istniejących obaw, a oceny dokonane na podstawie przedłożonych informacji i poddane ocenie w ramach posiedzeń ekspertów Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności nie wykazały, że można się spodziewać, by w ramach proponowanych warunków stosowania środki ochrony roślin zawierające difenyloaminę zasadniczo spełniały wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) oraz b) dyrektywy 91/414/EWG.
- (7) Nie należy zatem włączać difenyloaminy do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.
- (8) Należy podjąć odpowiednie środki, aby istniejące zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające difenyloaminę zostały wycofane w ustalonym czasie i nie były odnawiane oraz aby nie były udzielane nowe zezwolenia na te produkty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, s. 25.⁽³⁾ Dz.U. L 224 z 21.8.2002, s. 23.⁽⁴⁾ Sprawozdanie naukowe EFSA (2008) 188, Wnioski z przeglądu dotyczącego difenyloaminy, (sfinalizowane 30 września 2008 r.).

- (9) Dodatkowy okres przyznany przez państwa członkowskie na likwidację, składowanie, wprowadzanie do obrotu lub zużycie istniejących zapasów środków ochrony roślin zawierających difenyloaminę powinien być ograniczony do dwunastu miesięcy w celu wykorzystania istniejących zapasów nie dłużej niż przez jeden kolejny sezon wegetacyjny, tak by rolnicy mieli dostęp do środków ochrony roślin zawierających difenyloaminę przez 18 miesięcy od daty przyjęcia niniejszej decyzji.
- (10) Niniejsza decyzja nie wyklucza możliwości złożenia wniosku dla difenyloaminy, zgodnie z przepisami art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, którego szczegółowe zasady stosowania ustanowiono w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 33/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do zwykłej i przyspieszonej procedury oceny substancji czynnych objętych programem prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy, ale niewłączonych do załącznika I do tej dyrektywy⁽¹⁾, w celu ewentualnego włączenia jej do załącznika I.
- (11) Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt nie wydał opinii w sprawie środków przewidzianych w niniejszej decyzji w terminie ustalonym przez przewodniczącego Komitetu i dlatego Komisja przedłożyła Radzie wniosek odnoszący się do tych środków. Ponieważ po upływie terminu ustanowionego w art. 19 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 91/414/EWG Rada nie przyjęła proponowanych środków ani nie zgłosiła wobec nich sprzeciwu, środki te powinny zostać przyjęte przez Komisję.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Difenyloaminy nie włącza się jako substancji czynnej do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.

Artykuł 2

Państwa członkowskie dopilnowują, aby:

- a) zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające difenyloaminę zostały wycofane do dnia 30 maja 2010 r.;
- b) zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające difenyloaminę nie były udzielane ani odnawiane, począwszy od daty publikacji niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Dodatkowy okres przyznany przez państwa członkowskie zgodnie z przepisami art. 4 ust. 6 dyrektywy 91/414/EWG jest możliwie jak najkrótszy i upływa najpóźniej dnia 30 maja 2011 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 15 z 18.1.2008, s. 5.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 listopada 2009 r.

dotycząca niewłączenia triazoksydu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9271)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/860/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG stanowi, że państwo członkowskie może, w okresie 12 lat od dnia notyfikacji wymienionej dyrektywy, zezwolić na wprowadzenie do obrotu środków ochrony roślin zawierających substancje czynne niewymienione w załączniku I do tej dyrektywy, a znajdujące się w obrocie dwa lata po notyfikacji, podczas gdy prowadzone są równocześnie stopniowe badania tych substancji w ramach programu prac.
- (2) Rozporządzenia Komisji (WE) nr 451/2000⁽²⁾ i (WE) nr 1490/2002⁽³⁾ określają szczegółowe zasady realizacji trzeciego etapu programu prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, oraz wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie, w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje triazoksyd.
- (3) Wpływ triazoksydu na zdrowie człowieka i środowisko naturalne został poddany ocenie zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniach (WE) nr 451/2000 i (WE) nr 1490/2002 w odniesieniu do zakresu zastosowań proponowanych przez powiadamiającego. Ponadto w rozporządzeniach tych wyznaczono państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawców, które mają przedłożyć odpowiednie sprawozdania z oceny i zalecenia Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1490/2002. W przypadku triazoksydu państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy było Zjednoczone Królestwo, a wszystkie istotne informacje przekazano dnia 25 czerwca 2007 r.
- (4) Sprawozdanie z oceny zostało zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz grupę roboczą ds. oceny Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności

i przedstawione Komisji w dniu 30 września 2008 r. w formie wniosków Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności z przeglądu w ramach oceny zagrożeń stwarzanych przez pestycydy dla substancji czynnej triazoksyd⁽⁴⁾. Sprawozdanie to zostało zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 26 lutego 2009 r. w formie sprawozdania z przeglądu dotyczącego triazoksydu, opracowanego przez Komisję.

- (5) Podczas dokonywania oceny tej substancji czynnej wskazano na kilka zagrożeń. W szczególności nie można było przeprowadzić rzetelnej oceny ryzyka dla konsumenta ze względu na brak danych pozwalających określić rodzaj pozostałości w produktach roślinnych oraz ewentualne przejście pozostałości do produktów zwierzęcych. Ponadto w oparciu o dostępne dane nie można było wykazać, że poziom długoterminowego ryzyka dla ssaków, ptaków, ryb i dżdżownic jest dopuszczalny. W rezultacie, w oparciu o dostępne informacje nie można było stwierdzić, że triazoksyd spełnia kryteria włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.
- (6) Komisja poprosiła powiadamiającego o przedstawienie uwag w odniesieniu do wyników przeglądu oraz o poinformowanie jej, czy powiadamiający nadal chce utrzymać wniosek o wydanie zezwolenia dla substancji. Powiadamiający przedstawił uwagi, które zostały dokładnie zbadane. Jednak mimo argumentów przedstawionych przez powiadamiającego nie udało się rozwiązać istniejących obaw, a oceny dokonane na podstawie przedłożonych informacji i poddane ocenie w ramach posiedzeń ekspertów Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności nie wykazały, że można się spodziewać, by w ramach proponowanych warunków stosowania środki ochrony roślin zawierające triazoksyd zasadniczo spełniały wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG.
- (7) Nie należy zatem włączać triazoksydu do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.
- (8) Należy podjąć odpowiednie środki, aby istniejące zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające triazoksyd zostały wycofane w ustalonym czasie i nie były odnawiane oraz aby nie były udzielane nowe zezwolenia na te produkty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, s. 25.⁽³⁾ Dz.U. L 224 z 21.8.2002, s. 23.⁽⁴⁾ Sprawozdanie naukowe EFSA (2008) 193. Wnioski z przeglądu w ramach oceny zagrożeń stwarzanych przez pestycydy dla substancji czynnej triazoksyd (sfinalizowane dnia 26 września 2008 r.).

- (9) Dodatkowy okres przyznany przez państwa członkowskie na likwidację, składowanie, wprowadzanie do obrotu lub zużycie istniejących zapasów środków ochrony roślin zawierających triazoksyd powinien być ograniczony do 12 miesięcy w celu wykorzystania istniejących zapasów nie dłużej niż przez jeden kolejny sezon wegetacyjny, tak by rolnicy mieli dostęp do środków ochrony roślin zawierających triazoksyd przez 18 miesięcy od daty przyjęcia niniejszej decyzji.
- (10) Niniejsza decyzja nie wyklucza możliwości złożenia wniosku dla triazoksydu, zgodnie z przepisami art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, którego szczegółowe zasady stosowania ustanowiono w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 33/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do zwykłej i przyspieszonej procedury oceny substancji czynnych objętych programem prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy, ale niewłączonych do załącznika I do tej dyrektywy⁽¹⁾, w celu ewentualnego włączenia go do załącznika I.
- (11) Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt nie wydał opinii w sprawie środków przewidzianych w niniejszej decyzji w terminie ustalonym przez przewodniczącego Komitetu i dlatego Komisja przedłożyła Radzie wniosek dotyczący tych środków. Ponieważ po upływie terminu ustanowionego w art. 19 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 91/414/EWG Rada nie przyjęła proponowanych środków ani nie zgłosiła wobec nich sprzeciwu, środki te powinny zostać przyjęte przez Komisję,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Triazoksydu nie włącza się jako substancji czynnej do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.

Artykuł 2

Państwa członkowskie dopilnowują, aby:

- a) zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające triazoksyd zostały wycofane do dnia 30 maja 2010 r.;
- b) zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające triazoksyd nie były udzielane ani odnawiane, począwszy od daty publikacji niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Dodatkowy okres przyznany przez państwa członkowskie zgodnie z przepisami art. 4 ust. 6 dyrektywy 91/414/EWG jest możliwie jak najkrótszy i upływa najpóźniej dnia 30 maja 2011 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 15 z 18.1.2008, s. 5.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 listopada 2009 r.

w sprawie środków przejściowych na mocy rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przetwarzania mleka surowego niespełniającego wymagań UE w niektórych zakładach mleczarskich w Bułgarii

*(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9282)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2009/861/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych⁽²⁾ ustanawia ogólne zasady dla przedsiębiorstw sektora spożywczego dotyczące higieny środków spożywczych, oparte między innymi na zasadach Analizy Zagrożeń i Krytycznych Punktów Kontroli. Stanowi ono, że przedsiębiorstwa sektora spożywczego muszą przestrzegać pewnych procedur opartych na wspomnianych zasadach.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 ustanawia szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego dla przedsiębiorstw sektora spożywczego i uzupełnia przepisy ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 852/2004. Przepisy określone w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 obejmują wymogi higieny dotyczące surowego mleka i przetworów mlecznych.
- (3) Na mocy załącznika VI rozdział 4 sekcja B lit. c) do Aktu przystąpienia Bułgarii i Rumunii (Akt przystąpienia), Bułgarii przyznano okres przejściowy, upływający dnia 31 grudnia 2009 r., na osiągnięcie przez niektóre zakłady mleczarskie zgodności z tymi wymogami higieny.
- (4) Niektóre zakłady, które uzyskały zezwolenie na przetwarzanie mleka surowego niespełniającego wymagań określonych w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 („mleko niespełniające wymagań UE”) wymieniono w rozdziale I dodatku do załącznika VI do Aktu przystąpienia. Niektóre zakłady, które uzyskały zezwolenie na przetwa-

rzanie zarówno mleka spełniającego wymagania, jak i mleka niespełniającego wymagań UE, pod warunkiem że przetwarzanie odbywa się na odrębnych liniach produkcyjnych, wymieniono w rozdziale II tego dodatku.

- (5) Gospodarstwa produkujące mleko, które nie spełniają wymogów higieny określonych w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 są rozproszone po całym terytorium Bułgarii. Wartość procentowa surowego mleka spełniającego te wymogi dostarczanego do zakładów mleczarskich w Bułgarii wzrosła tylko nieznacznie w ostatnich latach.
- (6) Biorąc pod uwagę obecną sytuację, stosowne jest ustanowienie ograniczonego czasowo odstępstwa od wymogów higieny określonych w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004, aby umożliwić Bułgarii dostosowanie jej sektora mlecznego do wspomnianych wymogów.
- (7) W tej sytuacji niektórym zakładom mleczarskim wymienionym w załączniku I do niniejszej decyzji należy zezwolić, w drodze odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 853/2004, na dalsze przetwarzanie mleka spełniającego wymagania i mleka niespełniającego wymagań UE także po dniu 31 grudnia 2009 r., pod warunkiem że odbywa się ono na odrębnych liniach produkcyjnych. Ponadto niektórym zakładom mleczarskim wymienionym w załączniku II do niniejszej decyzji należy zezwolić na dalsze przetwarzanie mleka niespełniającego wymagań bez odrębnych linii produkcyjnych.
- (8) Wprowadzanie do obrotu produktów mleczarskich uzyskanych z mleka niespełniającego wymagań UE powinno być jednak ograniczone do Bułgarii lub powinny być one przeznaczone do dalszego przetwarzania w zakładach mleczarskich objętych odstępstwem przewidzianym w niniejszej decyzji.
- (9) Okres przejściowy przyznany w niniejszej decyzji powinien ograniczać się do 24 miesięcy od dnia 1 stycznia 2010 r. Przed upływem tego okresu sytuację sektora mleczarskiego w Bułgarii należy poddać przeglądowi. Bułgaria powinna zatem przedkładać Komisji roczne sprawozdania dotyczące postępów w zakresie modernizacji gospodarstw produkujących mleko, które dostarczają surowe mleko do zakładów mleczarskich w tym państwie członkowskim oraz systemu odbioru i transportu mleka niespełniającego wymagań UE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1.

- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów niniejszej decyzji „mleko niespełniające wymagań UE” oznacza mleko surowe, które nie spełnia wymagań określonych w załączniku III sekcja IX rozdział I podrozdziały II i III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

Artykuł 2

W drodze odstępstwa od wymagań określonych w załączniku III sekcja IX rozdział I podrozdziały II i III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 zakłady mleczarskie wymienione w załączniku I do niniejszej decyzji mogą nadal przetwarzać do dnia 31 grudnia 2011 r. mleko spełniające wymagania i mleko niespełniające wymagań UE, pod warunkiem że przetwarzanie mleka spełniającego wymagania i mleka niespełniającego wymagań odbywa się na odrębnych liniach produkcyjnych.

Artykuł 3

W drodze odstępstwa od wymagań określonych w załączniku III sekcja IX rozdział I podrozdziały II i III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 zakłady mleczarskie wymienione w załączniku II do niniejszej decyzji mogą nadal przetwarzać do dnia 31 grudnia 2011 r. mleko niespełniające wymagań UE bez odrębnych linii produkcyjnych.

Artykuł 4

Produkty mleczarskie uzyskane z mleka niespełniającego wymagań UE są wyłącznie:

- a) wprowadzane na rynek krajowy w Bułgarii; lub
- b) przeznaczone do dalszego przetwarzania w zakładach mleczarskich w Bułgarii, o których mowa w art. 2 i 3.

Takie produkty mleczarskie są oznaczone innymi znakami jakości zdrowotnej lub znakami identyfikacyjnymi niż znaki jakości zdrowotnej lub znaki identyfikacyjne przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

Artykuł 5

Bułgaria przekazuje Komisji roczne sprawozdania dotyczące postępów w dostosowaniu do wymogów rozporządzenia (WE) nr 853/2004:

- a) gospodarstw produkujących mleko niespełniające wymagań UE;
- b) systemu odbioru i transportu mleka niespełniającego wymagań UE.

Pierwsze sprawozdanie roczne zostanie przedłożone Komisji najpóźniej do dnia 31 grudnia 2010 r., a drugie sprawozdanie roczne najpóźniej do dnia 31 października 2011 r.

Do sprawozdań tych stosuje się wzór formularza znajdujący się w załączniku III.

Artykuł 6

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2011 r.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz zakładów mleczarskich, które mogą przetwarzać mleko spełniające wymagania i mleko niespełniające wymagań UE, o których mowa w art. 2

Nr	Numer weterynaryjny	Nazwa zakładu	Miasto/ulica lub wieś/region
1	BG 0412010	„Bi Si Si Handel” OOD	gr. Elena ul. „Treti mart” 19
2	BG 0512025	„El Bi Bulgarikum” EAD	gr. Vidin YUPZ
3	BG 0612027	„Mlechen ray — 99” EOOD	gr. Vratsa
4	BG 0612043	ET „Zorov- 91 -Dimitar Zorov”	gr. Vratsa
5	BG 1912013	„ZHOSI” OOD	s. Chernolik
6	BG 2012020	„Yotovi” OOD	gr. Sliven kv. „Rechitsa”
7	BG 2512020	„Mizia-Milk” OOD	gr. Targovishte Industrialna zona
8	BG 0812009	„Serdika — 90” AD	gr. Dobrich ul. „25 septemvri” 100
9	BG 2112001	„Rodopeya — Belev” EOOD	4700 town Smolyan, „Traciya” 1 str.
10	BG 1212001	„S i S — 7” EOOD	gr. Montana „Vrachansko shose” 1
11	BG 2812003	„Balgarski yogurt” OOD	s. Veselinovo, obl. Yambolska

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz zakładów mleczarskich, które mogą przetwarzać mleko niespełniające wymagań UE, o których mowa w art. 3

Nr	Numer weterynaryjny	Nazwa zakładu	Miasto/ulica lub wieś/region
1	BG 1312002	„Milk Grup“ EOOD	s. Yunacite
2	0112014	ET „Veles — Kostadin Velev“	gr. Razlog ul. „Golak“ 14
3	2312041	„Danim — D. Stoyanov“ EOOD	gr. Elin Pelin m-st Mansarovo
4	2712010	„Kamadzhiev — milk“ EOOD	s. Kriva reka obsht. N. Kozlevo
5	BG 1212029	SD „Voynov i sie“	gr. Montana ul. „N.Yo. Vaptsarov“ 8
6	0712001	„Ben Invest“ OOD	s. Kostenkovtsi obsht. Gabrovo
7	1512012	ET „Ahmed Tatarla“	s. Dragash voyvoda, obsht. Nikopol
8	2212027	„Ekobalkan“ OOD	gr. Sofia bul „Evropa“ 138
9	2312030	ET „Favorit — D. Grigorov“	s. Aldomirovtsi
10	2312031	ET „Belite kamani“	s. Dragotintsi
11	BG 1512033	ET „Voynov — Ventsislav Hristakiev“	s. Milkovitsa obsht. Gulyantsi
12	BG 1612020	ET „Bor — Chvor“	s. Dalbok izvor obsht. Parvomay
13	BG 1512029	„Lavena“ OOD	s. Dolni Dabnik obl. Pleven
14	BG 1612028	ET „Slavka Todorova“	s. Trud obsht. Maritsa
15	BG 1612051	ET „Radev — Radko Radev“	s. Kurtovo Konare obl. Plovdiv
16	BG 1612066	„Lakti ko“ OOD	s. Bogdanitza
17	BG 2112029	ET „Karamfil Kasakliev“	gr. Dospat
18	BG 0912004	„Rodopchanka“ OOD	s. Byal izvor obsht. Ardino
19	0112003	ET „Vekir“	s. Godlevo
20	0112013	ET „Ivan Kondev“	gr. Razlog Stopanski dvor
21	0212028	„Vester“ OOD	s. Sigmen
22	0212037	„Megakomers“ OOD	s. Lyulyakovo obsht. Ruen
23	0512003	SD „LAF — Velizarov i sie“	s. Dabravka obsht. Belogradchik
24	0612035	OOD „Nivego“	s. Chiren
25	0612041	ET „Ekoprodukt — Megiya — Bogorodka Dobrilova“	gr. Vratsa ul. „Ilinden“ 3
26	0612042	ET „Mlechen puls — 95 — Tsvetelina Tomova“	gr. Krivodol ul. „Vasil Levski“
27	1012008	„Kentavar“ OOD	s. Konyavo obsht. Kyustendil

Nr	Numer wetery-naryjny	Nazwa zakładu	Miasto/ulica lub wieś/region
28	1212022	„Milkkomm“ EOOD	gr. Lom ul. „Al. Stamboliyski“ 149
29	1212031	„ADL“ OOD	s. Vladimirovo obsht. Boychinovtsi
30	1512006	„Mandra“ OOD	s. Obnova obsht. Levski
31	1512008	ET „Petar Tonovski-Viola“	gr. Koynare ul. „Hr. Botev“ 14
32	1512010	ET „Milita Lazarova — 90“	gr. Slavyanovo, ul. „Asen Zlatarev“ 2
33	1612024	SD „Kostovi — EMK“	gr. Saedinenie ul. „L. Karavelov“ 5
34	1612043	ET „Dimitar Bikov“	s. Karnare obsht. „Sopot“
35	1712046	ET „Stem — Tezdzhan Ali“	gr. Razgrad ul. „Knyaz Boris“ 23
36	2012012	ET „Olimp- P. Gurtsov“	gr. Sliven m — t „Matsulka“
37	2112003	„Milk — inzhenering“ OOD	gr. Smolyan ul. „Chervena skala“ 21
38	2112027	„Keri“ OOD	s. Borino, obsht. Borino
39	2312023	„Mogila“ OOD	gr. Godech, ul. „Ruse“ 4
40	2512018	„Biomak“ EOOD	gr. Omurtag ul. „Rodopi“ 2
41	2712013	„Ekselans“ OOD	s. Osmar, obsht. V. Preslav
42	2812018	ET „Bulmilk — Nikolay Nikolov“	s. General Inzovo, obl. Yambolska
43	2812010	ET „Mladost — 2 — Yanko Yanev“	gr. Yambol, ul. „Yambolen“ 13
44	BG 1012020	ET „Petar Mitov-Universal“	s. Gorna Grashtitsa obsht. Kyustendil
45	BG 1112016	Mandra „IPZHZ“	gr. Trojan ul. „V.Levski“ 281
46	BG 1712042	ET „Madar“	s. Terter
47	BG 2612042	„Bulmilk“ OOD	s. Konush obl. Haskovska
48	BG 0912011	ET „Alada — Mohamed Banashak“	s. Byal izvor obsht. Ardino
49	1112026	„ABLAMILK“ EOOD	gr. Lukovit, ul. „Yordan Yovkov“ 13
50	1312005	„Ravnogor“ OOD	s. Ravnogor
51	1712010	„Bulagrotreyd — chastna kompaniya“ EOOD	s. Yuper Industrialen kvartal
52	1712013	ET „Deniz“	s. Ezerche
53	2012011	ET „Ivan Gardev 52“	gr. Kermen ul. „Hadzhi Dimitar“ 2

Nr	Numer wetery- naryjny	Nazwa zakładu	Miasto/ulica lub wieś/region
54	2012024	ET „Denyo Kalchev 53“	gr. Sliven ul. „Samuilovsko shose“ 17
55	2112015	OOD „Rozhen Milk“	s. Davidkovo, obsht. Banite
56	2112026	ET „Vladimir Karamitev“	s. Varbina obsht. Madan
57	2312007	ET „Agropromilk“	gr. Ihtiman, ul. „P.Slaveikov“ 19
58	2412041	„Mlechen svyat 2003“ OOD	s. Bratya Daskalovi obsht. Bratya Daskalovi
59	2612038	„Bul Milk“ EOOD	gr. Haskovo Sev. industr. zona
60	2612049	ET „Todorovi — 53“	gr. Topolovgrad ul. „Bulgaria“ 65

Formularz sprawozdania, o którym mowa w art. 5

Region	Łączna liczba gospodarstw mleczarskich (stan na 31.12.2009 r.)	Liczba gospodarstw mleczarskich produkujących mleko niespełniające wymagań UE (stan na 31.12.2009 r.)	Odsetek gospodarstw mleczarskich niespełniających wymagań UE (stan na 31.12.2009 r.)	Łączna liczba gospodarstw mleczarskich (stan na 30.11.2010)	Liczba gospodarstw mleczarskich produkujących mleko niespełniające wymagań UE (stan na 30.11.2010)	Odsetek gospodarstw mleczarskich niespełniających wymagań UE (stan na 30.11.2010)	Łączna liczba gospodarstw mleczarskich (stan na 30.9.2011)	Liczba gospodarstw mleczarskich produkujących mleko niespełniające wymagań UE (stan na 30.9.2011)	Odsetek gospodarstw mleczarskich niespełniających wymagań UE (stan na 30.9.2011)
Łącznie BG									

Region	Łączna liczba punktów odbioru mleka (stan na 31.12.2009)	Liczba punktów odbioru mleka niespełniającego wymagań UE (stan na 31.12.2009)	Odsetek punktów odbioru mleka niespełniającego wymagań UE (stan na 31.12.2009)	Łączna liczba punktów odbioru mleka (stan na 30.11.2010)	Liczba punktów odbioru mleka niespełniającego wymagań UE (stan na 30.11.2010)	Odsetek punktów odbioru mleka niespełniającego wymagań UE (stan na 30.11.2010)	Łączna liczba punktów odbioru mleka (stan na 30.9.2011)	Liczba punktów odbioru mleka niespełniającego wymagań UE (stan na 30.9.2011)	Odsetek punktów odbioru mleka niespełniającego wymagań UE (stan na 30.9.2011)
Łącznie BG									

DECYZJA KOMISJI
z dnia 30 listopada 2009 r.
zmieniająca decyzję 2008/866/WE w odniesieniu do okresu jej stosowania

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9326)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/862/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 1 lit. b) ppkt (i),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzję Komisji 2008/866/WE z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie środków nadzwyczajnych zawieszających przywóz z Peru niektórych mały przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽²⁾ przyjęto w następstwie zakażenia wirusem zapalenia wątroby typu A (HAV) niektórych mały przywożonych z Peru, które zidentyfikowano jako źródło ogniska zapalenia wątroby typu A u ludzi. Decyzję tę stosowano początkowo do dnia 31 marca 2009 r., wspomniany okres stosowania przedłużono jednak do dnia 30 listopada 2009 r. decyzją Komisji 2009/297/WE z dnia 26 marca 2009 r. zmieniającą decyzję 2008/866/WE w odniesieniu do okresu jej stosowania⁽³⁾.
- (2) Władze Peru przedstawiły informacje dotyczące środków naprawczych wprowadzonych w celu poprawy kontroli produkcji mały przeznaczonych na wywóz do Wspólnoty.
- (3) W dniach od 7 do 18 września 2009 r. Komisja przeprowadziła wizytę kontrolną w celu oceny obowiązujących systemów kontroli produkcji mały i produktów rybołówstwa przeznaczonych na wywóz do Unii Europejskiej.
- (4) W wyniku wizyty kontrolnej potwierdzono, że władze Peru wprowadzają środki naprawcze zgodnie z informacjami przedstawionymi przez nie po wystąpieniu ogniska zapalenia wątroby typu A. W szczególności przeprowadzają całkowity przegląd klasyfi-

kacji obszarów produkcyjnych, dokonają również przeglądu monitorowania obszarów produkcyjnych w odniesieniu do procedury pobierania próbek oraz jego częstotliwości. Przeglądy te nadal trwają.

- (5) W celu ochrony zdrowia konsumentów konieczne jest utrzymanie środków ochronnych ustanowionych decyzją 2008/866/WE do czasu, gdy władze Peru ukończą wprowadzanie środków naprawczych, a Komisja przeprowadzi dokładniejszą kontrolę na miejscu. W związku z tym należy przedłużyć okres stosowania decyzji 2008/866/WE do dnia 30 listopada 2010 r., bez uszczerbku dla uprawnień Komisji w zakresie zmiany, uchylecia lub przedłużenia stosowania tych środków w świetle wszelkich nowych informacji dotyczących rozwoju sytuacji w Peru oraz w oparciu o wyniki kontroli prowadzonych przez jej służby.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2008/866/WE.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 5 decyzji 2008/866/WE datę „30 listopada 2009 r.” zastępuje się datą „30 listopada 2010 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 307 z 18.11.2008, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. L 81 z 27.3.2009, s. 22.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 listopada 2009 r.

dotycząca wkładu finansowego Wspólnoty na 2010 r. na rzecz niektórych wspólnotowych laboratoriów referencyjnych w zakresie kontroli pasz i żywności

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9343)

(Jedynie teksty w językach duńskim, niderlandzkim, angielskim, francuskim, niemieckim, włoskim, hiszpańskim i szwedzkim są autentyczne)

(2009/863/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólnotowe laboratoria referencyjne w zakresie kontroli żywności i pasz mogą uzyskać finansowy wkład Wspólnoty zgodnie z art. 28 decyzji Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w zakresie weterynarii ⁽²⁾.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1754/2006 z dnia 28 listopada 2006 r. określające mechanizmy udzielania pomocy finansowej Wspólnoty wspólnotowym laboratoriom referencyjnym zajmującym się paszami, środkami spożywczymi oraz działalnością w sektorze zdrowia zwierząt ⁽³⁾ stanowi, że należy udzielić wkładu finansowego Wspólnoty, jeżeli zatwierdzone programy pracy są skutecznie realizowane, a także zobowiązuje beneficjentów do dostarczania wszelkich niezbędnych informacji w określonych terminach.
- (3) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1754/2006 stosunki między Komisją a wszystkimi wspólnotowymi laboratoriami referencyjnymi są regulowane w ramach umowy partnerstwa, której towarzyszy wieloletni program prac.
- (4) Komisja oceniła programy prac i odpowiadające im prognozy budżetowe przedłożone przez wspólnotowe laboratoria referencyjne na rok 2010.

- (5) Zgodnie ze wspomnianą oceną wspólnotowe laboratoria referencyjne wyznaczone przez Wspólnotę w celu współfinansowania ich działalności na realizację wykonywania funkcji i zadań określonych w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 powinny otrzymać wkład finansowy Wspólnoty. Wkład finansowy Wspólnoty powinien objąć 100 % kosztów kwalifikowalnych, określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1754/2006.
- (6) Rozporządzenie (WE) nr 1754/2006 ustanawia zasady kwalifikowalności dotyczące seminariów organizowanych przez wspólnotowe laboratoria referencyjne. Ogranicza ono również pomoc finansową do seminariów z udziałem maksymalnie 32 osób. Zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1754/2006 odstępstwa od tego ograniczenia powinny być przyznawane tym wspólnotowym laboratoriom referencyjnym, których seminaria wymagają uczestnictwa ponad 32 osób w celu osiągnięcia jak najlepszych wyników. Odstępstwa mogą być przyznane w przypadku gdy dane wspólnotowe laboratorium referencyjne przejmie kierownictwo i odpowiedzialność przy organizowaniu warsztatów wraz z innym wspólnotowym laboratorium referencyjnym.
- (7) Zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽⁴⁾ programy zwalczania i kontroli chorób zwierzęcych (środki weterynaryjne) są finansowane w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG). Ponadto w art. 13 akapit drugi wymienionego rozporządzenia przewidziano, że w należycie uzasadnionych wyjątkowych przypadkach, w odniesieniu do środków i programów objętych decyzją Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w zakresie weterynarii ⁽⁵⁾, koszty administracyjne i koszty zatrudnienia poniesione przez państwa członkowskie i przez beneficjentów otrzymujących pomoc z EFRG pokrywa Fundusz. Do celów kontroli finansowej zastosowanie mają art. 9, 36 i 37 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji, są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.⁽³⁾ Dz.U. L 331 z 29.11.2006, s. 8.⁽⁴⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 19.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Wspólnota przyznaje pomoc finansową Laboratoire d'Études et de Recherches sur la Qualité des Aliments et sur les Procédés Agroalimentaires (LERQAP) przy Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA), Maisons-Alfort, Francja, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 w zakresie analizy i badania mleka oraz przetworów mlecznych.

Wspomniana pomoc finansowa nie przekracza w okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. kwoty 302 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Wspólnota przyznaje pomoc finansową na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium, o którym mowa w ust. 1. Wspomniana pomoc finansowa nie przekracza kwoty 23 000 EUR.

Artykuł 2

1. Wspólnota przyznaje pomoc finansową Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM), Bilthoven, Niderlandy, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 w zakresie analizy i badania chorób odzwierzęcych (*salmonella*).

Wspomniana pomoc finansowa nie przekracza w okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. kwoty 354 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Wspólnota przyznaje pomoc finansową na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium, o którym mowa w ust. 1. Wspomniana pomoc finansowa nie przekracza kwoty 30 000 EUR.

Artykuł 3

1. Wspólnota przyznaje pomoc finansową Laboratorio de Biotoxinas Marinas, Agencia Española de Seguridad Alimentaria (Ministerio de Sanidad y Consumo), Vigo, Hiszpania, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 w zakresie monitorowania morskich biotoksyn.

W okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. wspomniana pomoc finansowa nie może przekroczyć 260 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Wspólnota przyznaje pomoc finansową na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium, o którym mowa w ust. 1. Wspomniana pomoc nie może przekroczyć 25 000 EUR.

Artykuł 4

1. Wspólnota przyznaje pomoc finansową laboratorium Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science,

Weymouth, Zjednoczone Królestwo, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w zakresie monitorowania skażenia wirusowego i bakteriologicznego małży.

W okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. wspomniana pomoc finansowa nie może przekroczyć 265 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Wspólnota przyznaje pomoc finansową na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium, o którym mowa w ust. 1. Wspomniana pomoc nie może przekroczyć 35 000 EUR.

Artykuł 5

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Laboratoire d'Études et de Recherches sur la Qualité des Aliments et sur les Procédés Agro-alimentaires (LERQAP) przy Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA), Maisons-Alfort, Francja, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 w zakresie analizy i badania na obecność bakterii *Listeria monocytogenes*.

W okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. wspomniany wkład finansowy nie może przekroczyć 309 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Wspólnota udziela wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium, o którym mowa w ust. 1. Wkład ten nie może przekroczyć 22 500 EUR.

Artykuł 6

1. Wspólnota przyznaje pomoc finansową Laboratoire d'Études et de Recherches sur la Qualité des Aliments et sur les Procédés Agroalimentaires (LERQAP) przy Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA), Maisons-Alfort, Francja, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w zakresie analizy i badania na obecność gronkowców (*Staphylococci*) koagulazo-dodatnich, w tym gronkowca złocistego (*Staphylococcus aureus*).

W okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. wspomniany wkład finansowy nie może przekroczyć 291 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Wspólnota udziela wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium, o którym mowa w ust. 1. Wkład ten nie może przekroczyć 22 500 EUR.

Artykuł 7

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Istituto Superiore di Sanità (ISS), Rzym, Włochy, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 w zakresie analizy i badania na obecność pałeczki okrężnicy (*Escherichia coli*), w tym werotoksycznych szczepów *E. coli* (VTEC).

W okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. wspomniany wkład finansowy nie może przekroczyć 250 381 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Wspólnota udziela wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium, o którym mowa w ust. 1. Wkład ten nie może przekroczyć 20 000 EUR.

Artykuł 8

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA), Uppsala, Szwecja, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 w zakresie monitorowania bakterii *Campylobacter*.

W okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. wspomniany wkład finansowy nie może przekroczyć 275 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Wspólnota udziela wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium, o którym mowa w ust. 1. Wkład ten nie może przekroczyć 30 000 EUR.

Artykuł 9

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Istituto Superiore di Sanità (ISS), Rzym, Włochy, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 w zakresie analizy i badania na obecność pasożytów, w szczególności włosieni (*Trichinella*), tasiemca bąblowcowego (*Echinococcus*) i nicieni *Anisakis*.

W okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. wspomniany wkład finansowy nie może przekroczyć 312 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Wspólnota udziela wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium, o którym mowa w ust. 1. Wkład ten nie może przekroczyć 30 000 EUR.

Artykuł 10

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Fødevareinstituttet, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Kopenhaga, Dania, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 w zakresie monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

W okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. wspomniany wkład finansowy nie może przekroczyć 370 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Wspólnota udziela wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium, o którym mowa w ust. 1. Wkład ten nie może przekroczyć 27 000 EUR.

Artykuł 11

1. Wspólnota przyznaje pomoc finansową Centre Wallon de Recherches Agronomiques (CRA-W), Gembloux, Belgia, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w szczególności w zakresie analizy i badania na obecność białek zwierzęcych w paszach.

W okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. wspomniany wkład finansowy nie może przekroczyć 525 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Wspólnota udziela wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium, o którym mowa w ust. 1. Wkład ten nie może przekroczyć 30 000 EUR.

Artykuł 12

1. Wspólnota przyznaje pomoc finansową Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu Milieuhygiëne (RIVM), Bilthoven, Niderlandy, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 w zakresie pozostałości określonych substancji, wymienionych w załączniku I do dyrektywy Rady 96/23/WE⁽¹⁾ i do których odesłanie zawarte jest w załączniku VII sekcja I pkt 12 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

W okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. wspomniana pomoc finansowa nie może przekroczyć 450 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Wspólnota przyznaje pomoc finansową na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium, o którym mowa w ust. 1. Pomoc ta nie może przekroczyć 25 000 EUR.

Artykuł 13

1. Wspólnota przyznaje pomoc finansową Laboratoire d'Études et de Recherches sur les Médicaments Vétérinaires et les Désinfectants de L'Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments, Fougères, Francja, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 w zakresie pozostałości określonych substancji, wymienionych w załączniku I do dyrektywy 96/23/WE i do których odesłanie zawarte jest w załączniku VII sekcja I pkt 12 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

W okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. wspomniana pomoc finansowa nie może przekroczyć 450 000 EUR.

⁽¹⁾ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Wspólnota przyznaje pomoc finansową na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium, o którym mowa w ust. 1. Pomoc ta nie może przekroczyć 25 000 EUR.

Artykuł 14

1. Wspólnota przyznaje pomoc finansową Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (BVL), Berlin, Niemcy, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 w zakresie pozostałości określonych substancji, wymienionych w załączniku I do dyrektywy 96/23/WE i do których odesłanie zawarte jest w załączniku VII sekcja I pkt 12 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

W okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. wspomniana pomoc finansowa nie może przekroczyć 450 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Wspólnota przyznaje pomoc finansową na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium, o którym mowa w ust. 1. Pomoc ta nie może przekroczyć 25 000 EUR.

Artykuł 15

1. Wspólnota przyznaje pomoc finansową Istituto Superiore di Sanità, Rzym, Włochy, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 w zakresie pozostałości określonych substancji, wymienionych w załączniku I do dyrektywy 96/23/WE i do których odesłanie zawarte jest w załączniku VII sekcja I pkt 12 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

W okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. wspomniana pomoc finansowa nie może przekroczyć 275 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Wspólnota przyznaje pomoc finansową na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium, o którym mowa w ust. 1. Pomoc ta nie może przekroczyć 25 000 EUR.

Artykuł 16

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg, Niemcy, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 w zakresie analizy i badania pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia zwierzęcego i w produktach o wysokiej zawartości tłuszczu.

W okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. wspomniany wkład finansowy nie może przekroczyć 198 900 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Wspólnota przyznaje pomoc finansową na rzecz organizacji

warsztatów przez laboratorium, o którym mowa w ust. 1. Pomoc ta nie może przekroczyć 25 000 EUR.

Artykuł 17

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Fødevareinstituttet, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Kopenhaga, Dania, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 w zakresie analizy i badania pozostałości pestycydów w zbożach i paszach.

W okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. wspomniany wkład finansowy nie może przekroczyć 198 900 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Wspólnota udziela wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium, o którym mowa w ust. 1. Wkład ten nie może przekroczyć 25 000 EUR.

Artykuł 18

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Laboratorio Agrario de la Generalitat Valenciana (LAGV)/Grupo de Residuos de Plaguicidas de la Universidad de Almería (PRRG), Hiszpania, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 w zakresie analizy i badania pozostałości pestycydów w owocach i warzywach, w tym w produktach o wysokiej zawartości wody i kwasów.

W okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. wspomniany wkład finansowy nie może przekroczyć 445 840 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Wspólnota udziela wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium, o którym mowa w ust. 1. Wkład ten nie może przekroczyć 45 000 EUR.

W drodze odstępstwa od art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1754/2006 laboratorium, o którym mowa w ust. 1, jest upoważnione do wystąpienia o pomoc finansową na organizację warsztatów z udziałem maksymalnie 50 osób, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, gdyż laboratorium to będzie organizować wspólne warsztaty.

Artykuł 19

Wspólnota udziela wkładu finansowego Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Stuttgart, Niemcy, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 w zakresie monitorowania pozostałości pestycydów metodami wykrywania pojedynczych pozostałości.

W okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. wspomniany wkład finansowy nie może przekroczyć 352 000 EUR.

Artykuł 20

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg, Niemcy, na realizację funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 w zakresie analizy i badania dioksyn i PCB w paszach i żywności.

W okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. wspomniany wkład finansowy nie może przekroczyć 432 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Wspólnota udziela wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium, o którym mowa w ust. 1. Wkład ten nie może przekroczyć 55 410 EUR.

Artykuł 21

Wkład finansowy Wspólnoty, o którym mowa w art. 1–21, obejmuje 100 % kosztów kwalifikowalnych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1754/2006.

Artykuł 22

Niniejsza decyzja skierowana jest do:

- w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych: Laboratoire d'Études et de Recherches sur la Qualité des Aliments et sur les Procédés Agroalimentaires (LERQAP), przy Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA), 23 avenue du Général de Gaulle, 94700 Maisons-Alfort, Francja,
- w odniesieniu do analizy i badania chorób odzwierzęcych (salmonella): Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM), Antonie van Leeuwenhoeklaan 9, Postbus 1, BA 3720 Bilthoven, Niderlandy,
- w odniesieniu do monitorowania morskich biotoksyn: Laboratorio de Biotoxinas Marinas, Agencia Española de Seguridad Alimentaria (Ministerio de Sanidad y Consumo), Estación Marítima, s/n, 36200 Vigo, Hiszpania,
- w odniesieniu do monitorowania skażenia wirusowego i bakteriologicznego małży: Laboratory of the Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (CEFAS), Weymouth laboratory, Barrack Road, The Nothe, Weymouth, Dorset, DT4 8UB, Zjednoczone Królestwo,
- w odniesieniu do bakterii *Listeria monocytogenes*: Laboratoire d'Études et de Recherches sur la Qualité des Aliments et sur les Procédés Agroalimentaires (LERQAP), przy Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA), 23 avenue du Général de Gaulle, 94700 Maisons-Alfort, Francja,

- w odniesieniu do gronkowców (*Staphylococci*) koagulazododatnich, w tym gronkowca złocistego (*Staphylococcus aureus*): Laboratoire d'Études et de Recherches sur la Qualité des Aliments et sur les Procédés Agroalimentaires (LERQAP), przy Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA), 23 avenue du Général de Gaulle, 94700 Maisons-Alfort, Francja,
- w odniesieniu do pałeczki okrężnicy (*Escherichia coli*), w tym werotoksycznych szczepów *E. coli* (VTEC): Istituto Superiore di Sanità (ISS), Viale Regina Elena 299, 00161 Rzym, Włochy,
- w odniesieniu do bakterii *Campylobacter*: Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA), Ulls väg 2 B, 751 89 Uppsala, Szwecja,
- w odniesieniu do pasożytów, w szczególności do włosieni (*Trichinella*), tasiemca bąblowcowego (*Echinococcus*) i nicieni *Anisakis*: Istituto Superiore di Sanità (ISS), Viale Regina Elena 299, 00161 Rzym, Włochy,
- w odniesieniu do oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe: Fødevareinstituttet, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Bülowsvej 27, 1790 Kopenhaga V, Dania,
- w odniesieniu do białek zwierzęcych w paszach: Centre Wallon de Recherches Agronomiques (CRA-W), Chaussée de Namur 24, 5030 Gembloux, Belgia,
- w odniesieniu do pozostałości: Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM), Postbus 1, Anthony van Leeuwenhoeklaan 9, 3720 BA Bilthoven, Niderlandy,
- w odniesieniu do pozostałości: Laboratoire d'Études et de Recherches sur les Médicaments Vétérinaires et les Désinfectants de L'Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA), Site de Fougères, BP 90203, 35302 Fougères, Francja,
- w odniesieniu do pozostałości: Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit, Postfach 100214, Mauerstrasse 39-42, 10562 Berlin, Niemcy,
- w odniesieniu do pozostałości: Istituto Superiore di Sanità (ISS), Viale Regina Elena 299, 00161 Rzym, Włochy,
- w odniesieniu do analizy i badania pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia zwierzęcego: Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA), Postfach 100462, Bissierstrasse 5, 79114 Freiburg, Niemcy,
- w odniesieniu do analizy i badania pozostałości pestycydów w zbożach: Fødevareinstituttet, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Department of Food Chemistry, Moerkhoej Bygade 19, 2860 Soeborg, Dania,

-
- w odniesieniu do analizy i badania pozostałości pestycydów w owocach i warzywach: Laboratorio Agrario de la Generalitat Valenciana (LAGV)/Grupo de Residuos de Plaguicidas de la Universidad de Almería (PRRG), Ctra. Sacramento s/n, La Canada de San Urbano, 04120 Almería, Hiszpania,
 - w odniesieniu do analizy i badania dioksyn i PCB w paszach i żywności: Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA), Postfach 100462, Bissierstrasse 5, 79114 Freiburg, Niemcy.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

- w odniesieniu do analizy i badania pozostałości pestycydów metodami wykrywania pojedynczych pozostałości: Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA), Postfach 1206, Schaflandstrasse 3/2, 70736 Stuttgart, Niemcy,

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 listopada 2009 r.

zmieniająca decyzję 2007/777/WE w odniesieniu do przywozu mięsa suszonego w paskach z pewnych części Republiki Południowej Afryki i z Urugwaju do Wspólnoty

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9362)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/864/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 zdanie wprowadzające, art. 8 pkt 1 akapit pierwszy i art. 8 pkt 4 oraz art. 9 ust. 2 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2007/777/WE z dnia 29 listopada 2007 r. ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz wzory świadectw na przywóz z krajów trzecich niektórych produktów mięsnych oraz przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit do spożycia przez ludzi⁽²⁾ określa zasady przywozu do Wspólnoty przesyłek zawierających niektóre produkty mięsne do spożycia przez ludzi. Decyzja ta ustanawia także wykazy państw trzecich i ich części, z których taki przywóz jest dopuszczony, a także wzory świadectw zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt oraz zasady dotyczące pochodzenia zwierząt i ich obróbki, wymagane dla takich produktów.
- (2) Część 3 załącznika II do tej decyzji zawiera wykaz państw trzecich i ich części, z których przywóz mięsa suszonego/wędzonego w paskach lub pasteryzowanych produktów mięsnych do Wspólnoty jest dopuszczony.
- (3) Zgodnie z decyzją 2007/777/WE dopuszcza się przywóz mięsa suszonego w paskach uzyskanego z mięsa bydła domowego, owiec i kóz oraz dzikich zwierząt parzystokopytnych utrzymywanych w warunkach fermowych (z wyjątkiem świń), które zostało poddane specjalnej obróbce, do Wspólnoty Europejskiej z regionów Republiki Południowej Afryki, w których nie stwierdzono przypadków przyszczy.

- (4) Republika Południowej Afryki wniosła do Komisji o dopuszczenie przywozu mięsa suszonego w paskach, uzyskanego z mięsa dzikich zwierząt parzystokopytnych, do Wspólnoty z tych samych regionów Republiki Południowej Afryki, z których dopuszczono przywóz w odniesieniu do gatunków zwierząt gospodarskich.
- (5) Wiele kontroli wspólnotowych przeprowadzonych w Republice Południowej Afryki wykazało, że właściwy organ weterynaryjny tego państwa trzeciego dostarczył odpowiednich gwarancji w zakresie zgodności z prawodawstwem wspólnotowym zgodnie z art. 8 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2002/99/WE.
- (6) W związku z powyższym należy dopuścić przywóz do Wspólnoty mięsa suszonego w paskach uzyskanego z mięsa dzikich zwierząt parzystokopytnych (z wyjątkiem świń) z regionów Republiki Południowej Afryki, które mogą już dokonywać wywozu takich produktów uzyskanych ze zwierząt gospodarskich, pod warunkiem że mięso suszone w paskach zostało poddane specjalnej obróbce „E”, określonej w części 4 załącznika II do decyzji 2007/777/WE.
- (7) Dodatkowo Urugwaj jest obecnie wymieniony w części 2 załącznika II do decyzji 2007/777/WE. Zgodnie z tym przywóz do Wspólnoty produktów uzyskanych z mięsa bydła domowego poddanego specjalnej obróbce jest dopuszczony z tego państwa trzeciego.
- (8) Urugwaj wniosł do Komisji o dopuszczenie przywozu mięsa suszonego w paskach, uzyskanego z mięsa bydła domowego poddanego specjalnej obróbce, do Wspólnoty z tego państwa trzeciego.
- (9) Biorąc pod uwagę stan zdrowia zwierząt w Urugwaju, właściwe jest dopuszczenie przywozu z tego państwa trzeciego do Wspólnoty suszonego mięsa w paskach uzyskanego z mięsa bydła domowego poddanego specjalnej obróbce „E”, określonej w części 4 załącznika II do decyzji 2007/777/WE.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2007/777/WE.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.⁽²⁾ Dz.U. L 312 z 30.11.2007, s. 49.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.

Artykuł 1

Artykuł 3

W załączniku II do decyzji 2007/777/WE wprowadza się następujące zmiany:

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

1) wpis „Urugwaj” w części 2 zastępuje jest wpisem: „Urugwaj ⁽¹⁾”;

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

2) część 3 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

W imieniu Komisji

Androulla VASSILIOU

Członek Komisji

„CZĘŚĆ 3

Niedopuszczone w odniesieniu do pewnych gatunków w ramach niespecyficznego procesu obróbki (A) państwa trzecie lub ich części, z których mięso suszone/wędzone w paskach lub pasteryzowane produkty mięsne są dopuszczone do przywozu do Wspólnoty

Kod ISO	Kraj pochodzenia lub jego część	1. Bydło domowe 2. Dzikie zwierzęta parzystokopytne utrzymywane w warunkach fermowych (z wyjątkiem świń)	Owce/kozy domowe	1. Świnie domowe 2. Dzikie zwierzęta parzystokopytne utrzymywane w warunkach fermowych (świnie)	Gospodarskie zwierzę nieparzystokopytne	1. Drób 2. Dzikie ptactwo utrzymywane w warunkach fermowych	Ptaki bezgrzebieniowe	Króliki domowe i zwierzęta zającowate utrzymywane w warunkach fermowych	Dzikie zwierzęta parzystokopytne (z wyjątkiem świń)	Dzikie świnie	Dzikie zwierzęta nieparzystokopytne	Dzikie zwierzęta zającowate (króliki i zające)	Dzikie ptactwo	Dzikie ssaki lądowe (z wyjątkiem kopytnych, jednokopytnych i zającowatych)
AR	Argentyna - AR	F	F	XXX	XXX	XXX	XXX	A	XXX	XXX	XXX	A	XXX	XXX
NA	Namibia	XXX	XXX	XXX	XXX	E	E	A	XXX	XXX	A	A	E	XXX
	Namibia NA-1	E	E	XXX	XXX	E	E	A	XXX	XXX	A	A	E	
UY	Urugwaj	E	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX
ZA	Republika Południowej Afryki	XXX	XXX	XXX	XXX	E	E	A	XXX	XXX	A	A	E	XXX
	Republika Południowej Afryki ZA-1	E	E	XXX	XXX	E	E	A	E	XXX	A	A	E	
ZW	Zimbabwe	XXX	XXX	XXX	XXX	E	E	A	XXX	XXX	E	A	E	XXX

XXX Nie ustanowiono świadectwa, a przywóz do Wspólnoty mięsa suszonego/wędzonego w paskach lub pasteryzowanych produktów mięsnych nie jest dopuszczony, chyba że dany kraj jest dopuszczony w części 2 do obróbki »A« dla odpowiedniego gatunku.”

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 listopada 2009 r.

zezwalająca państwom członkowskim na przedłużenie tymczasowych zezwoleń na nowe substancje czynne: metaflumizon i gamma-cyhalotrynę

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9366)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/865/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 1 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w marcu 2005 r. Zjednoczone Królestwo otrzymało wniosek od przedsiębiorstwa BASF Agro S.A.S, Francja, o włączenie substancji czynnej metaflumizon do załącznika I do dyrektywy 91/414/WE. W decyzji Komisji 2006/517/WE ⁽²⁾ potwierdzono, że dokumentacja jest kompletna oraz że może zostać uznana za zasadniczo spełniającą wymogi dotyczące danych i informacji określone w załączniku II i załączniku III do tej dyrektywy.
- (2) W sierpniu 2001 r. Zjednoczone Królestwo otrzymało wniosek od przedsiębiorstwa Pytech Chemicals GmbH dotyczący gamma-cyhalotryny. W decyzji Komisji 2004/686/WE ⁽³⁾ potwierdzono, że przedłożona dokumentacja jest kompletna, tzn. uznano, iż zasadniczo spełnia ona wymogi dotyczące danych i informacji określone w załączniku II i załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG.
- (3) Potwierdzenie kompletności dokumentacji było niezbędne w celu umożliwienia jej szczegółowego zbadania i umożliwienia państwom członkowskim przyznawania tymczasowych zezwoleń na okresy do trzech lat na środki ochrony roślin zawierające substancje czynne, o których mowa, przy spełnieniu warunków ustanowionych w art. 8 ust. 1 dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności warunku odnoszącego się do szczegółowej oceny substancji czynnych i środków ochrony roślin w świetle wymogów określonych w tej dyrektywie.

- (4) Zgodnie z art. 6 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/414/EWG poddano ocenie wpływ tych substancji czynnych na zdrowie ludzi oraz środowisko naturalne, w odniesieniu do zastosowań proponowanych przez wnioskodawców. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy przedłożyło Komisji projekty sprawozdań z oceny, odpowiednio, w dniu 15 kwietnia 2008 r. (metaflumizon) i w dniu 25 stycznia 2008 r. (gamma-cyhalotryna).
- (5) Po przedłożeniu projektów sprawozdań z oceny przez państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy stwierdzono, w obu przypadkach, iż należy zwrócić się do wnioskodawców o dalsze informacje, a do państwa członkowskiego pełniącego rolę sprawozdawcy o zbadanie tych informacji i przedstawienie swojej oceny. W związku z powyższym dokumentacja jest w dalszym ciągu badana i zakończenie jej oceny nie będzie możliwe przed upływem trzyletniego okresu przewidzianego w art. 8 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 91/414/EWG.
- (6) Ponieważ dotychczasowa ocena nie daje żadnego powodu do niepokoju, należy umożliwić państwom członkowskim przedłużenie tymczasowych zezwoleń przyznanych na środki ochrony roślin zawierające substancję czynną, o której mowa, na okres 24 miesięcy, zgodnie z przepisami art. 8 dyrektywy 91/414/EWG, aby umożliwić dalsze badanie dokumentacji. Przewiduje się, że ocena i proces decyzyjny zmierzające do ewentualnego włączenia metaflumizonu i gamma-cyhalotryny do załącznika I zakończą się w ciągu 24 miesięcy.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Państwa członkowskie mogą przedłużyć tymczasowe zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające metaflumizon lub gamma-cyhalotrynę na okres nieprzekraczający 24 miesięcy od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 201 z 25.7.2006, s. 34.

⁽³⁾ Dz.U. L 313 z 12.10.2004, s. 21.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 listopada 2009 r.

zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MIR604 (SYN-IR604-5), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych

*(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9399)***(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2009/866/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 3 i art. 19 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 23 grudnia 2004 r. przedsiębiorstwo Syngenta Seeds S.A.S. zwróciło się, zgodnie z art. 5 i 17 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, do właściwego organu Zjednoczonego Królestwa z wnioskiem o wprowadzenie do obrotu żywności, składników żywności i pasz zawierających kukurydzę MIR604, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych („wniosek”).

(2) Wniosek odnosił się również do wprowadzenia do obrotu innych produktów zawierających kukurydzę MIR604 lub składających się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy. Dlatego też, zgodnie z art. 5 ust. 5 i art. 17 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, do wniosku załączone są dane i informacje wymagane na podstawie załączników III i IV do dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG ⁽²⁾, a także informacje i ustalenia dotyczące oceny ryzyka przeprowadzonej według zasad określonych w załączniku II do dyrektywy 2001/18/WE. Zawiera on również plan monitorowania skutków dla środowiska zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.

(3) W dniu 21 lipca 2009 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) wydał pozytywną opinię zgodnie z art. 6 i 18 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, stwierdzając, że wprowadzenie do obrotu produktów zawierających kukurydzę MIR604 zgodną z opisem zawartym we wniosku, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, („produkty”) najprawdopodobniej nie będzie miało negatywnego wpływu na zdrowie człowieka lub zwierząt ani na środowisko naturalne w kontekście zamierzonych zastosowań produktów ⁽³⁾. W swojej opinii EFSA rozpatrzył wszystkie szczegółowe pytania i wątpliwości zgłaszane przez państwa członkowskie w ramach konsultacji z właściwymi organami krajowymi, przewidzianych w art. 6 ust. 4 i art. 18 ust. 4 wymienionego rozporządzenia.

(4) W swojej opinii EFSA uznał również złożony przez wnioskodawcę plan monitorowania skutków dla środowiska, obejmujący ogólny plan obserwacji, za zgodny z zamierzonym wykorzystaniem produktów.

(5) W związku z powyższym należy wydać zezwolenie na wspomniane produkty.

(6) Każdemu organizmowi zmodyfikowanemu genetycznie należy przypisać niepowtarzalny identyfikator zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 65/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiającym system ustanawiania oraz przypisywania niepowtarzalnych identyfikatorów organizmom zmodyfikowanym genetycznie ⁽⁴⁾.

(7) Według opinii EFSA nie są konieczne żadne szczególne wymagania dotyczące etykietowania żywności, inne niż te ustanowione w art. 13 ust. 1 i w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, dla żywności, składników żywności i pasz zawierających kukurydzę MIR604, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych. Aby zapewnić jednak wykorzystanie produktów w granicach zezwolenia przewidzianego w niniejszej decyzji, etykiety paszy zawierającej organizmy genetycznie zmodyfikowane lub składającej się z nich oraz etykiety produktów innych niż żywność i pasze, zawierających organizmy genetycznie zmodyfikowane lub składających się z nich, w odniesieniu do których złożono wniosek o zezwolenie, powinny zostać uzupełnione o wyraźne wskazanie, że danych produktów nie wolno stosować do celów uprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1.

⁽³⁾ <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2005-046>

⁽⁴⁾ Dz.U. L 10 z 16.1.2004, s. 5.

- (8) Podobnie opinia wydana przez EFSA nie uzasadnia nałożenia specjalnych wymogów lub ograniczeń na wprowadzanie do obrotu lub specjalnych wymogów lub ograniczeń dotyczących wykorzystania i obchodzenia się z produktem, w tym wymagań monitorowania po wprowadzeniu do obrotu z przeznaczeniem na żywność i pasze, czy też specjalnych wymogów dotyczących ochrony poszczególnych ekosystemów/środowiska naturalnego lub poszczególnych obszarów geograficznych, przewidzianych w art. 6 ust. 5 lit. e) oraz art. 18 ust. 5 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.
- (9) Wszelkie informacje mające znaczenie dla dopuszczenia produktów do obrotu powinny zostać wprowadzone do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003.
- (10) W art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczącego możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniającego dyrektywę 2001/18/WE⁽¹⁾ określono wymogi dotyczące etykietowania produktów zawierających genetycznie zmodyfikowane organizmy lub składających się z nich.
- (11) Niniejszą decyzję należy notyfikować stronom Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej za pośrednictwem Systemu Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym, zgodnie z art. 9 ust. 1 i art. 15 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych⁽²⁾.
- (12) Przeprowadzono konsultacje z wnioskodawcą w sprawie środków przewidzianych w niniejszej decyzji.
- (13) Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt nie wydał opinii w terminie ustalonym przez przewodniczącego komitetu.
- (14) Podczas posiedzenia w dniu 20 listopada 2009 r. Rada nie była w stanie podjąć kwalifikowaną większością głosów decyzji akceptującej ani odrzucającej proponowany wniosek. Rada zaznaczyła, że jej prace nad tym dokumentem zostały zakończone. W związku z tym na Komisji spoczywa zadanie przyjęcia odpowiednich środków,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Organizm zmodyfikowany genetycznie i niepowtarzalny identyfikator

Genetycznie zmodyfikowana kukurydza (*Zea mays* L.) MIR604, określona w lit. b) załącznika do niniejszej decyzji, otrzymuje niepowtarzalny identyfikator SYN-IR6Ø4-5, jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 65/2004.

Artykuł 2

Zezwolenie

Niniejszym zezwala się na wprowadzanie do obrotu, dla celów art. 4 ust. 2 i art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji, następujących produktów:

- żywności i składników żywności zawierających kukurydzę SYN-IR6Ø4-5, składających się z niej lub z niej wytworzonych;
- pasz zawierających kukurydzę SYN-IR6Ø4-5, składających się z niej lub z niej wytworzonych;
- produktów innych niż żywność i pasze, zawierających kukurydzę SYN-IR6Ø4-5 lub składających się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy.

Artykuł 3

Etykietowanie

1. Zgodnie z wymaganiami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „kukurydza”.

2. Na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów, o których mowa w art. 2 lit. b) i c), zawierających kukurydzę SYN-IR6Ø4-5 lub składających się z niej, zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

Artykuł 4

Monitorowanie skutków dla środowiska

1. Posiadacz zezwolenia zapewnia wprowadzenie i realizację planu monitorowania skutków dla środowiska naturalnego, określonego w lit. h) załącznika.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 24.

⁽²⁾ Dz.U. L 287 z 5.11.2003, s. 1.

2. Posiadacz zezwolenia przedstawia Komisji coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania.

Artykuł 5

Rejestr wspólnotowy

Informacje zawarte w załączniku do niniejszej decyzji wprowadza się do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy zgodnie z art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.

Artykuł 6

Posiadacz zezwolenia

Posiadaczem zezwolenia jest przedsiębiorstwo Syngenta Seeds S.A.S. z siedzibą we Francji, występujące w imieniu Syngenta Crop Protection AG z siedzibą w Szwajcarii.

Artykuł 7

Okres ważności

Niniejszą decyzję stosuje się przez 10 lat od daty powiadomienia o niej.

Artykuł 8

Adresat

Niniejsza decyzja skierowana jest do Syngenta Seeds S.A.S., Chemin de l'Hobit 12, BP 27 – 31790 Saint-Sauveur – Francja.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji

Androulla VASSILIOU

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

a) Wnioskodawca i posiadacz zezwolenia:

Nazwa: Syngenta Seeds S.A.S.

Adres: Chemin de l'Hobit 12, BP 27 – 31790 Saint-Sauveur – Francja

W imieniu Syngenta Crop Protection AG – Schwarzwaldallee 215 – CH 4058 Basle – Szwajcaria

b) Opis i specyfikacja produktów:

- 1) Żywność i składniki żywności zawierające kukurydzę SYN-IR6Ø4-5, składające się z niej lub z niej wytworzone.
- 2) Pasze zawierające kukurydzę SYN-IR6Ø4-5, składające się z niej lub z niej wytworzone.
- 3) Produkty inne niż żywność i pasze, zawierające kukurydzę SYN-IR6Ø4-5 lub składające się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy.

Genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę SYN-IR6Ø4-5, zgodną z opisem we wniosku, cechuje ekspresja protein Cry3 A, nadających odporność na niektóre szkodniki z rzędu Coleoptera (*Diabrotica* spp.). Gen *pmi*, umożliwiający komórkom genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy wykorzystanie mannozy jako jedyne źródła węgla, został użyty jako wybieralny znacznik w procesie genetycznej modyfikacji.

c) Etykietowanie:

- 1) Zgodnie ze szczegółowymi wymaganiami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „kukurydza”.
- 2) Na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów, o których mowa w art. 2 lit. b) i c) niniejszej decyzji, zawierających kukurydzę SYN-IR6Ø4-5 lub składających się z niej, zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

d) Metoda wykrywania:

- Specyficzna dla tej modyfikacji metoda oparta na technice PCR w czasie rzeczywistym, stosowana do oznaczania ilościowego kukurydzy SYN-IR6Ø4-5.
- Zwaliowana na nasionach przez wspólnotowe laboratorium referencyjne ustanowione na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, opublikowana na stronie internetowej <http://gmo-crl.jrc.ec.europa.eu/statusofloss.htm>.
- Materiał odniesienia: ERM®-BF423 dostępny za pośrednictwem strony internetowej Wspólnego Centrum Badawczego Komisji Europejskiej (JRC) i Instytutu Materiałów Odniesienia i Pomiarów (IRMM) pod adresem: http://www.irmm.jrc.be/html/reference_materials_catalogue/index.htm.

e) Niepowtarzalny identyfikator:

SYN-IR6Ø4-5

f) Informacje wymagane zgodnie z załącznikiem II do Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej:

System Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym, ID: zob. [do uzupełnienia po powiadomieniu o decyzji].

g) Warunki lub ograniczenia dotyczące wprowadzania produktów do obrotu, ich stosowania lub obchodzenia się z nimi:

Brak.

h) Plan monitorowania:

Plan monitorowania skutków dla środowiska zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.

[Link: plan opublikowany w Internecie]

i) Wymogi dotyczące monitorowania stosowania żywności przeznaczonej do spożycia przez ludzi po jej wprowadzeniu do obrotu:

Brak.

Uwaga: z czasem linki do odpowiednich dokumentów mogą wymagać aktualizacji. Zmiany te udostępnia się publicznie w postaci aktualizacji wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 listopada 2009 r.

przyznająca niektórym stronom zwolnienie z rozszerzenia na niektóre części rowerowe cła antydumpingowego na rowery pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej nałożonego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2474/93, ostatnio utrzymanego i zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1095/2005, oraz znosząca zawieszenie płatności cła antydumpingowego rozszerzonego na niektóre części rowerowe pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej, przyznane niektórym stronom na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 88/97

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9406)

(2009/867/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”),

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 71/97 z dnia 10 stycznia 1997 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2474/93 na rowery pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych części rowerowych z Chińskiej Republiki Ludowej oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu rozszerzonego cła w przypadku takiego przywozu zarejestrowanego na mocy rozporządzenia (WE) nr 703/96 ⁽²⁾ („rozporządzenie rozszerzające”),

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 88/97 z dnia 20 stycznia 1997 r. w sprawie zezwolenia na zwolnienie przywozu niektórych części rowerowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej z rozszerzenia, na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 71/97, cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2474/93 ⁽³⁾ („rozporządzenie zwalniające”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Po wejściu w życie rozporządzenia zwalniającego pewna liczba montowni rowerów złożyła wnioski zgodnie z art. 3 wymienionego rozporządzenia o zwolnienie z cła antydumpingowego, rozszerzonego rozporządzeniem (WE) nr 71/97 na przywóz niektórych części rowerowych z Chińskiej Republiki Ludowej („rozszerzone cło antydumpingowe”). Komisja opublikowała w Dzienniku Urzędowym kolejne wykazy montowni rowerów ⁽⁴⁾, dla których płatność rozszerzonego cła antydumpingowego w odniesieniu do przywozu przez nich podstawowych części rowerowych zgłoszonych do swobodnego obrotu została zawieszona zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia zwalniającego.
- (2) W następstwie ostatniego ogłoszenia wykazu stron poddanych weryfikacji ⁽⁵⁾ wskazano okres weryfikacji. Weryfikacja ta obejmowała okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 maja 2009 r. Do wszystkich stron poddanych weryfikacji rozesłano kwestionariusz z pytaniami o informacje dotyczące działań montażowych prowadzonych w odpowiednim okresie weryfikacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 16 z 18.1.1997, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.1997, s. 17.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 45 z 13.2.1997, s. 3; Dz.U. C 112 z 10.4.1997, s. 9; Dz.U. C 220 z 19.7.1997, s. 6; Dz.U. C 378 z 13.12.1997, s. 2; Dz.U. C 217 z 11.7.1998, s. 9; Dz.U. C 37 z 11.2.1999, s. 3; Dz.U. C 186 z 2.7.1999, s. 6; Dz.U. C 216 z 28.7.2000, s. 8; Dz.U. C 170 z 14.6.2001, s. 5; Dz.U. C 103 z 30.4.2002, s. 2; Dz.U. C 35 z 14.2.2003, s. 3; Dz.U. C 43 z 22.2.2003, s. 5; Dz.U. C 54 z 2.3.2004, s. 2; Dz.U. C 299 z 4.12.2004, s. 4; Dz.U. L 17 z 21.1.2006, s. 16; Dz.U. L 313 z 14.11.2006, s. 5; Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 73; Dz.U. C 310 z 5.12.2008, s. 19 oraz Dz.U. L 19 z 23.1.2009, s. 62.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 19 z 23.1.2009, s. 62.

A. WNIOSKI O ZWOLNIENIE, W STOSUNKU DO KTÓRYCH UPRZEDNIO PRZYZNANO ZAWIESZENIE**A.1. Dopuszczalne wnioski o zwolnienie**

- (3) Komisja otrzymała od stron wymienionych w poniższej tabeli 1 wszystkie informacje wymagane w celu określenia dopuszczalności ich wniosków. Stronom tym przyznano już wcześniej zawieszenie ze skutkiem od dnia otrzymania przez Komisję pierwszej kompletnej dokumentacji dotyczącej wniosku. Nowo wymagane i dostarczone informacje zostały w miarę potrzeb zbadane i zweryfikowane w zakładach zainteresowanych stron. W oparciu o wymienione informacje Komisja uznała, iż wnioski złożone przez strony wymienione w poniższej tabeli 1 są dopuszczalne zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia zwalniającego.

Tabela 1

Nazwa	Adres	Kraj	Dodatkowy kod TARIC
MADIROM PROD Srl.	Bucuresti, Sector 6, Splaiul Independentei no. 319, OB. 152	Rumunia	A896
Rose Versand GmbH	Schersweide 4, 46395 Bocholt	Niemcy	A897
Winora Staiger GmbH	Max-Planck-Strasse 6, 97526 Sennfeld	Niemcy	A894

- (4) Stan faktyczny ostatecznie ustalony przez Komisję wskazuje, iż w odniesieniu do całokształtu wykonywanej przez wnioskodawców działalności montażu rowerów wartość części pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej wykorzystanych w działalności montażowej była niższa niż 60 % ogólnej wartości części wykorzystanych w tej działalności, stąd też nie wchodzi one w zakres art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (5) Z tych powodów oraz zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia zwalniającego strony wymienione w powyższej tabeli powinny zostać zwolnione z rozszerzonego cła antydumpingowego.
- (6) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia zwalniającego zwolnienie stron wymienionych w tabeli 1 z rozszerzonego cła antydumpingowego staje się skuteczne od daty otrzymania ich wniosków. Ponadto ich dług celny w odniesieniu do rozszerzonego cła antydumpingowego uznaje się za nieważny od dnia otrzymania ich wniosków o zwolnienie.

A.2. Niedopuszczalny wniosek o zwolnienie

- (7) Strona wymieniona w poniższej tabeli 2 również przedłożyła wniosek o zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego.

Tabela 2

Nazwa	Adres	Kraj	Dodatkowy kod TARIC
CITIC – MARMES BICYCLE CZ, s.r.o.	Žichlínské Předměstí, Albrechtická 391, 56301 Lanškroun	Republika Czeska	A891

- (8) Strona ta nie przedstawiła odpowiedzi na kwestionariusz.
- (9) Ponieważ strona wymieniona w tabeli 2 nie spełniła kryteriów zwolnienia ustanowionych w art. 6 ust. 2 rozporządzenia zwalniającego, Komisja jest zmuszona odrzucić jej wniosek o zwolnienie zgodnie z art. 7 ust. 3 tego rozporządzenia. W świetle powyższych faktów zawieszenie płatności rozszerzonego cła antydumpingowego określonego w art. 5 rozporządzenia zwalniającego musi zostać uchylone, natomiast rozszerzone cło antydumpingowe należy pobierać od daty otrzymania wniosku złożonego przez tę stronę.

**B. WNIOSKI O ZWOLNIENIE, W STOSUNKU DO KTÓRYCH NIE PRZYZNANO UPRZEDNIO
ZAWIESZENIA**

B.1. Dopuszczalne wnioski o zwolnienie, w stosunku do których należy przyznać zawieszenie

- (10) Niniejszym informuje się zainteresowane strony o otrzymaniu kolejnych wniosków o zwolnienie, zgodnie z art. 3 rozporządzenia zwalniającego, od stron wymienionych w tabeli 3. Zawieszenie rozszerzonego cła w następstwie otrzymania tych wniosków staje się skuteczne z dniem wskazanym w kolumnie „Data wejścia w życie”:

Tabela 3

Nazwa	Adres	Kraj	Data wejścia w życie	Dodatkowy kod TARIC
Eddy Merckx Cycles N.V.	Birrebeekstraat 1, 1860 Meise	Belgia	30.4.2009	A954
Sektor SRL	Via Don Peruzzi 27/B, 36027 Rosa (VI)	Włochy	27.5.2009	A956

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zwalnia się strony wymienione w poniższej tabeli 1 z ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 71/97 rozszerzenia na przywóz niektórych części rowerowych z Chińskiej Republiki Ludowej ostatecznego cła antydumpingowego nałożonego na rowery pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2474/93 ⁽¹⁾ i utrzymanego rozporządzeniem (WE) nr 1524/2000 ⁽²⁾, ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem Rady (WE) nr 1095/2005 ⁽³⁾.

Wymienione zwolnienie staje się skuteczne w odniesieniu do każdej ze stron z dniem wskazanym w kolumnie „Data wejścia w życie”.

Tabela 1

Wykaz stron zwolnionych

Nazwa	Adres	Kraj	Zwolnienie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 88/97	Data wejścia w życie	Dodatkowy kod TARIC
MADIROM PROD Srl.	Bucuresti, Sector 6, Splaiul Independentei no. 319, OB. 152	Rumunia	Artykuł 7	11.8.2008	A896
Rose Versand GmbH	Schersweide 4, 46395 Bocholt	Niemcy	Artykuł 7	16.9.2008	A897
Winora Staiger GmbH	Max-Planck-Strasse 6, 97526 Sennfeld	Niemcy	Artykuł 7	27.11.2008	A894

Artykuł 2

Wniosek o zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego, złożony zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 88/97 przez stronę wymienioną w poniższej tabeli 2, zostaje niniejszym odrzucony.

Zawieszenie płatności rozszerzonego cła antydumpingowego, zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 88/97, zostaje niniejszym zniesione w stosunku do zainteresowanej strony z dniem wskazanym w kolumnie „Data wejścia w życie”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 228 z 9.9.1993, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 175 z 14.7.2000, s. 39.

⁽³⁾ Dz.U. L 183 z 14.7.2005, s. 1.

Tabela 2

Wykaz stron, którym uchyla się zawieszenie

Nazwa	Adres	Kraj	Zawieszenie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 88/97	Data wejścia w życie	Dodatkowy kod TARIC
CITIC – MARMES BICYCLE CZ, s.r.o.	Žichlínské Předměstí, Albrechtická 391, 56301 Lanškroun	Republika Czeska	Artykuł 5	23.5.2008	A891

Artykuł 3

Strony wymienione w poniższej tabeli 3 tworzą zaktualizowany wykaz stron poddanych weryfikacji zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 88/97. Zawieszenie rozszerzonego cła w następstwie złożenia tych wniosków stało się skuteczne z dniem wskazanym w kolumnie „Data wejścia w życie” w tabeli 3.

Tabela 3

Wykaz stron poddanych weryfikacji

Nazwa	Adres	Kraj	Zawieszenie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 88/97	Data wejścia w życie	Dodatkowy kod TARIC
Eddy Merckx Cycles N.V.	Birrebeekstraat 1, 1860 Meise	Belgia	Artykuł 5	30.4.2009	A954
Sektor SRL	Via Don Peruzzi 27/B, 36027 Rosa (VI)	Włochy	Artykuł 5	27.5.2009	A956

Artykuł 4

Niniejsza decyzja jest skierowana do państw członkowskich oraz stron wymienionych w art. 1, 2 i 3.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji
Catherine ASHTON
Członek Komisji

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1173/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie wyznaczenia centrów interwencyjnych pszenicy durum i ryżu	48
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1174/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające zasady wykonania art. 34a i 37 rozporządzenia Rady (WE) nr 1798/2003 w odniesieniu do zwrotu podatku od wartości dodanej zgodnie z dyrektywą Rady 2008/9/WE	50
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1175/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę (Agljo Bianco Polesano (ChNP))	60
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1176/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę (Redykołka (ChNP))	62
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1177/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. zmieniające dyrektywy 2004/17/WE, 2004/18/WE i 2009/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do progów obowiązujących w zakresie procedur udzielania zamówień ⁽¹⁾	64

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Komisji 2009/152/WE z dnia 30 listopada 2009 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w odniesieniu do daty wygaśnięcia włączenia substancji czynnej karbendazym do załącznika I ⁽¹⁾	66
★ Dyrektywa Komisji 2009/153/WE z dnia 30 listopada 2009 r. zmieniająca załącznik I do dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do nazwy zwyczajowej i czystości substancji czynnej: proteiny hydrolizowane ⁽¹⁾	67
★ Dyrektywa Komisji 2009/154/WE z dnia 30 listopada 2009 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej cyflufenamidu jako substancji czynnej ⁽¹⁾	69
★ Dyrektywa Komisji 2009/155/WE z dnia 30 listopada 2009 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w zakresie poziomu czystości wymaganego dla substancji czynnej metazachlor ⁽¹⁾	72

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2009/857/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 13 grudnia 2007 r. odnosząca się do wykonania art. 9c ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 205 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w okresie między dniem 1 listopada 2014 r. a dniem 31 marca 2017 r. i od dnia 1 kwietnia 2017 r.... 73

Komisja

2009/858/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 27 listopada 2009 r. zatwierdzająca określone zmienione programy zwalczania i monitorowania chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych na rok 2009 i zmieniająca decyzję 2008/897/WE w odniesieniu do ponownego rozdzielenia wkładu finansowego Wspólnoty przeznaczonego na programy zatwierdzone tą decyzją i decyzją 2009/560/WE, realizowane przez niektóre państwa członkowskie (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9193) 75

2009/859/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 30 listopada 2009 r. dotycząca niewłączenia difenyloaminy do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9262) ⁽¹⁾ 79

2009/860/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 30 listopada 2009 r. dotycząca niewłączenia triazoksydu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9271) ⁽¹⁾ 81

2009/861/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie środków przejściowych na mocy rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przetwarzania mleka surowego niespełniającego wymagań UE w niektórych zakładach mleczarskich w Bułgarii (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9282) ⁽¹⁾ 83

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

2009/862/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 30 listopada 2009 r. zmieniająca decyzję 2008/866/WE w odniesieniu do okresu jej stosowania** (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9326) ⁽¹⁾ 90

2009/863/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 30 listopada 2009 r. dotycząca wkładu finansowego Wspólnoty na 2010 r. na rzecz niektórych wspólnotowych laboratoriów referencyjnych w zakresie kontroli pasz i żywności** (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9343) 91

2009/864/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 30 listopada 2009 r. zmieniająca decyzję 2007/777/WE w odniesieniu do przywozu mięsa suszonego w paskach z pewnych części Republiki Południowej Afryki i z Urugwaju do Wspólnoty** (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9362) ⁽¹⁾ 97

2009/865/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 30 listopada 2009 r. zezwalająca państwom członkowskim na przedłużenie tymczasowych zezwoleń na nowe substancje czynne: metaflumizon i gamma-cyhalotrynę** (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9366) ⁽¹⁾ 100

2009/866/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 30 listopada 2009 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MIR604 (SYN-IR604-5), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych** (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9399) ⁽¹⁾ 102

2009/867/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 30 listopada 2009 r. przyznająca niektórym stronom zwolnienie z rozszerzenia na niektóre części rowerowe cła antydumpingowego na rowery pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej nałożonego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2474/93, ostatnio utrzymanego i zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1095/2005, oraz znosząca zawieszenie płatności cła antydumpingowego rozszerzonego na niektóre części rowerowe pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej, przyznane niektórym stronom na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 88/97** (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 9406) 106

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
 od 33 do 64 stron: 12 EUR
 powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratorzy informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Publikacji, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL